

ພຣະທັມ 2 ປະຫວັດກະສັດ

- [1](#) [2](#) [3](#) [4](#) [5](#) [6](#) [7](#) [8](#) [9](#) [10](#)
- [11](#) [12](#) [13](#) [14](#) [15](#) [16](#) [17](#) [18](#) [19](#) [20](#)
- [21](#) [22](#) [23](#) [24](#) [25](#)

ປະຫວັດກະສັດສະບັບທີ 2

1. ມໍຣະນະກັມຂອງອາຮາຊີຢາ

- 1 ເມື່ອອາຮາບສິ້ນພຣະຊົນແລ້ວ ເມືອງໂມອາບກໍກະບົດຕໍ່ຄົນອິສຣາເອນ
- 2 ຝ່າຍອາຮາຊີຢາຊົງຕົກລົງມາຈາກຊ່ອງພຣະແກຕາຂ່າຍທີ່ຫ້ອງຊັ້ນເທິງຂອງພຣະອົງໃນກຸງຊາມາເຣັງ ແລະ ຊົງປະຊວນຈົ່ງຊົງໃຊ້ບັນດາຜູ້ສິ່ງຂ່າວໄປ ຮັບສິ່ງວ່າ, “ຈົ່ງໄປຖາມບາອານເຊບູບ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງເອກໂຣນ ວ່າເຮົາຈະຫາຍຈາກຄວາມເຈັບປ່ວຍນີ້ໄດ້ຫລືບໍ່?”
- 3 ແຕ່ທູດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເວົ້າກັບເອລີຢາ ຊາວຕິສບີວ່າ, “ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນໄປພົບບັນດາຜູ້ສິ່ງຂ່າວຂອງເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງຊາມາເຣັງ ແລະຈົ່ງເວົ້າກັບເຂົາທັງຫລາຍວ່າ “ເພາະບໍ່ມີພຣະເຈົ້າໃນອິສຣາເອນແລ້ວຫລື ທ່ານຈົ່ງໄປຖາມພຣະບາອານເຊບູບ ພຣະເຈົ້າຂອງເອກໂຣນ”
- 4 ເພາະສະນັ້ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ “ເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ລົງມາຈາກບ່ອນນອນຊຶ່ງເຈົ້າຂຶ້ນໄປນັ້ນ ແຕ່ເຈົ້າຈະຕ້ອງຕາຍແນ່ນອນ” ແລ້ວເອລີຢາກໍໄປ
- 5 ຜູ້ສິ່ງຂ່າວນັ້ນກໍກັບມາເຝົ້າເຈົ້າຊີວິດ ພຣະອົງໄດ້ຖາມເຂົາທັງຫລາຍວ່າ, “ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈົ່ງພາກັນກັບມາ?”
- 6 ແລະເຂົາທັງຫລາຍທູນພຣະອົງວ່າ, “ມີຊາຍຄົນນຶ່ງມາພົບກັບພວກຂ້ານ້ອຍ ແລະເວົ້າກັບພວກຂ້ານ້ອຍວ່າ “ຈົ່ງກັບໄປຫາພຣະຣາຊາຜູ້ໃຊ້ທ່ານມາ ແລະທູນພຣະອົງວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ເພາະບໍ່ມີພຣະເຈົ້າໃນອິສຣາເອນແລ້ວຫລື ເຈົ້າຈົ່ງໃຊ້ຄົນໄປຖາມພຣະບາອານເຊບູບພຣະເຈົ້າແຫ່ງເອກໂຣນ ເພາະສະນັ້ນເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ລົງມາຈາກບ່ອນນອນຊຶ່ງເຈົ້າໄດ້ຂຶ້ນໄປນັ້ນ ແຕ່ເຈົ້າຈະຕ້ອງຕາຍແນ່ນອນ”
- 7 ພຣະອົງໄດ້ຖາມເຂົາທັງຫລາຍວ່າ, “ຄົນທີ່ໄດ້ມາພົບເຈົ້າ ແລະບອກສິ່ງເຫລົ່ານີ້ແກ່ເຈົ້ານັ້ນເປັນຄົນລັກສນະແບບໃດ?”
- 8 ເຂົາທັງຫລາຍທູນຕອບພຣະອົງວ່າ, “ທ່ານສວມເສື້ອຂົນ ແລະມີຫນັງຄາດແອວຂອງທ່ານໄວ້” ແລະພຣະອົງເວົ້າວ່າ, “ເປັນເອລີຢາ ຊາວຕິສບີ”

- 9 ແລ້ວເຈົ້າຊີວິດກໍຮັບສິ່ງໃຫ້ນາຍທ້າສິບກັບທະຫານທ້າສິບຄົນໄປຫາເອລີຢາ ເຂົາໄດ້ຂຶ້ນໄປຫາທ່ານ ເບິ່ງແມ່, ທ່ານນັ່ງຢູ່ເທິງຍອດພູເຂົາ ແລະນາຍທ້າສິບກ່າວແກ່ທ່ານວ່າ, “ຂ້າແດ່ຄົນແຫ່ງພຣະເຈົ້າ ພຣະຣາຊາໄດ້ສັ່ງດັ່ງນີ້ວ່າ “ລົງມາ”
- 10 ແຕ່ເອລີຢາຕອບນາຍທ້າສິບວ່າ, “ຖ້າຂ້ອຍເປັນຄົນແຫ່ງພຣະເຈົ້າ ກໍຂໍໃຫ້ໄຟລົງມາຈາກພ້າສວັນເຜົາຜານເຈົ້າແລະຄົນທັງທ້າສິບຄົນຂອງເຈົ້າເຖິດ” ແລ້ວໄຟກໍລົງມາຈາກພ້າສວັນ ແລະເຜົາຜານເຂົາກັບຄືນທັງທ້າສິບຂອງເຂົາເສັງ
- 11 ເຈົ້າຊີວິດກໍຮັບສິ່ງໃຫ້ນາຍທ້າສິບກັບທະຫານທ້າສິບຄົນອີກພວກນຶ່ງໄປ ແລະເຂົາກໍກ່າວແກ່ທ່ານວ່າ, “ຂ້າແດ່ຄົນແຫ່ງພຣະເຈົ້າ ພຣະຣາຊາສັ່ງດັ່ງນີ້ວ່າ “ລົງມາ ໄວໆ”
- 12 ແຕ່ເອລີຢາຕອບວ່າ, “ຖ້າຂ້ອຍເປັນຄົນແຫ່ງພຣະເຈົ້າ ກໍຂໍໃຫ້ໄຟລົງມາຈາກພ້າສວັນເຜົາຜານເຈົ້າ ແລະຄົນທັງທ້າສິບຂອງເຈົ້າເຖິດ” ແລະໄຟຂອງພຣະເຈົ້າລົງມາຈາກພ້າສວັນແລະເຜົາຜານເຂົາກັບຄືນທັງທ້າສິບຂອງເຂົາເສັງ
- 13 ເຈົ້າຊີວິດຮັບສິ່ງໃຫ້ນາຍທ້າສິບຄົນທີສາມໄປພ້ອມກັບທະຫານທ້າສິບຄົນຂອງເຂົາ ແລະນາຍທ້າສິບຄົນທີສາມກໍຂຶ້ນໄປ ແລະຄູ່ເຂົ້າລົງຕໍ່ຫນ້າເອລີຢາ ແລະວົງວອນທ່ານວ່າ, “ຂ້າແດ່ຄົນແຫ່ງພຣະເຈົ້າ ຂໍຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະຊີວິດຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານອີກທ້າສິບຄົນນີ້ໃຫ້ເປັນສິ່ງທີ່ປະເສີດໃນສາຍຕາຂອງທ່ານ
- 14 ເບິ່ງແມ່, ໄຟລົງມາຈາກພ້າສວັນແລະໄດ້ເຜົາຜານນາຍທ້າສິບທັງສອງຄົນກ່ອນນັ້ນເສັງພ້ອມທັງທະຫານທ້າສິບຄົນຂອງເຂົາດ້ວຍ ແຕ່ບັດນີ້ຂໍໃຫ້ຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ
- 15 ເປັນສິ່ງທີ່ປະເສີດໃນສາຍຕາຂອງທ່ານ” ແລ້ວທູດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວແກ່ເອລີຢາວ່າ, “ຈົ່ງລົງໄປກັບເຂົາເຖິດ ຢ່າຢ້ານເຂົາເລີຍ” ທ່ານກໍລຸກຂຶ້ນລົງໄປກັບເຂົາເຂົ້າເຝົ້າເຈົ້າຊີວິດ
- 16 ແລະທູນພຣະອົງວ່າ, “ພຣະເຈົ້າຊົງກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ, “ເພາະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງຜູ້ສົ່ງຂ່າວໄປຍັງບາອານເຊບູບພຣະເຈົ້າແຫ່ງເອກໂຣນ (ເພາະບໍ່ມີພຣະເຈົ້າໃນອິສຣາເອນທີ່ຈະທູນຖາມພຣະຄໍາຂອງພຣະອົງຢ່າງນັ້ນຫລື) ເພາະສະນັ້ນເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ລົງມາຈາກບ່ອນນອນຂຶ້ນເຈົ້າໄດ້ຂຶ້ນໄປນັ້ນ ແຕ່ເຈົ້າຈະຕ້ອງຕາຍແນ່ນອນ”

ມໍຣະນະກັມຂອງອາຮາຊີຢາ

- 17 ທ່ານກໍສິ້ນຊີວິດຕາມພຣະຄໍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊຶ່ງເອລີຢາກ່າວນັ້ນ ແລະເຢໂຣຣາມກໍຂຶ້ນຄອງແທນ ໃນປີທີ່ສອງແຫ່ງຣັຊການເຢໂຣຊາຟັດກະສັດແຫ່ງຢູດາ ເພາະອາຮາຊີຢາບໍ່ມີໂອຣົດ
- 18 ສ່ວນພຣະຣາຊາກິຈນອກນັ້ນຂອງອາຮາຊີຢາຊຶ່ງພຣະອົງຊົງກະທໍາ ບໍ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນຫນັງສືພົງສາວະດານແຫ່ງພຣະຣາຊາປະເທດອິສຣາເອນ

2. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຮັບເອົາເອລີຢາຂຶ້ນສູ່ພ້າສວັນ

- 1 ໃນຕອນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງບັນດານໃຫ້ລົມພະຍຸພັດ ເອລີຢາຂຶ້ນສູ່ພ້າສວັນນັ້ນ ເຫດການໄດ້ເປັນມາດັ່ງນີ້ ເອລີຢາກັບເອລີຊາພາກັນເດີນທາງອອກຈາກເມືອງກິນການ
- 2 ເອລີຢາໄດ້ບອກເອລີຊາວ່າ, “ຂໍໃຫ້ເຈົ້າຢູ່ບ່ອນນີ້ ສ່ວນຂ້ອຍຈະໄປເມືອງເບັດເອນຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງສັ່ງ” ແຕ່ເອລີຊາຕອບວ່າ, “ຂ້ານ້ອຍຂໍສາບານດ້ວຍຄວາມສັດຊື່ຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່ ແລະຕໍ່ທ່ານເອງວ່າ ຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ພາກຈາກທ່ານໄປເລີຍ” ດັ່ງນັ້ນທັງສອງຈຶ່ງພາກັນເດີນທາງໄປຍັງເມືອງເບັດເອນ
- 3 ເມື່ອທັງສອງໄປຮອດແລ້ວ ພວກຄນະຜູ້ປະກາດພຣະທັມທີ່ຢູ່ໃນເມືອງເບັດເອນໄດ້ມາຫາເອລີຊາ ແລະເວົ້າຕໍ່ເຂົາວ່າ, “ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ບໍ່ວ່າ ມື້ນີ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງຮັບເອົານາຍຂອງເຈົ້າໄປຈາກເຈົ້າ?” ເອລີຊາຕອບວ່າ, “ຢ່າສູ່ປາກ ຂ້ອຍຮູ້ແລ້ວ”
- 4 ເອລີຢາເວົ້າຕໍ່ເອລີຊາວ່າ, “ຂໍໃຫ້ເຈົ້າຢູ່ບ່ອນນີ້ ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສັ່ງຂ້ອຍໄປເມືອງເຢຣີໂກ” ແຕ່ເອລີຊາຕອບວ່າ, “ຂ້ານ້ອຍຂໍສາບານດ້ວຍຄວາມສັດຊື່ຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່ ແລະຕໍ່ທ່ານເອງວ່າ ຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ພາກຈາກທ່ານໄປເລີຍ” ແລ້ວທັງສອງກໍພາກັນເດີນທາງໄປຍັງເມືອງເຢຣີໂກ
- 5 ພວກຄນະຜູ້ປະກາດພຣະທັມທີ່ຢູ່ໃນເມືອງເຢຣີໂກໄດ້ອອກມາພົບເອລີຊາ ແລະເວົ້າຕໍ່ເຂົາວ່າ, “ເຈົ້າຮູ້ບໍ່ວ່າ ມື້ນີ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງຮັບເອົານາຍຂອງເຈົ້າໄປຈາກເຈົ້າ?” ເອລີຊາຕອບວ່າ, “ຢ່າສູ່ປາກ ຂ້ອຍຮູ້ແລ້ວ”
- 6 ເອລີຢາຈຶ່ງເວົ້າຕໍ່ເອລີຊາວ່າ, “ຂໍໃຫ້ເຈົ້າຢູ່ບ່ອນນີ້ ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສັ່ງໃຫ້ຂ້ອຍໄປແມ່ນ້ຳຈໍແດນ” ແຕ່ເອລີຊາຕອບຄືເກົ່າວ່າ, “ຂ້ານ້ອຍຂໍສາບານດ້ວຍຄວາມສັດຊື່ຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່ ແລະຕໍ່ທ່ານເອງວ່າ ຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ພາກຈາກທ່ານໄປເລີຍ” ແລ້ວທັງສອງກໍພາກັນເດີນທາງຕໍ່ໄປນຳກັນ
- 7 ມີພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມຫ້າສິບຄົນຕິດຕາມພວກທ່ານໄປຈົນຮອດແມ່ນ້ຳຈໍແດນ ແລ້ວພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມກໍພາກັນຢືນຢູ່ຫ່າງໆ
- 8 ເອລີຢາໄດ້ແກ້ເສື້ອຄຸມອອກແລ້ວບິດເຂົ້າກັນ ແລະຕີລົງເທິງຫນ້ານ້ຳ ນ້ຳນັ້ນກໍແຍກອອກ ທັງສອງຈຶ່ງຢ່າງຂ້າມໄປສູ່ຝັ່ງນັ້ນ
- 9 ເມື່ອຂ້າມໄປແລ້ວ ເອລີຢາຈຶ່ງເວົ້າຕໍ່ເອລີຊາວ່າ, “ກ່ອນທີ່ຂ້ອຍຈະຖືກຮັບຂຶ້ນໄປນີ້ ເຈົ້າຢາກໄດ້ຫຍັງ ຈົ່ງຂໍມາເບິ່ງດູ” ເອລີຊາຕອບວ່າ, “ຂໍໃຫ້ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເປັນຜູ້ສືບແທນຮັບເອົາຣິດເດດສ່ວນໃຫຍ່ຈາກທ່ານເທີນ”
- 10 ເອລີຢາຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ເຈົ້າຮ້ອງຂໍເອົາໃນຂໍ້ທີ່ເປັນໄປໄດ້ຍາກທີ່ສຸດ ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ຖ້າວ່າເຈົ້າເຫັນຂ້ອຍໃນຂນະທີ່ຖືກຮັບຂຶ້ນໄປນັ້ນ ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບຕາມຄຳຮ້ອງຂໍ ຄັນຖ້າເຈົ້າບໍ່ເຫັນເຈົ້າກໍຈະບໍ່ໄດ້ຮັບຫຍັງເລີຍ”
- 11 ແຕ່ແລ້ວ ໃນຂນະທີ່ພວກທ່ານຢ່າງສົນທະນາກັນໄປນັ້ນ ຣິດມ້າທີ່ມີແປວໄຟທຸ້ມທໍ່ແລ່ນຜ່ານທ່ານທັງສອງໄປ ແລ້ວລົມພະຍຸກໍພັດເອົາເອລີຢາຂຶ້ນໄປສູ່ພ້າສວັນ
- 12 ເອລີຊາຫລວງເຫັນຈຶ່ງຮ້ອງຫາເອລີຢາ “ພໍເອີຍ ພໍເອີຍ ຜູ້ບ້ອງກັນຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ແຫ່ງອິສຣາເອນເອີຍ ທ່ານຈາກໄປແລ້ວຫນໍ” ເມື່ອເອລີຊາບໍ່ເຫັນເອລີຢາ ເຂົາກໍຈົກເສື້ອຂອງຕົນຈົນຂາດເຄິ່ງ

- 13 ແລ້ວຈັບເອົາເສື້ອຄຸມຂອງເອລີຢາທີ່ຕົກລົງມານັ້ນ ກັບຄືນໄປຢືນຢູ່ແຄມຝັ່ງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ
- 14 ເຂົາເອົາເສື້ອຟາດລົງນ້ຳ ແຕ່ນ້ຳກໍບໍ່ແຍກອອກຈາກກັນ ເຂົາຈຶ່ງຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເອລີຢາ ຢູ່ໃສ?” ແລ້ວໄດ້ຟາດນ້ຳອີກເທື່ອນຶ່ງ ນ້ຳຈຶ່ງແຍກອອກ ເອລີຊາກໍຍ່າງຂ້າມໄປຝັ່ງນັ້ນ
- 15 ເມື່ອພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມຫ້າສິບຄົນຈາກເມືອງເຢຣີໂກຫລຽວເຫັນດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງເວົ້າຂຶ້ນວ່າ, “ຮິດເດດຂອງ ເອລີຢາໄດ້ຢູ່ນ້ຳເອລີຊາແລ້ວ” ພວກເຂົາກໍພາກັນໄປຫາເອລີຊາ ກົມຂາບລົງຕໍ່ຫນ້າທ່ານ
- 16 ທັງເວົ້າວ່າ, “ພວກຂ້ານ້ອຍທັງຫ້າສິບຄົນຍັງຢູ່ທີ່ນີ້ ທຸກຄົນລ້ວນແຕ່ເປັນຜູ້ແຂງແຮງ ຂໍໃຫ້ພວກຂ້ານ້ອຍ ອອກໄປຊອກທານາຍຂອງທ່ານເທິນ ບາງທີພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເອົາທ່ານໄປປະໄວ້ເທິງ ຈອມພູ ຫລືຕາມຮ່ອມພູບ່ອນໃດບ່ອນນຶ່ງກໍອາດເປັນໄປໄດ້ ເອລີຊາຕອບວ່າ, “ບໍ່ ພວກເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງໄປ ດອກ”
- 17 ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ຫນຽວວອນຂໍຈົນທ່ານໄດ້ຍອມ ໃຫ້ພວກເຂົາໄປ ດັ່ງນັ້ນທັງຫ້າສິບຄົນຈຶ່ງອອກທ່ຽວຊອກ ຫາເປັນເວລາສາມວັນ ແຕ່ກໍບໍ່ພົບເລີຍ
- 18 ແລ້ວພວກເຂົາໄດ້ພາກັນຄືນມາຫາເອລີຊາທີ່ຄອຍຖ້ຳຢູ່ເມືອງເຢຣີໂກ ເອລີຊາຈຶ່ງເວົ້າຕໍ່ພວກເຂົາວ່າ, “ຂ້ອຍໄດ້ບອກພວກເຈົ້າແລ້ວວ່າບໍ່ຕ້ອງໄປ”

ເອລີຊາເຮັດການອັດສະຈັນ

- 19 ຊາວເມືອງເຢຣີໂກບາງຄົນໄດ້ເວົ້າຕໍ່ເອລີຊາວ່າ, “ເມືອງນີ້ເປັນຫນ້າຢູ່ຕາມທີ່ເຈົ້ານາຍເຫັນນີ້ແຫລະ ຫາກ ແຕ່ວ່ານ້ຳໄດ້ເກີດເປັນພິດອັນເປັນເຫດໃຫ້ຍິງຫລາຍຄົນຫລຸລູກ”
- 20 ເອລີຊາຈຶ່ງບອກກັບພວກເຂົາວ່າ, “ຈຶ່ງໄປເອົາເກືອໃສ່ຊາມຫນ່ວຍໃຫມ່ໆມາ” ພວກເຂົາກໍປະຕິບັດຕາມ
- 21 ທ່ານໄດ້ໄປທີ່ບໍ່ນ້ຳຫວ່ານເກືອລົງນ້ຳ ແລະເວົ້າວ່າ, “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວໄວ້ວ່າ “ເຮົາທຳໃຫ້ນ້ຳນີ້ສະ ອາດຕໍ່ໄປ ຄວາມຕາຍແລະການຫລຸລູກຈະບໍ່ມີອີກ”
- 22 ຕັ້ງແຕ່ນັ້ນມາຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້ ນ້ຳກໍໄດ້ສະອາດດີເປັນຈິງຕາມເອລີຊາໄດ້ບອກໄວ້
- 23 ຈາກນັ້ນເອລີຊາກໍຈາກເມືອງເຢຣີໂກໄປສູ່ເມືອງເບັດເອນ ໃນຂນະທີ່ທ່ານກຳລັງຍ່າງຕາມທາງນັ້ນໄດ້ມີ ພວກເດັກນ້ອຍຜູ້ຊາຍຈຳນວນນຶ່ງທີ່ອອກມາຈາກໃນເມືອງຮ້ອງເຍີ້ຍໃສ່ທ່ານວ່າ, “ຂຶ້ນໄປ ຂຶ້ນໄປໂລດເຖົ້າ ຫົວລ້ານ”
- 24 ເອລີຊາຽວາກຫນ້າມາຈ້ອງເບິ່ງເຂົາ ແລະສາບແຊ່ງພວກເຂົາໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລ້ວໄດ້ມີ ຫມີແມ່ສອງໂຕອອກມາຈາກປ່າ ຫມີນັ້ນໄດ້ຈັກເດັກນ້ອຍຈຳນວນສີ່ສິບຄົນຢູ່ທີ່ນັ້ນຕາຍຫມົດ
- 25 ສ່ວນເອລີຊາກໍເດີນທາງໄປຍັງພູກາຣ໌ເມນ ແລະພາຍລຸນມາກັບຄືນມາກຸງຊາມາເຣັງ

3. ຮຸກການເຢໂຮຣາມກະສັດແຫ່ງອິສຣາເອນ

- 1 ໃນປີທີ່ສິບແປດຂອງຮຸກການເຢໂຮຣາມກະສັດແຫ່ງຢູດາ ເຢໂຮຣາມໂອຣົດຂອງອາຮາບໄດ້ເລີ່ມປົກຄອງ ເຫນືອອິສຣາເອນໃນກຸງຊາມາເຣັງ ແລະຊົງປົກຄອງສິບສອງປີ

- 2 ພຣະອົງຊົງກະທຳສິ່ງທີ່ຊົ່ວໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແຕ່ບໍ່ເໝືອນບິດາແລະມານດາຂອງ
ພຣະອົງ ພຣະອົງຊົງທຳລາຍເສົາສັກສິດແຫ່ງພຣະບາອານຊຶ່ງຣາຊບິດາຂອງພຣະອົງຊົງກະທຳໄວ້ເສັງ
- 3 ແຕ່ພຣະອົງຍັງຊົງເກາະຕິດຢູ່ກັບບາບຂອງເຢໂຣໂບອາມບຸດເນບັດ ຊຶ່ງພຣະອົງຊົງກະທຳໃຫ້ອິສຣາເອນ
ທຳ ດ້ວຍພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງພາກຈາກບາບນັ້ນ

ເອລີຊາທຳນວາຍວ່າ ຈະຊະນະໂມອາບ

- 4 ຝ່າຍເມຊາກະສັດແຫ່ງໂມອາບຊົງເປັນຜູ້ເສັງສ່ວຍ ແລະພຣະອົງຕ້ອງຖວາຍລູກແກະນຶ່ງແສນໂຕ ແລະຂົນ
ແກະເຖິກແສນໂຕໃຫ້ແກ່ກະສັດອິສຣາເອນ
- 5 ແຕ່ມາເມື່ອອາຮາບສິ້ນພຣະຊົນແລ້ວ ກະສັດແຫ່ງໂມອາບກໍກະບົດຕໍ່ກະສັດແຫ່ງອິສຣາເອນ
- 6 ກະສັດເຢໂຣຣາມຈຶ່ງອອກຈາກຊາມາເຣັງໃນຄັ້ງນັ້ນ ແລະຊົງເກນຄົນອິສຣາເອນທັງສິ້ນ
- 7 ພຣະອົງຊົງສົ່ງສານໄປຍັງເຢຣົວຊາຟັດພຣະຣາຊາແຫ່ງຢູດາວ່າ, “ພຣະຣາຊາແຫ່ງໂມອາບໄດ້ກະບົດຕໍ່ຂ້າ
ພະເຈົ້າ ທ່ານຈະໄປຮົບກັບໂມອາບພ້ອມກັບຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫລືບ?” ແລະທ່ານວ່າ, “ເຮົາຈະໄປ ເຮົາກໍເປັນ
ດັ່ງທີ່ທ່ານເປັນ ແລະປະຊາຊົນຂອງເຮົາກໍເປັນດັ່ງປະຊາຊົນຂອງທ່ານ ບັນດາມ້າຂອງເຮົາກໍເປັນດັ່ງມ້າ
ຂອງທ່ານ”
- 8 ແລ້ວທ່ານວ່າ, “ເຮົາຈະຂຶ້ນໄປທາງໃດ?” ເຢໂຣຣາມຊົງຕອບໄປວ່າ, “ໄປທາງຖິ່ນກັນດານເມືອງເອໂດມ”
- 9 ພຣະຣາຊາແຫ່ງອິສຣາເອນຈຶ່ງສະເດັດໄປພ້ອມກັບພຣະຣາຊາແຫ່ງຢູດາ ແລະພຣະຣາຊາແຫ່ງເອໂດມ
ແລະເມື່ອທັງສາມກະສັດສະເດັດອ້ອມໄປໄດ້ເຈັດວັນແລ້ວກໍທານ້ຳໃຫ້ກອງທັບແລະໃຫ້ສັດທີ່ຕິດຕາມມານັ້ນ
ບໍ່ໄດ້
- 10 ແລ້ວເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງອິສຣາເອນຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, “ອະນິດຈາເອີຍ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເອີ້ນສາມກະສັດນີ້ມາເພື່ອ
ຈະມອບໄວ້ໃນມືຂອງໂມອາບ”
- 11 ແລະເຢໂຣຊາຟັດເວົ້າວ່າ, “ບ່ອນນີ້ບໍ່ມີຜູ້ປະກາດພຣະທັມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພື່ອເຮົາຈະໃຫ້ທູນຖາມ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຫລື” ແລ້ວຂ້າຣາຊາການຄົນນຶ່ງຂອງກະສັດອິສຣາເອນຈຶ່ງທູນວ່າ, “ເອລີຊາບຸດຊາຟັດຢູ່ທີ່ນີ້
ເປັນຜູ້ເໝາະໃສ່ມືເອລີຢາ”
- 12 ແລ້ວເຢໂຣຊາຟັດເວົ້າວ່າ, “ພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ກັບທ່ານ” ເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງອິສຣາເອນ ແລະເຢ
ໂຣຊາຟັດແລະເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງເອໂດມຈຶ່ງສະເດັດລົງໄປຫາທ່ານ
- 13 ແລະເອລີຊາທູນເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງອິສຣາເອນວ່າ, “ພຣະອົງມີເຮືອງໃດກ່ຽວຂ້ອງກັບຂ້ານ້ອຍ ສະເດັດໄປຫາຜູ້
ປະກາດພຣະທັມຂອງສະເດັດພໍ່ ແລະສະເດັດແມ່ຂອງພຣະອົງເຖິດ” ແຕ່ເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງອິສຣາເອນເວົ້າກັບ
ທ່ານວ່າ, “ບໍ່ໄດ້ດອກ ດ້ວຍວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເປັນຜູ້ເອີ້ນກະສັດທັງສາມນີ້ມາເພື່ອມອບໄວ້ໃນມືຂອງໂມ
ອາບ”

- 14 ແລະເອລີຊາທູນວ່າ, “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາ ຊຶ່ງຂ້ານ້ອຍບົວຣະບັດຊົງພຣະຊົນຢູ່ ຖ້າຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ ເຄົາຣົບນັບຖືຕໍ່ເຢໂຮຊາຟັດ ພຣະຣາຊາແຫ່ງຢູດາແລ້ວ ຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ເບິ່ງພຣະພັກພຣະອົງຫລືດູແລພຣະອົງເລີຍ
- 15 ຂໍຊົງນຳຜູ້ຫລິ້ນເຄື່ອງສາຍມາໃຫ້ຂ້ານ້ອຍຈັກຄົນນຶ່ງ” ແລະເມື່ອຜູ້ຫລິ້ນສາຍບັນເລງແລ້ວຮິດທານຸພາບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກຳມາເໜືອທ່ານ
- 16 ແລະທ່ານທູນວ່າ, “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ, “ເຮັດຮ່ອມພູນີ້ໃຫ້ເປັນສະຫົວໄປຫມົດ”
- 17 ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ, “ເຈົ້າທັງຫລາຍຈະບໍ່ເຫັນລົມຫລືຝົນ ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີຫຸບເຂົານັ້ນຈະມີນ້ຳເຕັມໄປຫມົດ ເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ດື່ມ ທັງເຈົ້າ ຝູງສັດລ້ຽງແລະສັດໃຊ້ຂອງເຈົ້າ”
- 18 ເຮືອງຢ່າງນີ້ເປັນເຮືອງນ້ອຍໃນສາຍພຣະເນດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະອົງຈະຊົງມອບຄົນໂມອາບໄວ້ໃນມືຂອງເຈົ້າດ້ວຍ
- 19 ເຈົ້າຈະໂຈມຕີເມືອງທີ່ມີປ້ອມທຸກເມືອງ ແລະເມືອງເອກທຸກເມືອງ ແລະຈະໂຄ່ນລົ້ມຕົ້ນໄມ້ທຸກຕົ້ນ ແລະຈະຖົມນ້ຳພູທຸກແຫ່ງເສັງ ແລະທຳໄຮ່ນາທີ່ດີທຸກຕອນໃຫ້ເສັງດ້ວຍຫີນ
- 20 ແລະຢູ່ມາພໍຮຸ່ງເຊົ້າປະມານເວລາຖວາຍເຄື່ອງບູຊາ ເບິ່ງແມ່, ມີນ້ຳມາຈາກທາງເມືອງເອໂດມ ຈົນແຜ່ນດິນມີນ້ຳເຕັມຫມົດ
- 21 ແລະເມື່ອຄົນໂມອາບທັງຫລາຍໄດ້ຍິນວ່າບັນດາພຣະຣາຊາຍົກໄປສູ່ຮົບກັບຕົນ ຄົນທີ່ມີອາຍຸສວມເກາະແລະສູງຂຶ້ນໄປກໍໄດ້ຮວບຮວມກັນເຂົ້າ ແລະຍົກໄປຕັ້ງທີ່ເຂດແດນ
- 22 ເມື່ອເຂົາຕື່ນຂຶ້ນໃນຕອນເຊົ້າ ແລະດວງອາທິດສ່ອງແສງຢູ່ເທິງນ້ຳ ຄົນໂມອາບເຫັນນ້ຳທີ່ຢູ່ກົງຂ້າມກັບຕົນ ແດງເໜືອນເລືອດ
- 23 ເຂົາທັງຫລາຍກ່າວວ່າ, “ນີ້ແມ່ນເລືອດ ບັນດາເຈົ້າຊີວິດທີ່ໄດ້ສູ້ຮົບກັນເອງ ແລະຂ້າກັນເອງ ໂມອາບເອີຍ, ມາເຖີດ ມາຍຶດເອົາເຄື່ອງຂອງຂອງເຂົາ”
- 24 ແຕ່ເມື່ອເຂົາມາເຖິງຄ້າຍອິສຣາເອນ ຄົນອິສຣາເອນກໍລຸກຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ກັບຄົນໂມອາບຈົນເຂົາທັງຫລາຍໜີໄປ ແລະເຂົາກໍບຸກໜ້າເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນຂ້າພັນຄົນໂມອາບ
- 25 ເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ຫລາຍຫົວເມືອງ ແລະຕ່າງຄົນກໍຕ່າງໂຍນຫີນເຂົ້າໄປໃນໄຮ່ນາທີ່ດີທຸກຕອນ ເຂົາຖົມນ້ຳພູເສັງທຸກແຫ່ງ ແລະໂຄ່ນລົ້ມຕົ້ນໄມ້ດຶງເສັງຫມົດ ຈົນໃນກິຣ໌ຮາເຣເຊທ ມີແຕ່ຫີນຂອງເມືອງເຫລືອຢູ່ ບັນດານັກສະລິງໄດ້ລ້ອມເມືອງໄວ້ແລະໂຈມຕີໄດ້
- 26 ເມື່ອພຣະຣາຊາແຫ່ງໂມອາບຊົງເຫັນວ່າຈະສູ້ບໍ່ໄດ້ ພຣະອົງກໍຊົງພາພົນດາບເຈັດຮ້ອຍຄົນຈະຕີຝ່າອອກມາທາງດ້ານພຣະຣາຊາເມືອງເອໂດມ ແຕ່ອອກມາບໍ່ໄດ້
- 27 ແລ້ວພຣະອົງຊົງນຳໂອຣົດຫົວປີ ຜູ້ຊົງຄວນຈະຂຶ້ນຄອງແທນນັ້ນ ຖວາຍເປັນເຄື່ອງເຜົາບູຊາເສັງທີ່ເທິງກຳແພງ ແລະມີພຣະພິໂຣດອັນໃຫຍ່ຍິ່ງຕໍ່ພວກອິສຣາເອນ ເຂົາທັງຫລາຍກໍຍົກຖອຍໄປຈາກພຣະອົງແລະກັບບ້ານເມືອງຂອງຕົນ

4. ເອລີຊາ ແລະນ້ຳມັນຂອງຍິງຫມ້າຍ

(1ກສດ 17:14-16)

- 1 ພັຣຍາຂອງຄົນນຶ່ງໃນພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມຮ້ອງຕໍ່ເອລີຊາວ່າ, “ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານ ຄື ຜົວຂອງຂ້ານ້ອຍ ສິ້ນຊີວິດເສັງແລ້ວ ແລະທ່ານກໍຮູ້ຢູ່ແລ້ວວ່າຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານຍົາເກງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແຕ່ເຈົ້າໜີ້ໄດ້ມາ ເພື່ອນຳເອົາບຸດສອງຄົນຂອງຂ້ານ້ອຍໄປເປັນທາດຂອງເຂົາ”
- 2 ແລະເອລີຊາຕອບວ່າ, “ບອກຂ້ອຍມາດູວ່າ ຈະໃຫ້ຂ້ອຍຊ່ອຍຫຍັງ ເຈົ້າມີຫຍັງຢູ່ໃນບ້ານແດ່? ແລະນາງ ຕອບວ່າ, “ສາວໃຊ້ຂອງທ່ານບໍ່ມີຫຍັງໃນບ້ານນອກຈາກນ້ຳມັນນຶ່ງໄທ”
- 3 ແລະທ່ານກ່າວວ່າ, “ຈົ່ງອອກໄປນອກບ້ານ ຂໍຢືມພາຊນະຈາກເພື່ອນບ້ານທຸກຄົນຂອງເຈົ້າມາ ເປັນພາຊນະເປົ່າ ຢ່າໃຫ້ນ້ອຍ
- 4 ແລ້ວຈົ່ງເຂົ້າໄປໃນເຮືອນ ປິດປະຕູຂັງຕົວເຈົ້າແລະລູກຊາຍຂອງເຈົ້າໄວ້ ແລະຈົ່ງເທນ້ຳມັນໃສ່ພາຊນະທັງ ຫມົດ ເມື່ອອັນນຶ່ງໆເຕັມແລ້ວກໍຕັ້ງໄວ້ຕ່າງຫາກ”
- 5 ນາງກໍລາໄປ ແລະປິດປະຕູຂັງນາງແລະບຸດຂອງນາງໄວ້ ລູກຊາຍສິ່ງພາຊນະມາໃຫ້ແລະນາງກໍເທນ້ຳມັນ
- 6 ແລະຢູ່ມາເມື່ອພາຊນະເຕັມຫມົດແລ້ວ ນາງຈຶ່ງບອກບຸດວ່າ, “ເອົາພາຊນະໃຫ້ແມ່ອີກໃບນຶ່ງ” ແລະເຂົາ ຕອບນາງວ່າ, “ບໍ່ມີອີກແລ້ວ” ແລ້ວນ້ຳມັນກໍຢຸດໄຫລ
- 7 ນາງກໍໄປເຮືອນໃຫ້ຄົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຮູ້ ແລະທ່ານບອກວ່າ, “ໄປໂລດ ຂາຍນ້ຳມັນເສັງເອົາເງິນຊຳ ຣະໜີ້ຂອງເຈົ້າ ທີ່ເຫລືອນອກນັ້ນເຈົ້າແລະລູກຂອງເຈົ້າຈຶ່ງໃຊ້ລ້ຽງຊີວິດ”

ເອລີຊາ ແລະຍິງຊູເນມ

(1 ກສດ 17:17-24)

- 8 ວັນນຶ່ງເອລີຊາໄດ້ເດີນທາງໄປຍັງເມືອງຊູເນມ ມີຍິງຖານະດີຄົນນຶ່ງອາໄສຢູ່ ແລະນາງໄດ້ຫນຽວເຊີນທ່ານ ໃຫ້ຮັບປະທານອາຫານ ດັ່ງນັ້ນເມື່ອທ່ານຜ່ານທາງນັ້ນໄປເມື່ອໃດ ທ່ານກໍແວະເຂົ້າໄປຮັບປະທານອາຫານ
- 9 ຍິງຄົນນີ້ໄດ້ເວົ້າກັບຜົວຕົນວ່າ, “ຂ້ອຍເຊື່ອແນ່ວ່າຊາຍຜູ້ນີ້ມາເຮືອນເຮົາເລື້ອຍໆ ຈະຕ້ອງເປັນຄົນບໍຣິສຸດ ຂອງພຣະເຈົ້າ
- 10 ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຈັດແຈ້ງຫ້ອງນອນໆໄວ້ເທິງຫລັງຄາພຽງ ແລ້ວຈັດເອົາຕຽງ ໂຕະ ຕັ້ງ ແລະຕະກຽງໄວ້ໃຫ້ ທ່ານ ເພື່ອວ່າເມື່ອໃດທ່ານມາຫາເຮົາ ກໍໃຫ້ທ່ານພັກຢູ່ບ່ອນນັ້ນ”
- 11 ວັນນຶ່ງເອລີຊາມາເມືອງຊູເນມອີກ ທ່ານໄດ້ແວ່ຂຶ້ນໄປພັກເຊົາຢູ່ຫ້ອງນັ້ນຄືເກົ່າ
- 12 ທ່ານຈຶ່ງບອກເກຣຮາຊີຄົນໃຊ້ຂອງທ່ານວ່າ, “ໄປເອີ້ນຍິງຊາວຊູເນມຄົນນີ້ມາ” ເມື່ອເຂົາເອີ້ນນາງ ນາງກໍມາ ຍືນຢູ່ຕໍ່ຫນ້າທ່ານ
- 13 ເອລີຊາກໍບອກໃຫ້ຄົນໃຊ້ຖາມນາງວ່າ, “ເຈົ້າໄດ້ຫຍັງຍາກລຳບາກຍ້ອນພວກເຮົາຫລາຍ ເຮົາຂໍຖາມເຈົ້າວ່າ ເຈົ້າຢາກໃຫ້ເຮົາຊ່ອຍຫຍັງແດ່? ບາງທີເຈົ້າອາດຢາກໃຫ້ເຮົາໄປທູນຄຸນງາມຄວາມດີຂອງເຈົ້າຕໍ່ກະສັດ ຫລື

ຮາຍງານຕໍ່ຜູ້ບັນຊາການກອງທັບອາດເປັນໄປໄດ້” ນາງຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ຂ້ານ້ອຍຢູ່ນ່າຍາດພີ່ນ້ອງ ກໍພໍຢູ່ພໍ
ກິນແລ້ວ”

14 ແລະທ່ານກ່າວວ່າ, “ຖ້າຢ່າງນັ້ນຈະໃຫ້ເຮົາຊ່ອຍຫຍັງນາງ” ເກຣາຊີຕອບວ່າ, “ແທ້ຈິງເພາະນາງບໍ່ມີບຸດ
ແລະຜົວຂອງນາງກໍເຖົ້າແລ້ວ”

15 ທ່ານຈຶ່ງບອກວ່າ, “ໄປເອີ້ນນາງມາ” ແລະເມື່ອເຂົາໄປເອີ້ນນາງ ນາງກໍມາຍືນຢູ່ທີ່ປະຕູ

16 ທ່ານກ່າວວ່າ, “ປີຫນ້າໃນເວລາດຽວກັນນີ້ ເຈົ້າຈະໄດ້ອຸ້ມລູກຊາຍ” ແລະນາງອຸທານວ່າ, “ໂອຍ, ທ່ານ
ເອີຍ ທ່ານເປັນຄົນຂອງພຣະເຈົ້າ ກະຣຸນາຢ່າຕວົະຂ້ານ້ອຍເລີຍ”

17 ແລ້ວຕໍ່ມາ ຍິງຄົນນັ້ນກໍຖືພາ ພໍເຖິງເວລາກຳນົດນາງກໍເກີດບຸດຊາຍຕາມທີ່ເອລີຊາໄດ້ບອກໄວ້

18 ເມື່ອເດັກນ້ອຍນີ້ໃຫຍ່ເຕີບໂຕຂຶ້ນ ເຂົາມື້ນຶ່ງເຂົາກໍອອກໄປຫາພໍ່ຢູ່ທົ່ງນາ ໃນບ່ອນທີ່ພວກກ່ຽວເຂົ້າຢູ່

19 ໃນເວລານັ້ນເຂົາຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, “ໂອຍ, ຂ້ານ້ອຍເຈັບຫົວ ຂ້ານ້ອຍເຈັບຫົວ” ຜູ້ເປັນພໍ່ຈຶ່ງບອກຄົນໃຊ້ຂອງ
ເຂົາວ່າ, “ອຸ້ມເຂົາໄປຫາແມ່ໄປ”

20 ແລະເມື່ອເຂົາອຸ້ມມາໃຫ້ແມ່ຂອງເດັກ ເດັກນັ້ນກໍນັ່ງຢູ່ເທິງຕັກແມ່ຈົນທ່ຽງວັນ ແລ້ວລູກນັ້ນກໍສິ້ນໃຈຕາຍ

21 ຜູ້ເປັນແມ່ຈຶ່ງນຳລູກໄປປົງໄວ້ເທິງຕຽງນອນຂອງເອລີຊາຄົນຂອງພຣະເຈົ້າ ແລ້ວນາງກໍອອກມາແລ້ວປິດປະ
ຕູໄວ້

22 ນາງກໍໄປເອີ້ນຜົວຂອງນາງກ່າວວ່າ, “ບອກຄົນໃຊ້ເອົາລໍໂຕນຶ່ງມາໃຫ້ຂ້ອຍແດ່ ເພື່ອຂ້ອຍຈະໄດ້ຟ້າວໄປ
ຫາຄົນຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະຈະກັບຄືນມາໄວເທົ່າທີ່ຈະໄວໄດ້”

23 ແລະເຂົາຖາມວ່າ, “ເປັນຫຍັງຈຶ່ງໄປຫາທ່ານມື້ນີ້ ມັນບໍ່ແມ່ນຍາມເດືອນອອກໃຫມ່ ຫລືວັນບໍຣິສຸດຂອງ
ພຣະເຈົ້າ”

24 ນາງຕອບວ່າ, “ບໍ່ເປັນຫຍັງດອກ” ແລ້ວນາງໄດ້ບອກໃຫ້ຄົນໃຊ້ເອົາອ່ານໃສ່ຫລັງລໍ ແລະເວົ້າວ່າ, “ພາ
ຂ້ອຍໄປໃຫ້ໄວເທົ່າທີ່ຈະໄວໄດ້ ຢ່າຢຸດກາງທາງຈົນກວ່າຈະໄດ້ຮັບຄຳສັ່ງຈາກຂ້ອຍກ່ອນ”

25 ແລ້ວນາງກໍອອກເດີນທາງ ແລະມາເຖິງຄົນຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ພູກາຣ໌ເມນ ເມື່ອຄົນຂອງພຣະເຈົ້າເຫັນນາງມາ
ທ່ານກໍເວົ້າກັບເກຣາຊີຄົນໃຊ້ຂອງທ່ານວ່າ, “ເບິ່ງດູຫັ້ນ ຍິງຊາວຊູເນມມາແມ່ນບໍ່

26 ຮີບຟ້າວອອກຕ້ອນຮັບນາງ ແລະຖາມນາງເບິ່ງວ່າ ນາງທັງຜົວແລະລູກຍັງຄ່ອຍສະບາຍດີຢູ່ບໍ່?” ແລະ
ນາງກໍຕອບວ່າ, “ສະບາຍດີ”

27 ແລະເມື່ອນາງມາຍັງພູ ເຖິງຄົນຂອງພຣະເຈົ້ານາງກໍກັມຂາບລົງກອດຕີນຂອງເອລີຊາ ເກຣາຊີຈຶ່ງຢ່າງເຂົ້າ
ມາຫາທ່ານຈະດຶງເອົານາງອອກໄປ ແຕ່ເອລີຊາບອກວ່າ, “ປ່ອຍນາງເທີນ ເຈົ້າບໍ່ເຫັນບໍ່ວ່ານາງມີຄວາມ

ທຸກໃຈອັນໃຫຍ່ຫລວງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງອຳເຣືອງນີ້ໄວ້ ໂດຍບໍ່ໄດ້ບອກໃຫ້ເຮົາຮູ້”

28 ແລ້ວນາງຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, “ຂ້ານ້ອຍເຄີຍຂໍຈາກທ່ານກ່ຽວກັບເຣືອງລູກຊາຍນັ້ນ ແມ່ນບໍ່? ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເວົ້າບໍ່
ແມ່ນບໍ່ວ່າ ຢ່າຕົວະຢ່າຫລອກລວງຂ້ານ້ອຍເລີຍ?”

- 29 ເມື່ອເປັນດັ່ງນັ້ນທ່ານຈຶ່ງເວົ້າຕໍ່ເກຣາຊີວ່າ, “ຈົ່ງພ້າວຖືໄມ້ເທົ້າຂອງເຮົານີ້ລ່ວງໜ້າໄປກ່ອນ ຖ້າວ່າເຈົ້າພົບໃຜກໍຢ່າຖາມສະບາຍດີກັບເຂົາ ແລະຖ້າໃຜສະບາຍດີກັບເຈົ້າກໍຢ່າຕອບເຂົາເດີ ໃຫ້ເອົາໄມ້ເທົ້າຂອງເຮົານີ້ຢຽດໃສ່ເທິງໜ້າຂອງເດັກນັ້ນ”
- 30 ແລ້ວມານດາຂອງເດັກນັ້ນເວົ້າວ່າ, “ຂ້ານ້ອຍຂໍສາບານຢ່າງສັດຊື່ຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່ແລະຕໍ່ທ່ານເອງວ່າ ຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ຈາກທ່ານໄປ” ດັ່ງນັ້ນເອລີຊາແລະແມ່ຂອງເດັກຈຶ່ງພາກັນອອກເດີນທາງໄປຕາມຫລັງ
- 31 ເກຣາຊີໄດ້ມຸ່ງໜ້າໄປກ່ອນແລະເອົາໄມ້ເທົ້າຢຽດໃສ່ເດັກນ້ອຍນັ້ນ ແຕ່ບໍ່ມີສຽງຫລືຄໍາຕອບຢ່າງໃດເລີຍ ເຂົາຈຶ່ງກັບຄືນມາພົບທ່ານ ແລະບອກເອລີຊາວ່າ, “ເດັກນ້ອຍຍັງບໍ່ທັນຟື້ນຕົວເທື່ອ”
- 32 ເມື່ອເອລີຊາເຂົ້າມາໃນເຮືອນ ທ່ານເຫັນເດັກນ້ອຍນອນຕາຍຢູ່ເທິງຕຽງຂອງທ່ານ
- 33 ທ່ານຈຶ່ງເຂົ້າໄປຂ້າງໃນອັດປະຕູໄວ້ ແລ້ວໄດ້ອ້ອນວອນຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 34 ແລ້ວທ່ານຂຶ້ນເທິງຕຽງ ແລະນອນຢຽດຕົວລົງເທິງເດັກນ້ອຍ ໂດຍເອົາປາກເຕັງປາກ ຕາເຕັງຕາ ແລະມືເຕັງມື ແລະເມື່ອທ່ານຢຽດເທິງເດັກນ້ອຍຢູ່ນັ້ນ ເນື້ອໜັງຂອງເດັກກໍຮູ້ສຶກອຸ່ນຂຶ້ນມາ
- 35 ແລ້ວທ່ານກໍລຸກຢ່າງໄປມາຢູ່ໃນຫ້ອງ ແລ້ວໄປນອນຢຽດຕົວເທິງເດັກນ້ອຍອີກເທື່ອນຶ່ງ ຄັ້ງນີ້ເດັກນ້ອຍກໍຈາມເຖິງເຈັດເທື່ອ ແລະມືນຕາຂຶ້ນ
- 36 ແລ້ວທ່ານກໍເອີ້ນເກຣາຊີມາບອກວ່າ, “ໄປເອີ້ນຍິງຊູເນມຄົນນີ້ມາ” ເຂົາຈຶ່ງໄປເອີ້ນນາງ ແລະເມື່ອນາງມາຮອດທ່ານແລ້ວ ທ່ານຈຶ່ງເວົ້າກັບນາງວ່າ, “ຈົ່ງອຸ້ມລູກຂອງເຈົ້າໄປເຖິດ”
- 37 ນາງເຂົ້າໄປທາງໃນ ກັມຂາບຕີນເອລີຊາ ແລະພາລູກຊາຍຂອງນາງອອກໄປ
- 38 ເອລີຊາມາເຖິງກິນການອີກ ເມື່ອແຜ່ນດິນເກີດກັນດານອາຫານ ແລະເມື່ອພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມນັ່ງຢູ່ຕໍ່ໜ້າທ່ານ ທ່ານກໍບອກຄົນໃຊ້ຂອງທ່ານວ່າ, “ຈົ່ງຕັ້ງຫມໍ້ຫນ່ວຍໃຫຍ່ແລະຕົ້ມເຂົ້າໃຫ້ແກ່ພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມ”
- 39 ຄົນນຶ່ງໃນພວກອອກໄປເກັບຜັກທີ່ໃນທົ່ງນາ ແລະພົບໄມ້ເຄືອປ່າເຄືອນຶ່ງ ເຂົາເກັບໄດ້ຫມາກນ້ຳເຕົ້າປ່າຈົນເຕັມຕັກ ກັບມາຜ່າໃສ່ໃນຫມໍ້ເຂົ້າຕົ້ມໂດຍບໍ່ຮູ້ວ່າເປັນຫມາກຫຍັງ
- 40 ເຂົາກໍເທອອກໃຫ້ຄົນເຫລົ່ານັ້ນຮັບປະທານ ຂນະທີ່ເຂົາກໍາລັງຮັບປະທານເຂົ້າຕົ້ມຢູ່ນັ້ນ ເຂົາຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, “ຂ້າແດ່ຄົນແຫ່ງພຣະເຈົ້າ ມີຄວາມຕາຍຢູ່ໃນຫມໍ້ນີ້” ແລະເຂົາກໍຮັບປະທານກັນບໍ່ໄດ້
- 41 ທ່ານກໍວ່າ, “ຈົ່ງເອົາແປ້ງມາ” ທ່ານກໍໃສ່ແປ້ງລົງໃນຫມໍ້ ແລະບອກວ່າ, “ຈົ່ງເທອອກໃຫ້ຄົນເຫລົ່ານັ້ນຮັບປະທານ” ແລະບໍ່ມີອັນຕະຣາຍຢູ່ໃນຫມໍ້ນັ້ນ
- 42 ມີຊາຍຄົນນຶ່ງມາຈາກບ້ານບາອັນຊາລີຊາ ນຳຂອງມາໃຫ້ຄົນແຫ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ມີເຂົ້າຈີ່ເປັນຜົນທຳອິດຄືເຂົ້າຫນົມບເລຊາວກ້ອນ ແລະຮວງເຂົ້າໃຫມ່ໃສ່ກະສອບຂອງເຂົາມາແລະເອລີຊາເວົ້າວ່າ, “ຈົ່ງໃຫ້ແກ່ຄົນເຫລົ່ານັ້ນຮັບປະທານ”

- 43 ແຕ່ຄົນໃຊ້ຄົນນີ້ຕອບວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າຈະຕັ້ງອາຫານເທົ່ານີ້ ໃຫ້ຄົນນຶ່ງຮ້ອຍຮັບປະທານໄດ້ຢ່າງໃດ?” ທ່ານຈຶ່ງສັ່ງຊ້າວ່າ, “ຈົ່ງໃຫ້ຄົນເຫລົ່ານັ້ນຮັບປະທານເຖິດ ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວສັ່ງດັ່ງນີ້ວ່າ “ເຂົາທັງຫລາຍຈະໄດ້ຮັບປະທານແລະຍັງເຫລືອອີກ”
- 44 ເຂົາຈຶ່ງຕັ້ງອາຫານໄວ້ຕໍ່ຫນ້າເຂົາທັງຫລາຍ ເຂົາທັງຫລາຍກໍຮັບປະທານ ແລະຍັງເຫລືອຢູ່ຈິງຕາມພຣະຄໍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

5. ນາອາມານຜູ້ບັນຊາການທະຫານເດີນທາງໄປຫາເອລີຊາ

- 1 ນາອາມານຜູ້ບັນຊາການທະຫານຊີເຣັງ (ອາຣາມ) ເປັນບຸກຄົນສໍາຄັນ ແລະໄດ້ຮັບກຽດອັນສູງສົ່ງຈາກເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງຊີເຣັງ ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງໃຫ້ທ່ານເປັນຜູ້ນໍາໄຊຊະນະມາສູ່ກອງທັບຊີເຣັງ ທ່ານເປັນນາຍທະຫານທີ່ເກັ່ງກ້າ ແຕ່ທ່ານເປັນພຍາດຂີ້ທູດ
- 2 ມີຄັ້ງນຶ່ງ ເມື່ອພວກຊີເຣັງໄປຕໍ່ສູ້ກັບພວກອິສຣາເອນ ເຂົາໄດ້ຈັບເອົາຍິງສາວຄົນນຶ່ງມາເປັນຄົນໃຊ້ຂອງເມັງຂອງທ່ານນາອາມານ
- 3 ຄົນໃຊ້ຜູ້ນີ້ເວົ້າຕໍ່ນາຍຍິງຂອງນາງວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ນາຍຜູ້ຊາຍໄປຫາຜູ້ປະກາດພຣະທັມທີ່ຊາມາເຣັງ ຄົນຜູ້ນັ້ນສາມາດປົວພຍາດຂີ້ທູດຂອງເຈົ້ານາຍໃຫ້ດີໄດ້”
- 4 ເມື່ອນາອາມານໄດ້ຍິນດັ່ງນັ້ນ ທ່ານກໍໄປທູນເຈົ້າຊີວິດຕາມທີ່ຄົນໃຊ້ໄດ້ຮາຍງານໃຫ້ຟັງ
- 5 ເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງຊີເຣັງຈຶ່ງບອກນາອາມານວ່າ, “ຈົ່ງໄປຫາເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງອິສຣາເອນ ແລະຍື່ນຈົດຫມາຍນີ້ໃຫ້ພຣະອົງ” ນາອາມານໄດ້ນໍາເອົາເງິນສາມສິບພັນຫລຽນ ພ້ອມທັງເຄື່ອງນຸ່ງທີ່ສວຍງາມສິບຊຸດອອກເດີນທາງໄປ
- 6 ທ່ານໄດ້ຖວາຍສານໃຫ້ແກ່ເຈົ້າຊີວິດອິສຣາເອນ ໃນຣາຊສານນັ້ນມີເນື້ອຄວາມດັ່ງນີ້ “ນີ້ຄົນນາອາມານ ນາທະຫານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພຣະອົງປົວພຍາດຂີ້ທູດໃຫ້ເຂົາ”
- 7 ເມື່ອເຈົ້າຊີວິດອິສຣາເອນໄດ້ອ່ານພຣະຣາຊສານແລ້ວ ພຣະອົງກໍຈົກເຄື່ອງສະຫລອງພຣະອົງອອກ ແລະເວົ້າຂຶ້ນດ້ວຍຄວາມເສັງພຣະທັຍວ່າ, “ເຮົາແມ່ນພຣະເຈົ້າຜູ້ມີອໍານາດທີ່ບອກໃຫ້ຕາຍ ຫລືໃຫ້ເປັນໄດ້ຊັ້ນບໍ່ຈຶ່ງຢາກໃຫ້ເຮົາປົວພຍາດຂີ້ທູດໃຫ້? ເຂົາຢາກຊອກເຮືອງຜິດກັນກັບເຮົາບໍ່?”
- 8 ເມື່ອຜູ້ປະກາດພຣະທັມເອລີຊາ ຮູ້ຂ່າວເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນ ທ່ານກໍສົ່ງຄວາມໄປທູນເຈົ້າຊີວິດວ່າ, “ເປັນຫຍັງພຣະອົງຈຶ່ງຊົງທຸກພຣະທັຍຫນັກ ຂໍຊົງສົ່ງຊາຍຄົນນັ້ນມາຫາຂ້າພະເຈົ້າ ຂ້າພະເຈົ້າຈະແນະນໍາໃຫ້ເຂົາຮູ້ຈັກວ່າ ຢູ່ທີ່ອິສຣາເອນນີ້ມີຜູ້ປະກາດພຣະທັມ”
- 9 ດັ່ງນັ້ນ ນາອາມານພ້ອມທັງຄນະ ແລະຣົດມ້າກໍມາຮອດເຮືອນຂອງເອລີຊາ
- 10 ຝ່າຍເອລີຊາໄດ້ສົ່ງຄົນມາບອກອາມານວ່າ, “ຈົ່ງໄປອາບນໍ້າທີ່ແມ່ນໍ້າຈໍແດນເຈັດຄັ້ງ ແລະເນື້ອຫນຶ່ງຂອງທ່ານຈະສະອາດເປັນປົກກະຕິ

- 11 ແຕ່ອານາມານໃຈຮ້າຍແລະຢ່າງອອກໄປພ້ອມທັງຈົມວ່າ, “ເຮົາຄິດວ່າ ຢ່າງນ້ອຍທ່ານຕ້ອງອອກມາພົບເຮົາ ແລ້ວອ້ອນວອນຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງທ່ານ ໂດຍວາງມືໃສ່ເທິງບ່ອນທີ່ເປັນພຍາດໃຫ້ເຮົາດີຊັ້ນດອກ
- 12 ຕາມຈິງແລ້ວແມ່ນ້ຳອາບານາ ແລະແມ່ນ້ຳຟາຣ໌ປາທີ່ເມືອງດາມັສກັສຍັງດີກວ່າແມ່ນ້ຳໃນອິສຣາເອນນີ ເຮົາໄປອາບໃນແມ່ນ້ຳເຫລົ່ານັ້ນກໍຄົງຈະຫາຍດີຢູ່ດີ” ແລ້ວທ່ານກໍທັນຫລັງຄືນໄປດ້ວຍຄວາມໂກດຮ້າຍ
- 13 ແຕ່ພວກຂ້າໃຊ້ຂອງທ່ານເຂົ້າມາເວົ້າກັບທ່ານວ່າ, “ຍາພໍ່ເອີຍ, ຖ້າຫາກວ່າຜູ້ປະກາດພຣະທັມສັ່ງໃຫ້ທ່ານເຮັດສິ່ງທີ່ຍາກທ່ານຈະບໍ່ເຮັດຫລື ແຕ່ດຽວນີ້ ທ່ານຜູ້ປະກາດພຣະທັມບອກໃຫ້ທ່ານພຽງແຕ່ໄປອາບນ້ຳ ແລ້ວທ່ານກໍຈະສະອາດແລະດີພຍາດ ເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງບໍ່ເຮັດ”
- 14 ດັ່ງນັ້ນນາອາມານຈຶ່ງລົງໄປແຊ່ໃນແມ່ນ້ຳຈໍແດນເຈັດຄັ້ງຕາມທີ່ເອລີຊາໄດ້ບອກ ແລ້ວເນື້ອຫນັງຂອງທ່ານຈຶ່ງສະອາດເປັນປົກກະຕິເຫມືອນເນື້ອຫນັງຂອງເດັກນ້ອຍ
- 15 ແລ້ວນາອາມານພ້ອມທັງພວກຕິດຕາມທຸກຄົນກໍກັບຄືນໄປຫາເອລີຊາແລ້ວເວົ້າວ່າ, “ດຽວນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ແລ້ວວ່າ ບໍ່ມີພຣະເຈົ້າອົງອື່ນນອກຈາກພຣະເຈົ້າຂອງອິສຣາເອນ ບັດນີ້ຂໍທ່ານຈຶ່ງຮັບເອົາຂອງຂວັນຈາກຂ້ານ້ອຍເທີນ”
- 16 ແຕ່ເອລີຊາຕອບວ່າ, “ດ້ວຍພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່ ຜູ້ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງຮັບໃຊ້ຢູ່ ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ຍອມຮັບເອົາຂອງຂວັນສິ່ງໃດຫມົດ” ສ່ວນນາອາມານກໍຊົ່ວເຂັນໃຫ້ທ່ານຍອມຮັບເອົາ ແຕ່ທ່ານກໍປະຕິເສດ
- 17 ແລ້ວນາອາມານຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, “ຖ້າທ່ານບໍ່ຍອມຮັບເອົາຂອງຂວັນຈາກຂ້າພະເຈົ້າ ຂໍອະນຸຍາດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເອົາດິນຈາກທີ່ນີ້ເມື່ອບ້ານນຳໃຫ້ພໍດີກັບລໍສອງໂຕບັນທຸກໄດ້ ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ຖວາຍເຄື່ອງເຜົາບູຊາ ຫລືການບູຊາໃດແກ່ພຣະອົງອື່ນ ນອກຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ
- 18 ແລະຂ້າພະເຈົ້າຂໍພຽງຢ່າງດຽວຄື ເວລາທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄປນຳກະສັດເພື່ອນະມັສການພຣະຣິມໂມນຂອງຊາວຊີເຣັຍນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຂາບລົງນຳກະສັດ ສະນັ້ນຂໍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງໂຜດອະພິຍຂ້ານ້ອຍດ້ວຍ”
- 19 ເອລີຊາຕອບວ່າ, “ຂໍທ່ານຈຶ່ງໄປເປັນສຸກເທີນ” ແລ້ວນາອາມານກໍຈາກໄປ

ຄົນໃຊ້ຂອງເອລີຊາທຳຜິດ

ພໍ່ເມື່ອນາອາມານໄປບໍ່ໄດ້ໂກເທົ່າໃດ

- 20 ເກຣາຊີຄົນໃຊ້ຂອງເອລີຊາກໍຄິດໃນໃຈວ່າ, “ເອີ ນາຍຂອງເຮົາບໍ່ຍອມຮັບເອົາສິ່ງໃດທີ່ນາອາມານຊາວຊີເຣັຍຄົນນີ້ມອບໃຫ້ ແລະປ່ອຍໃຫ້ເຂົາໄປລ້າງ ທ່ານຄວນຍອມຮັບເອົາສິ່ງເຫລົ່ານີ້ດ້ວຍພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່ ເຮົາຈະຕ້ອງແລ່ນໄປເອົາບາງສິ່ງບາງຢ່າງນຳທ່ານໃຫ້ໄດ້”
- 21 ດັ່ງນັ້ນເກຣາຊີຈຶ່ງແລ່ນຕິດຕາມນາອາມານໄປ ເມື່ອນາອາມານເຫັນເຂົາແລ່ນຕາມຫລັງມາ ທ່ານຈຶ່ງລົງຈາກຣົດມ້າມາພົບເຂົາແລະຖາມວ່າ, “ເຈົ້າຕາມມາຫຍັງນໍ?”

- 22 ເກຣາຊີຕອບວ່າ, “ທຸກສິ່ງຮຽບຮ້ອຍດີ ແຕ່ນາຍຂອງຂ້ານ້ອຍໄດ້ສົ່ງຂ້ານ້ອຍມາບອກທ່ານວ່າ ຫວ່າງກີ້ນີ້ມີຜູ້ປະກາດພຣະທັມຫນຸ່ມສອງຄົນເດີນທາງມາຈາກພູເອຟຣາອິມ ຂໍທ່ານໂຜດໃຫ້ເງິນແກ່ເຂົາທັງຫລາຍຈັກນຶ່ງຕາລັນກັບເຄື່ອງນຸ່ງສອງຊຸດໃຫ້ພວກນັ້ນ”
- 23 ນາອາມານຕອບວ່າ, “ຂໍໂຜດຮັບໄປສອງຕາລັນເຖິດ” ທ່ານບອກໃຫ້ເຂົາພ້າວມັດເງິນໃສ່ຖົງສອງຖົງໄວ້ ແລະເອົາເສື້ອສອງຊຸດໃຫ້ ທ່ານສົ່ງໃຫ້ຄົນໃຊ້ສອງຄົນຫາມໄປກ່ອນເກຣາຊີ
- 24 ເມື່ອມາຮອດພູນ້ອຍບ່ອນທີ່ເອລີຊາຢູ່ ເຂົາກໍເອົາຖົງໄປປະໄວ້ໃນເຮືອນ ແລະບອກໃຫ້ຄົນໃຊ້ຂອງນາອາມານກັບຄືນເມືອ
- 25 ເມື່ອເກຣາຊີເຂົ້າໄປໃນເຮືອນ ເອລີຊາໄດ້ຖາມວ່າ, “ເກຣາຊີ ມີກີ້ນີ້ເຈົ້າໄປໃສມາ?” ເກຣາຊີຕອບວ່າ, “ບໍ່ໄດ້ໄປໃສ”
- 26 ແຕ່ເອລີຊາເວົ້າກັບເຂົາວ່າ, “ເວລາຊາຍນັ້ນລົງຈາກຣົດມ້າມາຫາເຈົ້າ ຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍກໍຢູ່ທີ່ນັ້ນ ດຽວນີ້ເຈົ້າໄດ້ເອົາເງິນນໍາຜູ້ນັ້ນ ເຈົ້າອາດຊື້ສວນຫມາກກອກເທດ ຊື້ແກະ ຊື້ງົວ ແລະທາດຍິງຊາຍ
- 27 ແຕ່ວ່າພຍາດຂີ້ທູດຂອງນາອາມານຈະຕິດແປດເຈົ້າ ແລະຕິດແປດເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຕລອດໄປ” ເກຣາຊີໄດ້ຫນີຈາກເອລີຊາໄປດ້ວຍມີພຍາດຂີ້ທູດຂາວດັ່ງນວນຝ້າຍເຕັມຮ່າງກາຍ

6. ເອລີຊາເຮັດໃຫ້ຂວານຕົກນໍ້າພູຂຶ້ນ

- 1 ພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມໃນຄະນະຂອງເອລີຊາໄດ້ຈົມຕໍ່ທ່ານວ່າ,
- 2 “ບ່ອນຂອງພວກເຂົານີ້ຄັບແຄບເກີນໄປ ສະນັ້ນຂໍອະນຸຍາດໃຫ້ພວກເຂົາຕັດໄມ້ທີ່ແມ່ນໍ້າຈໍແດນ ເພື່ອສ້າງທີ່ຢູ່ອາໄສຢູ່ບ່ອນນັ້ນ” ເອລີຊາຕອບວ່າ, “ໄປແມ່”
- 3 ຜູ້ນຶ່ງໃນຈຳນວນພວກເຂົາໄດ້ຊົງຂອດໃຫ້ເອລີຊາໄປນໍາ ທ່ານກໍຕົກລົງໄປນໍາພວກເຂົາ
- 4 ເມື່ອໄປຮອດແມ່ນໍ້າຈໍແດນ ພວກເຂົາໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນລົງມືເຮັດວຽກ ຄົນນຶ່ງໃນຫມູ່ພວກເຂົາໄດ້ເປັນຜູ້ຕັດໄມ້
- 5 ທັນໃດນັ້ນຂວານເຫລັກຂອງເຂົາໄດ້ຫລ່ອນຕົກລົງນໍ້າ ເຂົາຈຶ່ງຮ້ອງຫາເອລີຊາວ່າ, “ນາຍເອີຍ, ຂວານຕົກນໍ້າແລ້ວ ຈະໃຫ້ຂ້ານ້ອຍເຮັດແນວໃດ ເພາະຂວານນັ້ນຂ້ານ້ອຍໄດ້ຢືມເຂົາມາຊ້ໍາ”
- 6 ເອລີຊາຈຶ່ງຖາມເຂົາວ່າ, “ຂວານນັ້ນຕົກຢູ່ໃສ?” ເຂົາໄດ້ຊີ້ບອກບ່ອນຂວານຕົກໃຫ້ທ່ານເບິ່ງ ແລ້ວເອລີຊາໄດ້ຕັດໄມ້ທ່ອນນຶ່ງຖິ້ມລົງໃນບ່ອນນັ້ນ ແລ້ວຂວານດວງນັ້ນກໍພູຂຶ້ນມາ
- 7 ທ່ານໄດ້ບອກເຂົາວ່າ, “ໄປເອົາແມ່” ຊາຍຄົນນັ້ນຈຶ່ງຍີ້ມີໄປຈັບເອົາມາ
- 8 ເມື່ອເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງຊີເຮັງອອກໄປສູ່ຮົບພວກອິສຣາເອນ ພຣະອົງໄດ້ປະຊຸມກັບພວກຂ້າຣາຊາການຂອງພຣະອົງ ແລະໄດ້ເລືອກເອົາບ່ອນນຶ່ງເປັນບ່ອນຕັ້ງຄ້າຍໄວ້
- 9 ແຕ່ເອລີຊາໄດ້ສົ່ງຂ່າວໄປບອກເຈົ້າຊີວິດອິສຣາເອນໃຫ້ລະວັງຕົວ ບໍ່ໃຫ້ພຣະອົງຜ່ານໄປໃຫ້ທາງນັ້ນ ເພາະວ່າພວກຊີເຮັງໄດ້ຕັ້ງກອງຫລອນດັກສະກັດຢູ່ທີ່ນັ້ນ

- 10 ດັ່ງນັ້ນເຈົ້າຊີວິດອິສຣາເອນຈຶ່ງເຕືອນທະຫານໃຫ້ລະມັດລະວັງຕົວຢູ່ສເມີ ໃນການລະວັງຕົວຢ່າງນີ້ໄດ້ມີມາສອງສາມຄັ້ງແລ້ວ
- 11 ຝ່າຍເຈົ້າຊີວິດຊີເຮັງມີຈິດໃຈກະວົນກະວາຍໃນເຮືອງນີ້ ພຣະອົງຈຶ່ງເອີ້ນເອົາບັນດານາຍທະຫານມາຖາມວ່າ, “ຈົ່ງບອກເຮົາມາເບິ່ງວ່າ ໃນພວກເຈົ້າແມ່ນໃຜເຂົ້າຂ້າງເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງອິສຣາເອນແດ່?”
- 12 ນາຍທະຫານຜູ້ນຶ່ງຈຶ່ງຕອບຂຶ້ນວ່າ, “ຂ້າແດ່ພຣະອົງ ບໍ່ມີໃຜດອກ ເຮືອງນີ້ເປັນເພາະຜູ້ປະກາດພຣະທັມເອລີຊາໄດ້ຮາຍງານຄວາມລັບທີ່ພຣະອົງເວົ້າໃນຫ້ອງນອນທັງຫມົດຕໍ່ເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງອິສຣາເອນ”
- 13 ເຈົ້າຊີວິດຈຶ່ງສັ່ງວ່າ, “ຈົ່ງໄປຊອກຫາປ່ອນເຂົາຢູ່ ແລະເຮົາຈະສົ່ງຄົນໄປຈັບເຂົາມາ” ຕໍ່ມາມີຄົນມາບອກທ່ານວ່າ ເອລີຊາຢູ່ເມືອງໂດທານ
- 14 ດັ່ງນັ້ນພຣະອົງຈຶ່ງໄດ້ຈັດເອົາມ້າ ຣົດຮົບພ້ອມທັງກຳລັງພົນອອກໄປ ພວກເຂົາໄດ້ໄປຮອດທີ່ນັ້ນໃນເວລາກາງຄືນ ແລະໄດ້ລ້ອມເມືອງໄວ້
- 15 ວັນຕໍ່ມາຄົນໃຊ້ຂອງເອລີຊາກໍໄດ້ລຸກຂຶ້ນແຕ່ເຊົ້າ ແລະຢ່າງອອກໄປຂ້າງນອກ ເຂົາໄດ້ເຫັນກຳລັງທະຫານຊີເຮັງພ້ອມດ້ວຍຜູ້ມ້າແລະຣົດຮົບລ້ອມເມືອງຢູ່ ເຂົາຈຶ່ງຟ້າວມາຫາເອລີຊາແລະຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, “ຕາຍແລ້ວເຈົ້ານາຍ! ພວກເຮົາຖືກອ້ອມແລ້ວ ພວກເຮົາຊິເຮັດຈົ່ງໃດ?”
- 16 ເອລີຊາຕອບວ່າ, “ບໍ່ຕ້ອງຍ້ານດອກ ເພາະຝ່າຍເຮົາມີຫລາຍກວ່າຝ່າຍເຂົາ”
- 17 ແລ້ວເອລີຊາກໍອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ, “ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂໍພຣະອົງຊົງເປີດຕາຂ້າໃຊ້ຂອງຂ້ານ້ອຍຜູ້ນີ້ໃຫ້ເຫັນກຳລັງຂອງຝ່າຍເຮົາແດ່ທ້ອນ” ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງຊົງບັນດານໃຫ້ຄົນໃຊ້ເຫັນ ເຂົາໄດ້ເຫັນຜູ້ມ້າແລະຣົດຮົບໄຟເຕັມຢູ່ເທິງພູກຳລັງອ້ອມເອລີຊາຢູ່
- 18 ໃນຂນະທີ່ພວກຊີເຮັງໂຈມຕີເມືອງຢູ່ນັ້ນ ເອລີຊາໄດ້ອ້ອນວອນຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ, “ຂ້ານ້ອຍຂໍຮ້ອງໃຫ້ພຣະອົງຊົງບັງຕາພວກເຫລົ່ານີ້ແດ່ທ້ອນ”
- 19 ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງບັງຕາພວກເຂົາຕາມຄຳຮ້ອງຂໍຂອງເອລີຊາ ແລະເອລີຊາໄດ້ໄປຫາພວກເຂົາແລະເວົ້າວ່າ, “ພວກເຈົ້າມາຜິດທາງແລ້ວ ອັນນີ້ບໍ່ແມ່ນເມືອງທີ່ພວກເຈົ້າຊອກຫາ ຈົ່ງຕາມເຮົາມາ ເຮົາຈະພາພວກເຈົ້າໄປຊອກຫາຊາຍທີ່ພວກເຈົ້າຊອກຫານັ້ນ ແລ້ວເອລີຊາໄດ້ພາພວກເຂົາໄປເມືອງສະມາເຮັງ
- 20 ເມື່ອເຂົ້າໄປໃນເມືອງມາເຮັງ ເອລີຊາກໍອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະເຈົ້າວ່າ, “ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂໍພຣະອົງຊົງເປີດຕາພວກເຂົາໃຫ້ເຫັນເທີນ” ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເປີດຕາໃຫ້ພວກເຂົາເຫັນຮຸ່ງ ແລະພວກເຂົາຈຶ່ງເຫັນວ່າພວກເຂົາໄດ້ຢູ່ໃນກຸງຊາມາເຮັງເສັງແລ້ວ
- 21 ເມື່ອເຈົ້າຊີວິດອິສຣາເອນເຫັນພວກເຂົາ ພຣະອົງຈຶ່ງຖາມເອລີຊາວ່າ, “ຍາພໍເອີຍ, ໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຂ້າພວກເຂົາບໍ່?”
- 22 ທ່ານຕອບວ່າ, “ຂໍພຣະອົງຢ່າຊົງຂ້າພວກເຂົາເລີຍ ແມ່ນແຕ່ພວກຊະເລີຍທີ່ພຣະອົງຈັບມາດ້ວຍຕົນເອງ ພຣະອົງກໍບໍ່ຕ້ອງຂ້າພວກເຂົາ ຂໍພຣະອົງເອົາເຂົາຈີ່ ແລະນໍ້າໃຫ້ພວກເຂົາກິນ ແລ້ວປ່ອຍໃຫ້ເຂົາກັບໄປຫາເຈົ້ານາຍຂອງພວກເຂົາສາ”

- 23 ດັ່ງນັ້ນເຈົ້າຊີວິດຈຶ່ງຈັດງານກິນລ້ຽງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂຶ້ນ ເມື່ອພວກເຂົາກິນແລະດື່ມສິ້ນສຸດລົງແລ້ວ ພຣະອົງກໍລົງພວກເຂົາຫລົບຄືນເມືອ ຫລັງຈາກທີ່ພວກເຂົາກັບຄືນເມືອຫາເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງຊີເຣັຍແລ້ວ ນັບຕັ້ງແຕ່ນັ້ນມາພວກຊີເຣັຍກໍບໍ່ໄດ້ທຳການປຸ້ນຍາດຊຶງເອົາເຂດແດນອິສຣາເອນອີກເລີຍ
- 24 ແລະຢູ່ມາພາຍຫລັງເບນຮາດາດ ພຣະຣາຊາແຫ່ງຊີເຣັຍຊົງຈັດກອງທັບທັງສິ້ນຂອງພຣະອົງ ແລ້ວໄດ້ສະເດັດຂຶ້ນໄປລ້ອມກຸງຊາມາເຣັຍ
- 25 ມີການອິດຢາກອາຫານຢ່າງຫນັກໃນຊາມາເຣັຍ ຂນະເມື່ອເຂົາລ້ອມຢູ່ຈົນທົວລໍໂຕນຶ່ງເຂົາຂາຍກັນເປັນເງິນແປດສິບເຊເກລ ແລະຂຶ້ນກາງແກ 200 ກຣາມເປັນເງິນຫ້າເຊເກລ
- 26 ຂນະທີ່ພຣະຣາຊາແຫ່ງອິສຣາເອນຊົງຜ່ານໄປເທິງກຳແພງ ມີຜູ້ຍິງຄົນນຶ່ງຮ້ອງທູນພຣະອົງວ່າ, “ຂ້າແດ່ພຣະອົງເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ານ້ອຍ ຂໍຊົງຊ່ອຍ”
- 27 ພຣະອົງຊົງກ່າວວ່າ, “ຖ້າພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຊົງຊ່ອຍເຈົ້າເຮົາຈະຊ່ອຍເຈົ້າໄດ້ຈາກໃສ ຈາກລານນວດເຂົ້າ ຫລືຈາກບໍ່ຢ່າຫມາກອະງຸ່ນຫລື”
- 28 ແລະເຈົ້າຊີວິດຊົງຖາມນາງວ່າ, “ເຈົ້າມີຄວາມເດືອດຮ້ອນຫຍັງ?” ນາງທູນຕອບວ່າ, “ຍິງຄົນນີ້ບອກຂ້ານ້ອຍວ່າ ເອົາລູກຂອງເຈົ້າມາ ໃຫ້ພວກເຮົາກິນເສັງວັນນີ້ເຖີດ ແລະພວກເຮົາຈຶ່ງກິນລູກຂອງຂ້ອຍມື້ອື່ນ”
- 29 ດັ່ງນັ້ນພວກເຮົາຈຶ່ງຕົ້ມລູກຂອງຂ້ານ້ອຍແລະກິນ ແລະຮຸ່ງຂຶ້ນຂ້ານ້ອຍກໍເວົ້າກັບນາງວ່າ, “ເອົາລູກຂອງເຈົ້າມາ ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ກິນເສັງ ແລະນາງກໍເຊື່ອງລູກຂອງນາງເສັງ”
- 30 ແລະເມື່ອເຈົ້າຊີວິດຊົງໄດ້ຍິນຖ້ອຍຄຳຂອງຍິງນັ້ນ ພຣະອົງກໍຈຶກເຄື່ອງສລອງພຣະອົງ (ພຣະອົງກຳລັງຢ່າງຢູ່ເທິງກຳແພງ) ປະຊາຊົນກໍໄດ້ເຫັນ ເບິ່ງແມ່, ພຣະອົງຊົງສລອງພຣະອົງທີ່ທຳດ້ວຍຜ້າກະສອບຢູ່ແນບກາຍ
- 31 ແລະພຣະອົງກ່າວວ່າ, “ຖ້າຫົວຂອງເອລີຊາບຸດຊາຟັດຍັງຢູ່ເທິງປ່າຂອງເຂົາໃນວັນນີ້ ກໍຂໍພຣະເຈົ້າຊົງລົງໂທດແກ່ເຮົາແລະຍິ່ງຫນັກກວ່າ”
- 32 ແຕ່ເອລີຊານຶ່ງຢູ່ໃນບ້ານຂອງທ່ານ ແລະພວກຜູ້ໃຫຍ່ກໍນຶ່ງຢູ່ດ້ວຍ ພຣະຣາຊາຊົງໃຊ້ຄົນມາຈາກຕໍ່ເບື້ອງພຣະພັກພຣະອົງ ແຕ່ກ່ອນທີ່ຜູ້ສົ່ງຂ່າວຈະມາເຖີງ ເອລີຊາກໍເວົ້າກັບພວກຜູ້ໃຫຍ່ວ່າ, “ທ່ານທັງຫລາຍເຫັນຫລືບໍ່ ທີ່ຜູ້ກະທຳຄາຕກັມຄົນນີ້ໃຊ້ຄົນມາເອົາຫົວຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ເບິ່ງດູເມື່ອຜູ້ສົ່ງຂ່າວມາ ຈຶ່ງອັດປະຕູ ແລະຍຶດປະຕູໃຫ້ແຫນ້ນ ກັນເຂົາໄວ້ ສຽງບາດຕິນຂອງນາຍຂອງເຂົາຕາມເຂົາມາບໍ່ແມ່ນບໍ່?”
- 33 ຂນະທີ່ທ່ານກຳລັງເວົ້າກັບເຂົາທັງຫລາຍຢູ່ ເບິ່ງແມ່ ຜູ້ສົ່ງຂ່າວລົງມາຫາທ່ານ ແລະເຈົ້າຊີວິດກ່າວວ່າ, “ເຫດຮ້າຍນີ້ມາຈາກພຣະເຈົ້າ ຂ້າພະເຈົ້າຈະລໍຖ້າພຣະເຈົ້າອີກເຮັດຫຍັງ?”

7.

- 1 ແຕ່ເອລີຊາທູນວ່າ, “ຂໍຟັງພຣະຄໍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ “ມື້ອື່ນນີ້ປະມານ ເວລານີ້ ຍອດແບັງຖັງນຶ່ງເຂົາຈະຂາຍກັນນຶ່ງເຊເກລ ແລະເຂົ້າບເລສອງຖັງເຊເກລ ທີ່ປະຕູເມືອງສະມາ ເຮັງ”
- 2 ແລ້ວນາຍທະຫານຄົນສົມດຂອງພຣະຣາຊາຕອບຄົນຂອງພຣະເຈົ້າວ່າ, “ຖ້າວ່າພຣະເຈົ້າສ້າງປະຕູໃນຟ້າ ສວັນ ສິ່ງນີ້ຈະເປັນຂຶ້ນໄດ້ຫລື” ແຕ່ທ່ານບອກວ່າ “ທ່ານຈະເຫັນກັບຕາຂອງທ່ານເອງ ແຕ່ຈະບໍ່ໄດ້ກິນ”
- 3 ມີຄົນໂຮກເຮືອນສີ່ຄົນຢູ່ທີ່ທາງເຂົ້າປະຕູເມືອງ ເຂົາເວົ້າກັນວ່າ, “ເປັນຫຍັງເຮົາຈະນັ່ງຢູ່ບ່ອນນີ້ຈົນຕາຍ
- 4 ຖ້າເຮົາວ່າ “ໃຫ້ເຮົາເຂົ້າໄປໃນເມືອງ ການອິດຢາກກໍຢູ່ໃນເມືອງ ແລະເຮົາກໍຈະຕາຍທີ່ນັ້ນ ແລະຖ້າເຮົານຶ່ງ ທີ່ນີ້ເຮົາກໍຕາຍເຫມືອນກັນ ສັນນັ້ນຈົ່ງມາເຖິດ ໃຫ້ເຮົາເຂົ້າໄປໃນຄ້າຍຂອງຄົນຊີເຮັງ ຖ້າກເຂົາໄວ້ຊີວິດ ຂອງເຮົາ ເຮົາກໍຈະລອດຕາຍ ຖ້າເຂົາຂ້າເຮົາ ກໍໄດ້ແຕ່ຕາຍເທົ່ານັ້ນເອງ”
- 5 ດັ່ງນັ້ນເຂົາຈຶ່ງລຸກຂຶ້ນໃນເວລາໃກ້ຈະຄໍາເພື່ອຈະໄປຍັງຄ້າຍຂອງຄົນຊີເຮັງ ແຕ່ເມື່ອເຂົາໄປເຖິງຄ້າຍຂອງ ຄົນຊີເຮັງ ເບິ່ງແມ່ ບໍ່ມີໃຜຈັກຄົນຢູ່ທີ່ນັ້ນ
- 6 ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງກະທໍາໃຫ້ກອງທັບຂອງຄົນຊີເຮັງໄດ້ຍິນສຽງຣົດຮີບ ສຽງມ້າ ແລະສຽງກອງທັບ ໃຫຍ່ ເຂົາຈຶ່ງເວົ້າກັນແລະກັນວ່າ, “ເບິ່ງແມ່, ເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງອິສຣາເອນໄດ້ຈ້າງບັນດາເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງຄົນ ຮິດຕີ ແລະບັນດາເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງເອຢິບມາຮີບເຮົາແລ້ວ”
- 7 ເຂົາຈຶ່ງລຸກຂຶ້ນຫນີໄປໃນເວລາຄໍາ ແລະປະເຕັ້ນ ມ້າແລະລໍຂອງເຂົາ ປະເຕັ້ນໄວ້ຢ່າງນັ້ນເອງ ແລະຫນີໄປ ເອົາຊີວິດລອດ
- 8 ແລະເມື່ອຄົນໂຮກເຮືອນເຫລົ່ານີ້ມາເຖິງຄ້າຍ ເຂົາກໍເຂົ້າໄປໃນເຕັ້ນ ທັງກິນແລະດື່ມ ແລະຂົນເງິນ ທອງ ຄໍາແລະເຄື່ອງນຸ່ງເອົາໄປເຊື່ອງໄວ້ ແລ້ວເຂົາກໍກັບມາເຂົ້າໄປໃນເຕັ້ນອື່ນອີກ ຂົນເອົາເຄື່ອງຂອງອອກໄປ ຈາກທີ່ນັ້ນດ້ວຍເອົາໄປເຊື່ອງໄວ້
- 9 ແລະເຂົາເວົ້າກັນແລະກັນວ່າ, “ເຮົາເຮັດບໍ່ຖືກເສັງແລ້ວ ວັນນີ້ເປັນວັນຂ່າວດີ ຖ້າເຮົາງຽບຢູ່ ແລະຄອຍຈົນ ເຖິງມື້ເຊົ້າໂທດຈະຕົກຢູ່ກັບເຮົາ ເຫດສັນນັ້ນມາເຖິດ ໃຫ້ເຮົາໄປບອກຍັງສໍານັກພຣະຣາຊວັງ”
- 10 ເຂົາຈຶ່ງເອີ້ນນາຍປະຕູເມືອງ ແລະບອກເຮືອງຣາວແກ່ເຂົາວ່າ, “ເຮົາມາຍັງຄ້າຍຂອງຄົນຊີເຮັງ ແລະເບິ່ງ ແມ່ ເຮົາບໍ່ເຫັນໃຜ ແລະບໍ່ໄດ້ຍິນສຽງຜູ້ໃດຢູ່ທີ່ນັ້ນ ມີແຕ່ມ້າຜູກຢູ່ແລະລໍຜູກຢູ່ ແລະເຕັ້ນຕັ້ງຢູ່ຢ່າງນັ້ນເອງ”
- 11 ແລ້ວນາຍປະຕູກໍເອີ້ນບອກໄປ ແລະເຂົາກໍບອກກັນໄປເຖິງສໍານັກພຣະຣາຊວັງ
- 12 ພຣະຣາຊາກໍຊົງຕື່ນບັນທຶມໃນກາງຄືນ ແລະກ່າວກັບຂ້າຣາຊການວ່າ, “ເຮົາຈະບອກໃຫ້ວ່າຄົນຊີເຮັງຕຽມສູ້ ຮີບເຮົາຢ່າງໃດ ເຂົາທັງຫລາຍຮູ້ຢູ່ວ່າເຮົາຫົວ ເຂົາຈຶ່ງອອກໄປລີ້ຊ່ອນຕົວຢູ່ນອກຄ້າຍທີ່ກາງທົ່ງຄິດວ່າ “ເມື່ອເຂົາອອກມາຈາກໃນເມືອງເຮົາຈະຈັບເຂົາທັງເປັນ ແລ້ວຈະເຂົ້າໄປໃນເມືອງ”

- 13 ແລະຂ້າຣາຊການຄົນນຶ່ງທູນວ່າ, “ຂໍຮັບສັ່ງໃຫ້ຄົນເອົາມ້າທີ່ເຫລືອຢູ່ໃນເມືອງຈັກທ້າໂຕ (ບາງທີ່ມ້າເຫລື້າ
ນັ້ນຈະຍັງເປັນຢູ່ ຢ່າງຄົນອິສຣາເອນທີ່ເຫລືອຢູ່ໃນເມືອງ ຫລືຈະເປັນຢ່າງຄົນອິສຣາເອນທີ່ໄດ້ພົນາດແລ້ວ
ກໍ່ຊ່າງເຖິດ) ຂໍໃຫ້ເຮົາສົ່ງຄົນໄປເບິ່ງ”
- 14 ເຂົາຈຶ່ງເອົາຣົດຮົບສອງຄັນພ້ອມກັບມ້າ ແລະເຈົ້າຊີວິດຊົງສົ່ງໃຫ້ໄປຕິດຕາມກອງທັບຂອງຄົນຊີເຣັງ ກ່າວ
ວ່າ, “ຈົ່ງໄປເບິ່ງ”
- 15 ເຂົາທັງຫລາຍຈຶ່ງຕິດຕາມໄປຈົນເຖິງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ ຕລອດທາງມີເຄື່ອງນຸ່ງແລະເຄື່ອງໃຊ້ ຊຶ່ງຄົນຊີເຣັງປະ
ເມື່ອເຂົາພ້າວຫນີໄປ ຜູ້ສົ່ງຂ່າວກໍກັບມາທູນກະສັດ
- 16 ແລ້ວປະຊາຊົນກໍຍົກອອກໄປປຸ້ນຄ້າຍຂອງຄົນຊີເຣັງ ຍອດແບ້ງຈຶ່ງຂາຍກັນຖັງລະເຊເກລ ແລະເຂົ້າບເລ
ສອງຖັງຕໍ່ເຊເກລ ຕາມພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 17 ຝ່າຍພຣະຣາຊາຊົງແຕ່ງຕັ້ງນາຍທະຫານຄົນສນິດໃຫ້ເປັນນາຍປະຕູ ແລະປະຊາຊົນກໍຢູບເທິງເຂົາໄປທີ່
ປະຕູເມືອງ ເຂົາຈຶ່ງສິ້ນຊີວິດຕາມຊຶ່ງຄົນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນວັນເມື່ອເຈົ້າຊີວິດສະເດັດລົງມາຫາ
ທ່ານ
- 18 ແລະເປັນໄປຕາມທີ່ຄົນແຫ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ທູນເຈົ້າຊີວິດວ່າ, “ເຂົ້າບເລສອງຖັງຂາຍນຶ່ງເຊເກລ ແລະຍອດ
ແບ້ງນຶ່ງຖັງນຶ່ງເຊເກລປະມານເວລານີ້ໃນມື້ອື່ນທີ່ປະຕູເມືອງມາເຮັງ”
- 19 ແລະນາຍທະຫານຄົນສນິດກໍໄດ້ຕອບຄົນແຫ່ງພຣະເຈົ້າວ່າ, “ຖ້າວ່າພຣະເຈົ້າຊົງສ້າງຫນ້າຕ່າງໃນພ້າສວັນ
ສິ່ງນີ້ຈະເປັນຂຶ້ນໄດ້ຫລື” ແລະທ່ານໄດ້ຕອບວ່າ, “ທ່ານຈະເຫັນກັບຕາຂອງທ່ານເອງ ແຕ່ຈະບໍ່ໄດ້ກິນ”
- 20 ແລະຢູ່ມາກໍບັງເກີດເປັນດັ່ງນັ້ນແກ່ເຂົາ ເພາະປະຊາຊົນຢູບເທິງເຂົາໄປທີ່ປະຕູເມືອງແລະເຂົາກໍໄດ້ສິ້ນຊີ
ວິດ

8. ຍິງຊາວຊູເນມໄດ້ທີ່ດິນກັບຄືນ

- 1 ຝ່າຍເອລີຊາໄດ້ບອກຍິງຄົນທີ່ທ່ານໄດ້ໃຫ້ບຸດຂອງນາງກັບຄືນຊີວິດມາວ່າ, “ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນແລະອອກໄປທັງຄົວ
ເຮືອນຂອງເຈົ້າ ໄປອາໄສຢູ່ທີ່ໃດຊຶ່ງເຈົ້າຈະອາໄສຢູ່ໄດ້ ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເອີ້ນໃຫ້ເກີດ
ການອິດຢາກອາຫານ ແລະຈະເປັນແກ່ແຜ່ນດິນນີ້ເຈັດປີ”
- 2 ຍິງຄົນນັ້ນກໍລຸກຂຶ້ນກະທຳຕາມຖ້ອຍຄຳຂອງຄົນຂອງພຣະເຈົ້າ ນາງຍົກອອກໄປທັງຄົວເຮືອນຂອງນາງໄປ
ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນພິລິສຕິນເຈັດປີ
- 3 ແລະຢູ່ມາເມື່ອຮອດເຈັດປີແລ້ວຍິງຄົນນັ້ນກໍກັບມາຈາກແຜ່ນດິນພິລິສຕິນ ແລະໄດ້ອອກໄປທູນອຸທອນຕໍ່
ເຈົ້າຊີວິດເພື່ອຂໍບ້ານແລະທີ່ດິນຂອງນາງຄືນ
- 4 ຝ່າຍເຈົ້າຊີວິດກໍລັງກ່າວກັບເກຣາຊີຄົນໃຊ້ຂອງຄົນແຫ່ງພຣະເຈົ້າຢູ່ວ່າ, “ຈົ່ງບອກເຮົາເຖິງບັນດາການອັດ
ສະຈັນທີ່ເອລີຊາໄດ້ກະທຳ”

- 5 ແລະຢູ່ມາ ເມື່ອເຂົາກຳລັງທູນກະສັດເຖິງເຮືອງທີ່ເອລີຊາໄດ້ເອີ້ນຊີວິດຂອງເດັກນັ້ນກັບຄືນມາ ເບິ່ງແມ່, ຜູ້ຍິງຄົນທີ່ທ່ານໄດ້ໃຫ້ບຸດກັບຄືນຊີວິດມາໄດ້ອຸທອນຕໍ່ເຈົ້າຊີວິດ ເພື່ອຂໍບ້ານແລະທີ່ດິນຂອງນາງຄືນ ແລະ ເກຣາຊີທູນວ່າ, “ຂ້າແດ່ພຣະຣາຊາເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ານ້ອຍ ນີ້ເປັນນາງຄືນນັ້ນ ແລະຄືນນີ້ແຫລະເປັນບຸດ ຂອງນາງຊຶ່ງເອລີຊາໄດ້ໃຫ້ກັບຄືນຊີວິດມາ”
- 6 ແລະເມື່ອເຈົ້າຊີວິດກ່າວຖາມຍິງຄືນນັ້ນນາງກໍທູນເຮືອງຖວາຍພຣະອົງ ເຈົ້າຊີວິດຈຶ່ງຊົງຕັ້ງເຈົ້າຫນ້າທີ່ຄືນ ນຶ່ງໃຫ້ແກ່ນາງຮັບສັ່ງວ່າ, “ຈົ່ງຈັດການຄືນທຸກສິ່ງທີ່ເປັນຂອງນາງ ພ້ອມທັງພຶດຕິນະຊືນຂອງນານັ້ນ ຕັ້ງແຕ່ວັນ ທີ່ນາງອອກຈາກແຜ່ນດິນມາຈົນເຖິງປັດນີ້”
- 7 ຝ່າຍເອລີຊາມາຍັງດາມັສກັສ ເບນຮາດາດເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງຊີເຣັຍຊົງປະຊວນ ແລະເມື່ອມີຄືນທູນວ່າ, “ຄືນ ແຫ່ງພຣະເຈົ້າມາທີ່ນີ້”
- 8 ເຈົ້າຊີວິດກ່າວກັບຮາຊາເອນວ່າ, “ຈົ່ງນຳຂອງຂວັນໄປພົບຄືນແຫ່ງພຣະເຈົ້າ ໃຫ້ທູນຖາມພຣະເຈົ້າໂດຍ ທ່ານວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຈະຫາຍປ່ວຍຫລືບໍ່?”
- 9 ຮາຊາເອນຈຶ່ງໄປພົບທ່ານນຳຂອງຂວັນໄປນຳ ຄືສິນຄ້າທຸກຢ່າງຂອງເມືອງດາມັສກັສບັນທຸກໃສ່ຫລັງອູດສີ ສິບໂຕ ເມື່ອເຂົາມາຍືນຕໍ່ຫນ້າທ່ານເຂົາກ່າວວ່າ, “ບຸດຂອງທ່ານຄື ເບນຮາດາດເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງຊີເຣັຍໄດ້ຊົງ ໃຊ້ຂ້າພະເຈົ້າມາຫາທ່ານກ່າວວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຈະຫາຍປ່ວຍຫລືບໍ່?”
- 10 ແລະເອລີຊາຕອບເຂົາວ່າ, “ຈົ່ງໄປທູນເຈົ້າຊີວິດວ່າ “ພຣະອົງຈະຊົງຫາຍປະຊວນແນ່ນອນ” ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າຊົງສຳແດງແກ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ພຣະອົງຈະສິ້ນພຣະຊົນ”
- 11 ແລະທ່ານກໍຈ້ອງເບິ່ງຕົວເຂົາຈົນອາຍ ແລະຄືນແຫ່ງພຣະເຈົ້າກໍຮ້ອງໄທ້
- 12 ແລະຮາຊາເອນຖາມວ່າ, “ເຫດໃດເຈົ້ານາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຮ້ອງໄທ້” ທ່ານຕອບວ່າ, “ເພາະຂ້າພະເຈົ້າ ຊາບເຖິງເຫດຮ້າຍ ຊຶ່ງທ່ານຈະກະທຳຕໍ່ປະຊາຊົນອິສຣາເອນທ່ານຈະເອົາໄຟເຜົາປ້ອມປ້ອງກັນເມືອງຂອງ ເຂົາເສັງ ແລະທ່ານຈະຂ້າຄືນຫນຸ່ມໆເສັງດ້ວຍດາບ ແລະຕິເດັກນ້ອຍໆໃຫ້ເຖິງຕາຍ ແລະຜ່າທ້ອງພວກແມ່ ມານ”
- 13 ແລະຮາຊາເອນຕອບວ່າ, “ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານຜູ້ເປັນແຕ່ພຽງຫມາເປັນໃຜ ຈຶ່ງຈະກະທຳສິ່ງໃຫຍ່ໂຕນີ້” ເອ ລີຊາຕອບວ່າ, “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສຳແດງແກ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ທ່ານຈະເປັນກະສັດປົກຄອງປະເທດຊີເຣັຍ”
- 14 ແລະເຂົາກໍໄປຈາກເອລີຊາມາຍັງນາຍຂອງຕົນ ຜູ້ຊຶ່ງຖາມເຂົາວ່າ, “ເອລີຊາວ່າຢ່າງໃດກັບເຈົ້າແດ່?” ແລະ ເຂົາທູນຕອບວ່າ, “ເຂົາບອກຂ້ານ້ອຍວ່າພຣະອົງຈະຫາຍປະຊວນແນ່ນອນ”
- 15 ແລະຢູ່ມາວັນຮຸ່ງເຮົາເຂົາກໍເອົາຜ້າປູນອນຈຸ່ມນ້ຳຄຸມພຣະພັກພຣະອົງໄວ້ ຈົນພຣະອົງສິ້ນພຣະຊົນ ແລະຮາ ຊາເອນກໍຂຶ້ນປົກຄອງ

ຮຸ່ງການເຢໂຮຣາມກະສັດແຫ່ງຢູດາ

(2 ຂຄວ 21:1-20)

- 16 ໃນປີທີ່ຫ້າແຫ່ງເຢໂຮຣາມ ໂອຣົດອາຮາບເຈົ້າຊີວິດຂອງອິສຣາເອນ ເຢໂຮຣາມໂອຣົດເຢໂຮຣາພັດເຈົ້າຊີ ວິດຂອງຢູດາໄດ້ຊົງເລີ່ມປົກຄອງ

- 17 ເມື່ອພຣະອົງຊົງເລີ່ມປົກຄອງນັ້ນມີອາຍຸສາມສິບສອງປີ ແລະພຣະອົງຊົງປົກຄອງໃນເຢຣູຊາເລັມແປດປີ
- 18 ແລະພຣະອົງຊົງດຳເນີນຕາມມັນຄາຂອງບັນດາພຣະຣາຊາແຫ່ງອິສຣາເອນຕາມຢ່າງທີ່ຣາຊວົງອາຮາບກະທຳ ເພາະວ່າທິດາຂອງອາຮາບເປັນມະເຫສີຂອງພຣະອົງ ແລະພຣະອົງຊົງກະທຳສິ່ງທີ່ຊົ່ວຮ້າຍໃນສາຍພຣະເນດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 19 ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ຊົງທຳລາຍຢູດາ ເພາະຊົງເຫັນແກ່ດາວິດຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ ເຫດທີ່ພຣະອົງໄດ້ກ່າວສັນຍາວ່າ ຈະຊົງປະທານປະທິບແກ່ດາວິດ ແລະແກ່ຣາຊໂອຣົດຂອງພຣະອົງສືບຕໍ່ໄປ
- 20 ໃນຮັຊການຂອງພຣະອົງເອໂດມໄດ້ກະບົດອອກຈາກການປົກຄອງຂອງຢູດາ ແລະຕັ້ງກະສັດຂຶ້ນເຫນືອຕົນ
- 21 ແລ້ວເຢໂຮຣາມກໍສະເດັດພ້ອມກັບຣົດຮົບຂອງພຣະອົງຜ່ານໄປເຖິງຊາອີຣ໌ ພໍກາງຄືນກໍລຸກຂຶ້ນ ພຣະອົງແລະຜູ້ປັນຊາການຣົດຮົບຂອງພຣະອົງກໍໂຈມຕີຄົນເອໂດມຊຶ່ງມາລ້ອມພຣະອົງນັ້ນ ແຕ່ກອງທັບຂອງພຣະອົງໄດ້ຫນີກັບບ້ານເສັງ
- 22 ເອໂດມຈຶ່ງໄດ້ກະບົດອອກຈາກຢູດາຈົນທຸກວັນນີ້ ແລ້ວລິບນາກໍໄດ້ກະບົດໃນຄາວດຽວກັນ
- 23 ສ່ວນພຣະຣາຊກິຈນອກນັ້ນຂອງເຢໂຮຣາມ ແລະບັນດາສິ່ງຊຶ່ງພຣະອົງຊົງກະທຳ ບໍ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນຫນັງສືພິງສາວະດານແຫ່ງພຣະຣາຊາປະເທດຢູດາຫລື
- 24 ເຢໂຮຣາມຈຶ່ງຊົງລ່ວງຫລັບໄປຢູ່ກັບບັນພະບຸຣຸດຂອງພຣະອົງ ແລະເຂົາຝັງໄວ້ກັບບັນພະບຸຣຸດຂອງພຣະອົງໃນນະຄອນດາວິດ ແລະອາຮາຊີຢາໂອຣົດຂອງພຣະອົງໄດ້ຂຶ້ນຄອງແທນ

ຮັຊການອາຮາຊີຢາກະສັດແຫ່ງຢູດາ

(2 ຂຄວ 22:1-6)

- 25 ໃນປີທີ່ສິບສອງແຫ່ງຮັຊການໂຢຣາມໂອຣົດຂອງອາຮາບເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງອິສຣາເອນ ອາຮາຊີຢາໂອຣົດເຢໂຮຣາມເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງຢູດາໄດ້ຊົງເລີ່ມປົກຄອງ
- 26 ເມື່ອອາຮາຊີຢາຊົງເລີ່ມປົກຄອງນັ້ນມີອາຍຸສິບສອງປີ ແລະຊົງປົກຄອງໃນເຢຣູຊາເລັມນຶ່ງປີ ພຣະມານດາຂອງພຣະອົງຊົງພຣະນາມອາທາລີຢາ ພຣະນາງເປັນພຣະນັດດາ(ຫລານສາວ)ຂອງອົມຣິພຣະຣາຊາແຫ່ງອິສຣາເອນ
- 27 ພຣະອົງຊົງດຳເນີນຕາມຣາຊວົງຂອງອາຮາບດ້ວຍ ແລະຊົງກະທຳສິ່ງທີ່ຊົ່ວໃນສາຍພຣະເນດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ດັ່ງທີ່ຣາຊວົງຂອງອາຮາບໄດ້ກະທຳເພາະຊົງເປັນຣາຊໂອຣົດເຂີຍໃນຣາຊວົງຂອງອາຮາບ
- 28 ພຣະອົງສະເດັດກັບໂຢຣາມໂອຣົດຂອງອາຮາບເພື່ອທຳສິ່ງຄາມກັບຣາຊາເອນເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງຊີເຣັງທີ່ຣາໂມທກິເລອາດ ແລະຄົນຊີເຣັງກະທຳໃຫ້ໂຢຣາມບາດເຈັບ
- 29 ແລະເຈົ້າຊີວິດໂຢຣາມໄດ້ກັບມາຮັກສາພຣະອົງທີ່ຍິສມາເອນໃຫ້ຫາຍບາດເຈັບຈາກທີ່ຄົນຊີເຣັງໄດ້ກະທຳແກ່ພຣະອົງທີ່ຣາມາ ເມື່ອພຣະອົງຊົງສູ້ກັບຣາຊາເອນເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງຊີເຣັງ ແລະອາຮາຊີຢາໂອຣົດຂອງເຢໂຮຣາມເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງຢູດາໄດ້ສະເດັດລົງໄປຫາໂຢຣາມໂອຣົດຂອງອາຮາບໃນຍິສມາເອນເພາະວ່າພຣະອົງຊົງປະຊວນ

9. ເຢຣູຮັບການເຈີມເປັນກະສັດຂອງອິສຣາເອນ

- 1 ແລ້ວເອລີຊາຜູ້ປະກາດພຣະທັມໄດ້ເອີ້ນພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມມາຄົນນຶ່ງແລະເວົ້າກັບເຂົາວ່າ, “ຈົ່ງ
ຄາດແວວຂອງເຈົ້າໄວ້ ຖືນ້ຳມັນຂວດນີ້ໄປທີ່ຣາໂມທກິເລອາດ
- 2 ແລະເມື່ອເຈົ້າໄປເຖິງແລ້ວ ຈົ່ງມອງເບິ່ງເຢຣູ ບຸດເຢໂຮຊາຟັດບຸດນິມຊີ ຈົ່ງເຂົ້າໄປຫາເຂົາ ໃຫ້ລຸກຂຶ້ນຈາກ
ຫມູ່ພວກເພື່ອນໆ ແລະນຳເຂົາເຂົ້າໄປໃນຫ້ອງຂ້າງໃນ
- 3 ແລ້ວຈົ່ງເອົານ້ຳມັນໃນຂວດເທລົງເທິງຫົວຂອງເຂົາ ແລະກ່າວວ່າ “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົ່ງກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ເຮົາ
ຊະໂລມທົດສົງໃຫ້ເຈົ້າເປັນກະສັດເຫນືອອິສຣາເອນ” ແລ້ວຈົ່ງເປີດປະຕູອອກຫນີໄປຢ່າລໍຊ້າຢູ່”
- 4 ຄົນຫນຸ່ມນັ້ນຄືຄົນຫນຸ່ມທີ່ເປັນຜູ້ປະກາດພຣະທັມຈົ່ງໄປຍັງຣາໂມທກິເລອາດ
- 5 ແລະເມື່ອເຂົາມາເຖິງ ບັນດາຜູ້ບັງຄັບບັນຊາທະຫານກຳລັງປະຊຸມກັນຢູ່ ແລະເຂົາກ່າວວ່າ, “ຂ້າແຕ່ທ່ານຜູ້
ບັນຊາການ ຂ້າພະເຈົ້າມີວຽກດ່ວນມາເຖິງທ່ານ” ແລະເຢຣູເວົ້າວ່າ, “ມາຫາຄົນໃດໃນພວກເຮົາ” ແລະເຂົາ
ເວົ້າວ່າ, “ຂ້ານ້ອຍ ມາຫາທ່ານ”
- 6 ທ່ານກໍລຸກຂຶ້ນເຂົ້າໄປໃນເຮືອນ ແລະຄົນຫນຸ່ມນັ້ນກໍເຫນົ້າມັນເທິງຫົວຂອງທ່ານ ເວົ້າວ່າ, “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ເຮົາທົດສົງຕັ້ງເຈົ້າໄວ້ເປັນກະສັດເຫນືອປະຊາກອນຂອງພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າຄືເຫນືອອິສຣາເອນ
- 7 ແລະເຈົ້າຈົ່ງໂຄ່ນລົ້ມຣາຊວົງຂອງອາຣາບນາຍຂອງເຈົ້າ ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ຈັດການສນອງເຢເຊເບນ ເພາະ
ໂລທົດຂອງບັນດາຜູ້ປະກາດພຣະທັມຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ແລະເພາະໂລທົດຂອງບັນດາຜູ້ຮັບໃຊ້ທັງສິ້ນຂອງ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 8 ເພາະວ່າຣາຊວົງອາຣາບທັງຫມົດຈະຕ້ອງພິນາດ ແລະເຮົາຈະຕັດຜູ້ຊາຍທຸກຄົນບໍ່ວ່າທາດຫລືອິສຣະທົ່ວໄປ
ໃນອິສຣາເອນອອກເສັງຈາກອາຣາບ
- 9 ແລະເຮົາຈະກະທຳຣາຊວົງຂອງອາຣາບໃຫ້ເຫມືອນຣາຊວົງຂອງເຢໂຮໂບອາມບຸດເນບັດ ແລະເຫມືອນຣາ
ຊວົງຂອງບາອາຊາບຸດອາຣິຢາ
- 10 ແລະຫມາຈະກິນເຢເຊເບນໃນທີ່ດິນສ່ວນພຣະອົງໃນຍິສຣາເອນ ແລະຈະບໍ່ມີຜູ້ໃດຝັງສົບພຣະນາງ”
ແລ້ວເຂົາກໍເປີດປະຕູຫນີໄປ
- 11 ເມື່ອເຢຣູອອກມາສູ່ພວກຂ້າຣາຊການຂອງເຈົ້ານາຍຂອງທ່ານ ເຂົາທັງຫລາຍເວົ້າກັບທ່ານວ່າ, “ທຸກຢ່າງ
ຮຽບຮ້ອຍດີຫລື ເປັນຫຍັງຄົນບ້າຄົນນີ້ຈຶ່ງມາຫາທ່ານ” ທ່ານເວົ້າກັບເຂົາທັງຫລາຍວ່າ, “ທ່ານທັງຫລາຍ
ຮູ້ຈັກຊາຍຄົນນັ້ນແລະພວກທ່ານຮູ້ດີວ່າເຂົາຢາກໄດ້ຫຍັງ?”
- 12 ແລະເຂົາທັງຫລາຍວ່າ, “ນັ້ນບໍ່ເປັນຄວາມຈິງ ຂໍບອກເຮົາມາເຖິດ” ແລະທ່ານວ່າ, “ເຂົາເວົ້າຢ່າງນີ້ກັບຂ້າ
ພະເຈົ້າວ່າ “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າເຮົາທົດສົງຕັ້ງເຈົ້າໃຫ້ເປັນກະສັດເຫນືອອິສຣາເອນ”
- 13 ແລ້ວທຸກຄົນກໍຟ້າວແກ້ເສື້ອຜ້າຂອງຕົນອອກ ວາງໄວ້ຮອງທ່ານທີ່ຂຶ້ນບັນໄດຂຶ້ງແປນຢູ່ ແລະເຂົາທັງຫລາຍ
ເປົ່າເຂົາສັດ ແລະປ່າວຮ້ອງວ່າ, “ເຢຣູເປັນກະສັດ”

ເຢຮູຊົງປະທານໂຢຣາມ

- 14 ດັ່ງນີ້ແຫລະ, ເຢຮູບຸດເຢໂຣຊາຟັດ ບຸດນິມຊີໄດ້ຮ່ວມກັນຄິດກະບົດຕໍ່ໂຢຣາມ (ຝ່າຍໂຢຣາມພ້ອມກັບອິສຣາອນທັງປວງຍັງລະວັງປ້ອງກັນຮາຊາເອນກະສັດແຫ່ງຊີເຣັງຢູ່ທີ່ຮາໂມທກິເລອາດ
- 15 ແຕ່ເຈົ້າຊີວິດໂຢຣາມຊົງກັບໄປຮັກສາພຣະອົງທີ່ຍິສມາເອນ ເພາະບາດແຜຊຶ່ງຄົນຊີເຣັງໄດ້ກະທຳແກ່ພຣະອົງ ເມື່ອພຣະອົງຊົງສູ້ຮົບກັບຮາຊາເອນເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງຊີເຣັງ) ເຢຮູຈຶ່ງກ່າວວ່າ, “ຖ້ານີ້ເປັນຄວາມປະສົງຂອງທ່ານທັງຫລາຍ ກໍຂໍຢ່າໃຫ້ຄົນນຶ່ງຄົນໃດລັກລອບຫນີອອກຈາກເມືອງເພື່ອບອກຂ່າວທີ່ຍິສມາເອນ”
- 16 ແລ້ວເຢຮູກໍສະເດັດຊົງຣົດຮົບ ແລະສະເດັດໄປຍັງຍິສມາເອນ ເພາະໂຢຣາມບັນທົມທີ່ນັ້ນ ແລະອາຮາຊີຢາເຈົ້າຊີວິດຢູ່ດາໄດ້ສະເດັດລົງມາຍັງມໂຢຣາມ
- 17 ຝ່າຍທະຫານຍາມຍືນຢູ່ເທິງທໍຄອຍທີ່ຍິສມາເອນ ເຂົາຫລຽວເຫັນພວກຂອງເຢຮູມາຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນຄົນພວກນຶ່ງ” ໂຢຣາມຈຶ່ງກ່າວວ່າ, “ຈົ່ງໃຊ້ໃຫ້ພົນມ້າໄປພົບທ່ານ ແລະເວົ້າວ່າ “ມາຢ່າງສັນຕິຫລື”
- 18 ຄົນນັ້ນຈຶ່ງຂຶ້ນມ້າໄປພົບທ່ານ ແລະເວົ້າວ່າ, “ພຣະຮາຊາກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ມາຢ່າງສັນຕິຫລື” ແລະເຢຮູຕອບວ່າ, “ທ່ານກ່ຽວຂ້ອງຫຍັງກັບສັນຕິ ຈົ່ງລ້ຽວກັບຕາມເຮົາມາ” ແລະທະຫານຍາມກໍຮາຍງານວ່າ, “ຜູ້ລົງຂ່າວໄປເຖິງເຂົາແລ້ວ ແຕ່ເຂົາບໍ່ກັບມາ”
- 19 ພຣະອົງຈຶ່ງຮັບສັ່ງໃຊ້ພົນມ້າຄົນທີ່ສອງອອກໄປ ຜູ້ນັ້ນມາເຖິງເຂົາແລ້ວກໍເວົ້າວ່າ, “ພຣະຮາຊາກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ “ຢ່າງສັນຕິຫລື” ແລະເຢຮູຕອບວ່າ, “ທ່ານກ່ຽວຂ້ອງຫຍັງກັບສັນຕິ ຈົ່ງລ້ຽວກັບຕາມເຮົາມາ”
- 20 ທະຫານຍາມກໍຮາຍງານອີກວ່າ, “ເຂົາໄປເຖິງແລ້ວແຕ່ເຂົາກໍບໍ່ກັບມາ ແລະການຂັບຣົດນັ້ນກໍເຫມືອນກັບການຂັບຣົດຂອງເຢຮູບຸດນິມຊີ ເພາະເຂົາຂັບໄວທີ່ສຸດ”
- 21 ໂຢຣາມເວົ້າວ່າ, “ຈົ່ງຕຽມພ້ອມ” ແລະເຂົາກໍຈັດຣົດຮົບຂອງພຣະອົງໃຫ້ພ້ອມໄວ້ ແລ້ວໂຢຣາມເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງອິສຣາອນ ແລະອາຮາຊີຢາເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງຢູດາກໍສະເດັດອອກໄປ ຕ່າງກໍຊົງຣົດຮົບຂອງພຣະອົງເອງ ຊົງອອກໄປປະທະກັບເຢຮູ ມາພົບກັນເຂົ້າໃນທີ່ດິນຕອນນຶ່ງຂອງນາໂບທຊາວຍິສມາເອນ
- 22 ເມື່ອໂຢຣາມເຫັນເຢຮູແລ້ວຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, “ເຢຮູ ຢ່າງສັນຕິຫລື” ເຢຮູຕອບວ່າ, “ຈະສັນຕິໄດ້ຢ່າງໃດ ເມື່ອການຫລິ້ນຊູ້ແລະວິທະຍາຄົມຂອງເຢເຊເບນມານດາຂອງທ່ານຍັງມີຢູ່ຫລາຍເຊັ່ນນີ້”
- 23 ແລ້ວໂຢຣາມຊົງລ້ຽວຣົດຮົບຫັນກັບໄປ ທັງຮັບສັ່ງກັບອາຮາຊີຢາວ່າ, “ຂ້າແຕ່ອາຮາຊີຢາ ເຂົາຮ່ວມກັນຄິດກະບົດ”
- 24 ແລະເຢຮູໂກ່ງທະນູດ້ວຍສຸດກຳລັງ ແລະລູກທະນູຖືກກາງຫລັງຂອງໂຢຣາມແທງຊອດຫົວໃຈຂອງພຣະອົງ ພຣະອົງກໍຊົງລົ້ມລົງໃນຣົດຮົບຂອງພຣະອົງ
- 25 ເຢຮູເວົ້າກັບບິດກາຣ໌ ນາຍທະຫານຄົນສນິດຂອງພຣະອົງວ່າ, “ຈົ່ງຍົກສົບເຂົາຂຶ້ນແລະໂຍນຖິ້ມລົງໄປໃນທີ່ດິນຂອງນາໂບທ ຊາວຍິສມາເອນ ຈີ່ໄວ້ວ່າ ເມື່ອເຮົາແລະທ່ານຂີ່ມ້າຄຽງກັນມາຕາມອາຮັບບິດາຂອງເຂົາໄປ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວໂທດເຂົາດັ່ງນີ້ວ່າ

26 “ເຮົາໄດ້ເຫັນໂລຫິດຂອງນາໂບທແລະໂລຫິດຂອງລູກຫລານຂອງເຂົາມື້ວານນີ້ ເຮົາຈຶ່ງສັນຍາວາຈະລົງ
ໂທດເຈົ້າໃນທົ່ງນາບ່ອນດຽວກັນນີ້ ສະນັ້ນຈຶ່ງຍົກເຂົາຂຶ້ນຖິ້ມໄວ້ເທິງທີ່ດິນຕອນນີ້ແຫລະຕາມພຣະຄໍາຂອງ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ”

ເຢຣູປະຫານອາຮາຊີຢາ

(2 ຂຄວ 22:7-9)

27 ເມື່ອອາຮາຊີຢາເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງຢູດາເຫັນດັ່ງນັ້ນ ພຣະອົງຊົງໜີໄປໃນທິດເມືອງເບທຣັກການ ແລະເຢຣູກໍ
ຕິດຕາມພຣະອົງໄປກ່າວວ່າ, “ຈຶ່ງຍິງທ່ານໃນຣົດຮົບດ້ວຍ” ແລະເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ຍິງພຣະອົງທາງຂ້າມພູ
ເມືອງກູຣູຊິ່ງຢູ່ໃກ້ອິບເລອາມ ແລະພຣະອົງຊົງໜີໄປເຖິງເມືອງເມກິດໂດ ແລະສິ້ນພຣະຊົນທີ່ນັ້ນ
28 ຂ້າຮາຊການຂອງພຣະອົງກໍບັນທຸກພຣະສົບໃສ່ຣົດຮົບໄປຍັງເຢຣູຊາເລັມ ແລະຝັງໄວ້ໃນອຸບໂມງຂອງພຣະ
ອົງກັບບັນພະບຸຣຸດຂອງພຣະອົງໃນນະຄອນດາວິດ
29 ໃນປີທີ່ສົບເອັດແຫ່ງຣັຊການໂຢຣາມບຸດອາຮາບ ອາຮາຊີຢາເລີ້ມປົກຄອງເຫນືອຢູດາ

ຮາຊີນີເຢເຊເບນຖືກຂ້າ

30 ເມື່ອເຢຣູມາເຖິງເມືອງຍິສມາເອນ ເຢເຊເບນຊົງຊາບເຣື່ອງ ພຣະນາງກໍຊົງຂຽນຕາແລະແຕ່ງພຣະສຽນ
ແລະຊົງມອງອອກໄປທາງປ່ອງຢ້ຽມວັງ
31 ແລະເມື່ອເຢຣູຜ່ານເຂົ້າປະຕູວັງມາພຣະນາງກໍຮ້ອງໃສ່ວ່າ, “ເຈົ້າຜູ້ຂ້າມາຍຂອງເຈົ້າ ຢ່າງເຈົ້າຊິມຣີ ມາ
ຢ່າງສັນຕິຫລື”
32 ແລ້ວເຢຣູແຫງນພຣະພັກທອດພຣະເນດແລະຮ້ອງໃສ່ວ່າ, “ໃຜຢູ່ຝ່າຍເຮົາ ແມ່ນໃຜແດ່?” ມີທະຫານວັງ
ສອງສາມຄົນຊະໂງກຫນ້າອອກມາເບິ່ງພຣະອົງ
33 ພຣະອົງເວົ້າວ່າ, “ໂຍນນາງລົງມາ” ເຂົາຈຶ່ງໂຍນພຣະນາງລົງມາ ແລະໂລຫິດຂອງພຣະນາງກໍພົ້ງຕິດຝາ
ກໍາແພງແລະຕິດມ້າແລະພຣະອົງຊົງຂັບຣົດມ້າຢູ່ບຸຊາກສົບຂອງນາງ
34 ແລ້ວພຣະອົງສະເດັດເຂົ້າໄປ ສະເວີຍແລະຊົງຕື່ມ ແລະພຣະອົງເວົ້າວ່າ, “ຈັດການກັບຍິງທີ່ຖືກສາບຄົນນີ້
ເອົາໄປຝັງເສັງ ເພາະນາງເປັນທິດາຂອງພຣະຮາຊາ”
35 ແຕ່ເມື່ອເຂົາຈະໄປຝັງສົບພຣະນາງ ເຂົາກໍພົບແຕ່ກະໂລກຫົວ ຕີນແລະມືຂອງພຣະນາງ
36 ເມື່ອເຂົາກັບມາທູນພຣະອົງ ພຣະອົງເວົ້າວ່າ, “ນີ້ເປັນໄປຕາມພຣະຄໍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຊຶ່ງພຣະອົງ
ກ່າວທາງເອລີຢາຊາວຕີສຊີຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງວ່າຫມາຈະກິນເນື້ອຂອງເຢເຊເບນໃນເຂດແດນຍິສມາ
ເອນ
37 ແລະສົບຂອງເຢເຊເບນຈະເປັນເຫນືອນອາຈົມສັດເທິງພື້ນທົ່ງໃນເຂດແດນຍິສມາເອນ ເພື່ອວ່າຈະບໍ່ມີໃຜ
ກ່າວວ່າ “ນີ້ຄື ເຢເຊເບນ”

10. ເຢຣູທໍາລາຍຣາຊວົງຂອງອາຮາບ

- 1 ຝ່າຍອາຮັບມີໂອຣົດເຈັດສິບອົງໃນຊາມາເຣັງ ເຢຣູຈຶ່ງຊົງພຣະອັກສອນສົ່ງໄປຍັງຊາມາເຣັງເຖິງບັນດາຜູ້ປົກຄອງເມືອງຍິສະມາເອນນັ້ນເຖິງພວກຜູ້ໃຫຍ່ ແລະເຖິງບັນດາພິລັງແຫ່ງໂອຣົດຂອງອາຮາບວ່າ,
- 2 “ເພາະບັນດາໂອຣົດຂອງນາຍຂອງທ່ານຢູ່ກັບທ່ານ ແລະທ່ານມີຣົດຮົບແລະມ້າ ແລະເມືອງທີ່ມີປ້ອມດ້ວຍແລະອາວຸດພິຈິດນີ້ມາເຖິງທ່ານ
- 3 ຈົ່ງຄັດເລືອກໂອຣົດນາຍຂອງທ່ານອົງທີ່ດີທີ່ສຸດ ແລະເຫມາະສົມທີ່ສຸດ ຈົ່ງຕັ້ງຜູ້ນັ້ນໄວ້ເທິງພຣະທີ່ນັ່ງຣາຊບິດາຂອງຕົນ ແລະຈົ່ງສູ້ຮົບເພື່ອຣາຊວົງນາຍຂອງທ່ານ”
- 4 ແຕ່ເຂົາທັງຫລາຍຍ້ານຢ່າງທີ່ສຸດ ແລະເວົ້າວ່າ, “ເບິ່ງແມ່, ເຈົ້າຊີວິດສອງພຣະອົງຍັງຕ້ານທານພຣະອົງບໍ່ໄດ້ແລ້ວ ເຮົາຈະຕໍ່ສູ້ພຣະອົງໄດ້ຢ່າງໃດ”
- 5 ສະນັ້ນຜູ້ທີ່ບັງຄັບບັນຊາພຣະຣາຊວັງ ແລະຜູ້ທີ່ບັງຄັບບັນຊາບ້ານເມືອງພ້ອມພວກຜູ້ໃຫຍ່ແລະພວກພິລັງໃຊ້ໃຫ້ໄປທູນເຢຣູວ່າ, “ຂ້ານ້ອຍທັງຫລາຍເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ ແລະຂ້ານ້ອຍຈະກະທຳທຸກຢ່າງທີ່ພຣະອົງສັ່ງແກ່ຂ້ານ້ອຍ ຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ຕັ້ງຜູ້ນຶ່ງຜູ້ໃດໄວ້ເປັນກະສັດ ຂໍຊົງກະທຳຕາມທີ່ພໍ່ແກ່ພຣະເນດພຣະກັນຂອງພຣະອົງເຖິດ”
- 6 ແລ້ວພຣະອົງຊົງມີລາຍພຣະຫັດໄປເຖິງເຂົາສະບັບທີ່ສອງວ່າ, “ຖ້າທ່ານພ້ອມທີ່ຈະເຊື່ອຟັງເຮົາ ຈົ່ງນຳຫົວຂອງບັນດາໂອຣົດນາຍຂອງທ່ານມາຫາເຮົາທີ່ຍິສະມາເອນນີ້ອີ່ນເວລານີ້” ຝ່າຍໂອຣົດຂອງພຣະຣາຊາເຈັດສິບພຣະອົງດ້ວຍກັນ ຢູ່ກັບຄົນໃຫຍ່ຄົນໂຕໃນເມືອງ ຜູ້ຊົ່ງໄດ້ຊຸບລ້ຽງທ່ານທັງຫລາຍມາ
- 7 ແລະຢູ່ມາເມື່ອລາຍພຣະຫັດມາເຖິງເຂົາທັງຫລາຍ ເຂົາກໍຈັບໂອຣົດຂອງພຣະຣາຊາຂ້າເສັງເຈັດສິບອົງດ້ວຍກັນ ເອົາຫົວໃສ່ກະບູງສົ່ງໄປຍັງພຣະອົງທີ່ຍິສະມາເອນ
- 8 ເມື່ອຜູ້ສົ່ງຂ່າວມາທູນພຣະອົງວ່າ, “ເຂົານຳຫົວໂອຣົດຂອງກະສັດມາແລ້ວ” ພຣະອົງກ່າວວ່າ, “ຈົ່ງກອງໄວ້ເປັນສອງກອງທາງເຂົ້າປະຕູເມືອງຈົນເຖິງຮຸ່ງເຂົ້າ”
- 9 ພໍຮຸ່ງເຂົ້າພຣະອົງສະເດັດອອກໄປປະທັບຢືນ ກ່າວກັບປະຊາຊົນທັງປວງວ່າ, “ທ່ານທັງຫລາຍເປັນຜູ້ບໍ່ມີຄວາມຜິດ ສ່ວນເຮົາໄດ້ກະບົດຕໍ່ນາຍຂອງເຮົາແລະປະທານພຣະອົງເສັງ ແຕ່ຜູ້ໃດທີ່ຂ້າຄົນເຫລົ່ານີ້
- 10 ຈົ່ງຊາບເຖິດວ່າ ພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຊົ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກ່ຽວກັບຣາຊວົງຂອງອາຮາບ ຈະບໍ່ຕົກຕົນແຕ່ຢ່າງໃດເລີຍ ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກະທຳຕາມທີ່ພຣະອົງກ່າວໂດຍເອລີຢາຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ”
- 11 ເຢຣູຊົງປະທານຣາຊວົງຂອງອາຮາບທີ່ເຫລືອຢູ່ໃນຍິສະມາເອນ ຄົນໃຫຍ່ຄົນໂຕທຸກຄົນຂອງພຣະອົງ ແລະສະຫາຍສນິດຂອງພຣະອົງ ແລະປະໂຣທິດຂອງພຣະອົງດັ່ງນີ້ແຫລະບໍ່ເຫລືອໄວ້ຈັກຄົນດຽວເລີຍ
- 12 ແລ້ວພຣະອົງກໍຊົງລຸກຂຶ້ນສະເດັດອອກໄປຍັງຊາມາເຣັງ ເມື່ອພຣະອົງປະທັບທີ່ເປັດເອເກດ ຫມູ່ບ້ານຂອງຜູ້ລ້ຽງແກະຕາມທາງທີ່ສະເດັດ

- 13 ເຢຣູຊົງພົບຍາດຂອງອາຮາຊີຢາເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງຢູດາແລະພຣະອົງຖາມວ່າ, “ທ່ານທັງຫລາຍແມ່ນໃຜ?” ແລະເຂົາທັງຫລາຍທູນຕອບວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າທັງຫລາຍຄືຍາດຂອງອາຮາຊີຢາ ແລະຂ້າພະເຈົ້າທັງຫລາຍລົງມາຢັ້ງມບັນດາຮາຊ໌ໂອຣົດແລະໂອຣົດຂອງຮາຊມານດາ”
- 14 ພຣະອົງຮັບສັ່ງວ່າ, “ຈັບເຂົາທັງເປັນ” ເຂົາທັງຫລາຍກໍຈັບເຂົາທັງເປັນແລະປະຫານເຂົາເສັງທີ່ບໍ່ເປັດເອເກດສີສິບສອງຄົນດ້ວຍກັນບໍ່ເຫລືອໄວ້ຈັກຄົນດຽວ
- 15 ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດຈາກທີ່ນັ້ນກໍຊົງພົບເຢໂຮນາດາບບຸດເຣຄັບມາຫາພຣະອົງ ພຣະອົງຊົງຕ້ອນຮັບເຂົາແລະເວົ້າກັບເຂົາວ່າ, “ໃຈຂອງທ່ານສັດຊີຕີ່ໃຈຂອງເຮົາ ຢ່າງໃຈຂອງເຮົາສັດຊີຕີ່ຂອງທ່ານຫລີ” ແລະເຢໂຮນາດາບທູນວ່າ, “ສັດຊີ ຂ້ານ້ອຍ” ເຢຣູກ່າວວ່າ, “ຖ້າສັດຊີກໍຍິ່ນມີມາໃຫ້ເຮົາ” ເຂົາຈຶ່ງຍິ່ນມີຂອງເຂົາ ແລະເຢຣູກໍຈັບເຂົາຂຶ້ນມາເທິງຣົດຮີບ
- 16 ພຣະອົງກ່າວວ່າ, “ມາກັບເຮົາເຖີດ ແລະເບິ່ງຄວາມຮ້ອນຮົນຂອງເຮົາເພື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ” ພຣະອົງຈຶ່ງໃຫ້ເຂົານັ່ງຣົດຮີບຂອງພຣະອົງໄປ
- 17 ເມື່ອພຣະອົງມາເຖີງຊາມາເຣັງ ພຣະອົງຊົງປະຫານຄົນທັງປວງທີ່ເປັນຮາຊວົງຂອງອາຮາບທີ່ເຫລືອຢູ່ໃນຊາມາເຣັງເສັງ ຈົນພຣະອົງຊົງທຳລາຍອາຮາບເສັງສິ້ນ ຕາມພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບເອລີຢາ
- 18 ແລ້ວເຢຣູຊົງປະຊຸມບັນດາປະຊາຊົນທັງສິ້ນແລະກ່າວກັບເຂົາທັງຫລາຍວ່າ, “ອາຮາບບົວຣະບັດພຣະບາອານແຕ່ນ້ອຍດຽວ ແຕ່ເຢຣູຈະບົວຣະບັດພຣະອົງຫລາຍກວ່າທ່ານອີກ
- 19 ສະນັ້ນຈຶ່ງເອີ້ນຜູ້ປະກາດພຣະທັມຂອງພຣະບາອານມາໃຫ້ຫມົດ ທັງບັນດາຜູ້ນະມັສການແລະປະໂຮຫິດຂອງທ່ານຢ່າໃຫ້ຜູ້ຂາດໄປເລີຍ ເພາະເຮົາຈະມີສັຕບູຊາຢ່າງໃຫຍ່ໂຕທີ່ຈະຖວາຍແກ່ພຣະບາອານ ຜູ້ໃດຂາດຈະມີຊີວິດຢູ່ບໍ່ໄດ້” ແຕ່ເຢຣູຊົງກະທຳເປັນອຸປາຍເພື່ອຈະທຳລາຍຜູ້ເຄົາລົບນະມັສການພຣະບາອານ
- 20 ເຢຣູສັ່ງວ່າ, “ຈົ່ງຈັດພິທີປະຊຸມນະມັສການພຣະບາອານ” ເຂົາກໍປ່າວຮ້ອງເອີ້ນປະຊຸມເຊັ່ນກັນ
- 21 ເຢຣູຊົງໃຊ້ໃຫ້ໄປທົ່ວອິສຣາເອນ ແລະຜູ້ນະມັສການພຣະບາອານກໍມາທັງຫມົດ ຈຶ່ງບໍ່ມີເຫລືອຈັກຄົນນຶ່ງທີ່ບໍ່ໄດ້ມາ ແລະເຂົາທັງຫລາຍກໍເຂົ້າໄປໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະບາອານ ແລະພຣະວິຫານຂອງພຣະບາອານກໍເຕັມແຫນ້ນ
- 22 ພຣະອົງສັ່ງຜູ້ທີ່ດູແລຜູ້ເສື້ອວ່າ, “ຈົ່ງເອົາເສື້ອອອກມາໃຫ້ເຂົາທັງຫລາຍ
- 23 ແລ້ວເຢຣູສະເດັດເຂົ້າໄປໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະບາອານ ພ້ອມກັບເຢໂຮນາດາບບຸດເຣຄັບ ພຣະອົງກ່າວກັບຜູ້ນະມັສການພຣະບາອານວ່າ, “ຈົ່ງຄົ້ນເບິ່ງ ເບິ່ງໃຫ້ດີວ່າບໍ່ມີຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ໃນຫມູ່ພວກທ່ານ ໃຫ້ມີແຕ່ຜູ້ນະມັສການພຣະບາອານເທົ່ານັ້ນ”

- 24 ແລ້ວເຂົາທັງຫລາຍເຂົ້າໄປຖວາຍເຄື່ອງສັຕບູຊາແລະເຄື່ອງເຜົາບູຊາ ເຢຮູຊົງວາງຄົນແປດສິບຄົນໄວ້ ພາຍນອກແລະກ່າວວ່າ, “ຊາຍຄົນໃດທີ່ປ່ອຍໃຫ້ຄົນນຶ່ງຄົນໃດຊຶ່ງເຮົາມອບໄວ້ໃນມືເຈົ້າຫນີລອດໄປໄດ້ ເຂົາຕ້ອງເສັງຊີວິດຂອງເຂົາແທນ”
- 25 ເມື່ອພຣະອົງເສັດຈາກການຖວາຍເຄື່ອງເຜົາບູຊາ ເຢຮູຮັບສັ່ງແກ່ທະຫານຮັກສາພຣະອົງແລະພວກນາຍ ທະຫານວ່າ, “ຈົ່ງເຂົ້າໄປຂ້າເຂົາເສັງ ຢ່າໃຫ້ລອດຈັກຄົນດຽວ” ເມື່ອເຂົາຂ້າເຂົາທັງຫລາຍເສັງດ້ວຍຄົມດາບ ແລ້ວ ທະຫານຮັກສາພຣະອົງແລະພວກນາຍທະຫານກໍໂຍນສົບເຂົາທັງຫລາຍອອກໄປຂ້າງນອກ ແລ້ວກໍ ເຂົ້າໄປທີ່ແທ່ນບູຊາໃນພຣະວິຫານພຣະບາອານ
- 26 ເຂົານຳເອົາເສົາສັກສິດຊຶ່ງຢູ່ໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະບາອານອອກມາເຜົາເສັງ
- 27 ເຂົາທັງຫລາຍທະລາຍເສົາສັກສິດແຫ່ງພຣະບາອານ ແລະທະລາຍພຣະວິຫານຂອງພຣະບາອານແລະກະ ທຳໃຫ້ເປັນສັ່ວມຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້
- 28 ເຢຮູຊົງກວາດລ້າງພຣະບາອານຈາກອິສຣາເອນດັ່ງນີ້ແຫລະ
- 29 ແຕ່ເຢຮູບໍ່ໄດ້ຊົງຫັນຈາກບາບຂອງເຢໂຣໂບອາມບຸດເນບັດ ຊຶ່ງພຣະອົງຊົງກະທຳໃຫ້ອິສຣາເອນທຳດ້ວຍ ຄືງົວທອງຄຳຊຶ່ງຢູ່ໃນເມືອງເບັດເອນ ແລະໃນເມືອງດານ
- 30 ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບເຢຮູວ່າ, “ເພາະເຈົ້າໄດ້ທຳດີໃນການທີ່ກະທຳສິ່ງທີ່ຊອບໃນສາຍຕາຂອງເຮົາ ແລະໄດ້ກະທຳຕໍ່ຮາຊວົງອາຮາບຕາມທຸກຢ່າງທີ່ຢູ່ໃນໃຈຂອງເຮົາ ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຈົນຊົ່ວຊີວິດທີ່ສິ່ຈະໄດ້ ນັ່ງເທິງພຣະທີ່ນັ່ງຂອງອິສຣາເອນ
- 31 ແຕ່ເຢຮູບໍ່ໄດ້ຊົງລະມັດລະວັງທີ່ຈະດຳເນີນຕາມພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນດ້ວຍ ສິ້ນສຸດພຣະທັຍຂອງພຣະອົງ ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງຫັນຫນີຈາກບາບຂອງເຢໂຣໂບອາມ ຊຶ່ງພຣະອົງຊົງກະທຳ ໃຫ້ອິສຣາເອນທຳດ້ວຍ

ມໍຣະນະກັມຂອງເຢຮູ

- 32 ໃນສະໄຫມນັ້ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເລີ້ມຕັດສ່ວນຂອງອິສຣາເອນອອກ ຮາຊາເອນໄດ້ຮັບຊະນະຕາມເຂດ ແດນອິສຣາເອນ
- 33 ຕັ້ງແຕ່ແມ່ນ້ຳຈໍແດນຟາກຕາເວັນອອກທົ່ວແຜ່ນດິນກິເລອາດ ຄົນກາດ ຄົນຮູເບນ ແລະຄົນມານັສເຊ ຕັ້ງ ແຕ່ອາໂຣເອີ ຊຶ່ງຢູ່ຂ້າງບ່ອນລຸ່ມແມ່ນ້ຳອາຣ໌ໂນນ ຄືກິເລອາດ ແລະບາຊານ
- 34 ສ່ວນພຣະຣາຊກິຈນອກນັ້ນຂອງເຢຮູ ແລະບັນດາສິ່ງຊຶ່ງພຣະອົງຊົງກະທຳ ແລະຍຸດພະລັງທັງສິ້ນຂອງ ພຣະອົງ ບໍ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນຫນັງສືພິງສາວະດານແຫ່ງພຣະຣາຊາປະເທດອິສຣາເອນຫລື
- 35 ເຢຮູຈຶ່ງຊົງລ່ວງຫລັບໄປຢູ່ກັບບັນພະບຸຣຸດຂອງພຣະອົງ ແລະເຂົາກໍຝັງໄວ້ໃນກຸງຊາມາເຣັງ ແລະເຢໂຣອາ ຮັສໂອຣົດຂອງພຣະອົງໄດ້ສະເວີຍຣາຊແທນພຣະອົງ
- 36 ເວລາທີ່ເຢຮູຊົງປົກຄອງເຫນືອອິສຣາເອນໃນຊາມາເຣັງນັ້ນເປັນເວລາຊາວແປດປີ

11. ພຣະນາງອາທາລີຢາແຍ່ງຣາຊບັນລັງໄດ້

(2 ຂຄວ 22:10-12)

- 1 ເມື່ອອາທາລີຢາພຣະມານດາຂອງອາຮາຊີຢາຊົງເຫັນວ່າໂອຣົດຂອງພຣະນາງສິ້ນພຣະຊົນ ພຣະນາງກໍລຸກຂຶ້ນຊົງທຳລາຍເຊື້ອພຣະວົງເສັງສິ້ນ
- 2 ແຕ່ເຢໂຮເຊບາທິດາຂອງກະສັດໂຢຣາມພຣະນ້ອງນາງຂອງອາຮາຊີຢາໄດ້ນຳໂຢອັສໂອຣົດຂອງອາຮາຊີຢາແລະລອບລັກໂອຣົດໄປຈາກຖ້ຳມາກາງໂອຣົດຂອງພຣະຣາຊາ ຜູ້ຊຶ່ງຈະຖືກປະທານຊີວິດ ແລະພຣະນາງເກັບໂອຣົດແລະພິລັງໄວ້ໃນຫ້ອງເກັບບ່ອນນອນ ພຣະນາງເຊື່ອງໂອຣົດເສັງຈາກອາທາລີຢາດັ່ງນີ້ແຫລະ ໂອຣົດຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຖືກປະທານຊີວິດ
- 3 ໂອຣົດຢູ່ກັບພຣະນາງທົກປີລີ້ຢູ່ໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະອາທາລີຢາກໍປົກຄອງແຜ່ນດິນ
- 4 ແຕ່ໃນປີທີ່ເຈັດເຢຣົວອາດາໄດ້ໃຊ້ໃຫ້ບັນດານາຍທັບນາຍກອງຂອງຄົນກາຣີ ແລະຂອງພວກທະຫານຮັກສາພຣະອົງ ໃຫ້ເຂົາທັງຫລາຍມາຫາທ່ານທີ່ໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະທ່ານໄດ້ທຳຄຳຫມັ້ນສັນຍາກັບເຂົາທັງຫລາຍ ແລະໃຫ້ເຂົາສາບານໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະທ່ານໄດ້ນຳໂອຣົດຂອງພຣະຣາຊາມາໃຫ້ເຂົາເຫັນ
- 5 ແລະທ່ານບັນຊາເຂົາທັງຫລາຍວ່ານີ້ເປັນສິ່ງທີ່ທ່ານທັງຫລາຍຄວນກະທຳຄືນື່ງໃນສາມຂອງພວກທ່ານ ຜູ້ເຂົ້າເວນວັນສະບາໂຕເຝົ້າພຣະຣາຊວັງ
- 6 (ຝ່າຍອີກນື່ງໃນສາມປະຈຳຢູ່ທີ່ປະຕູເມືອງຊູຣ໌ ແລະອີກນື່ງໃນສາມປະຈຳຢູ່ທີ່ປະຕູດ້ານຫລັງທະຫານຮັກສາພຣະອົງ) ໃຫ້ເຝົ້າພຣະຣາຊວັງທະການຂັດຂວາງໄວ້
- 7 ສ່ວນທ່ານທັງຫລາຍອີກສອງພວກ ຄືຜູ້ທີ່ອອກເວນວັນສະບາໂຕໃຫ້ເຝົ້າພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເພື່ອປ້ອງກັນກະສັດ
- 8 ທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງລ້ອມເຈົ້າຊີວິດໄວ້ ທຸກຄົນຖືອາວຸດຂອງຕົນໄວ້ ຜູ້ທີ່ເຂົ້າມາໃກ້ແຖວໃຫ້ປະທານເສັງ ຈົ່ງຢູ່ກັບເຈົ້າຊີວິດເມື່ອພຣະອົງສະເດັດອອກແລະສະເດັດເຂົ້າ”
- 9 ນາຍທັບນາຍກອງກໍໄດ້ກະທຳຕາມທີ່ເຢຣົວອາດາປະໂຣທິດສັ່ງທຸກປະການ ແຕ່ງກຳນົດຂອງຕົນທີ່ຈະເຂົ້າເວນວັນສະບາໂຕ ພ້ອມກັບຄົນທີ່ຈະອອກເວນວັນສະບາໂຕນັ້ນມາຫາເຢຣົວອາດາປະໂຣທິດ
- 10 ປະໂຣທິດກໍມອບຫອກແລະໂລ່ຊຶ່ງຢູ່ໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ອັນເປັນຂອງເຈົ້າຊີວິດດາວິດແກ່ນາຍທັບນາຍກອງ
- 11 ທະຫານຮັກສາພຣະອົງຖືອາວຸດທຸກຄົນ ຍືນປະຈຳຢູ່ຕັ້ງແຕ່ພຣະວິຫານດ້ານຂວາໄປເຖິງພຣະວິຫານດ້ານຊ້າຍ ຮອບແທ່ນບູຊາ ແລະພຣະວິຫານຢູ່ຮອບເຈົ້າຊີວິດ
- 12 ແລ້ວທ່ານກໍນຳໂອຣົດຂອງເຈົ້າຊີວິດອອກມາສວມມົງກຸດໃຫ້ ແລະມອບພຣະໂອວາດໃຫ້ ແລະເຂົາທັງຫລາຍຕັ້ງທ່ານໄວ້ເປັນກະສັດ ແລະໄດ້ທົດສົງທ່ານ ແລະເຂົາທັງຫລາຍກໍຕົບມື ເວົ້າວ່າ, “ຂໍພຣະຣາຊາຊົງພຣະຈະເຣີນ”

ມໍຣະນະກັມຂອງອາທາລິຢາ

(2 ຂຄວ 23:12-24:1)

- 13 ເມື່ອອາທາລິຢາຊົງສະດັບພັງສຽງຂອງທະຫານຮັກສາພຣະອົງແລະສຽງປະຊາຊົນ ພຣະນາງກໍສະເດັດເຂົ້າ
ໄປຫາປະຊາຊົນທີ່ພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 14 ເມື່ອພຣະນາງທອດພຣະເນດ ກໍແລເຫັນເຈົ້າຊີວິດປະທັບຢືນຢູ່ທີ່ຂ້າງເສົາ ຕາມທັມນຽມປະເພນີມີນາຍທັບ
ນາຍກອງແລະພົນແກຢູ່ຂ້າງເຈົ້າຊີວິດ ແລະປະຊາຊົນທັງສິ້ນກໍລິ້ນເຮືງແລະເປົ່າເຂົ້າສັດ ພຣະນາງອາທາລິ
ຢາກໍຈົກສລອງພຣະອົງຊົງຮ້ອງວ່າ, “ກະບົດ ກະບົດ”
- 15 ແລ້ວປະໂຣທິດເຢຣົວອາດາກໍບັນຊານາຍທັບນາຍກອງທັງປວງຜູ້ທີ່ໄດ້ຕັ້ງໃຫ້ຄວບຄຸມກອງທັບວ່າ, “ຈົ່ງຄຸມ
ພຣະນາງອອກມາລະຫວ່າງແຖວທະຫານ ຜູ້ໃດຕິດຕາມພຣະນາງໄປກໍຈົ່ງປະຫານຊີວິດເສັງດ້ວຍດາບ”
ເພາະປະໂຣທິດກ່າວວ່າ, “ຢ່າໃຫ້ພຣະນາງຖືກປະຫານໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ”
- 16 ເຂົາທັງຫລາຍຈຶ່ງຈັບພຣະນາງ ແລະພຣະນາງກໍໄປຕາມທາງທີ່ມ້າເຂົ້າພຣະຣາຊວັງ ແລະຖືກປະຫານຊີ
ວິດເສັງທີ່ນັ້ນ
- 17 ເຢຣົວອາດາໄດ້ກະທຳຄຳຫມັ້ນສັນຍາລະຫວ່າງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລະເຈົ້າຊີວິດແລະປະຊາຊົນວ່າໃຫ້ເຂົາ
ເປັນປະຊາຊົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະລະຫວ່າງເຈົ້າຊີວິດກັບປະຊາຊົນດ້ວຍ
- 18 ແລ້ວປະຊາຊົນທັງສິ້ນແຫ່ງແຜ່ນດິນກໍເຂົ້າໄປໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະບາອານ ແລະພັງວິຫານເສັງ ເຂົາ
ທຳລາຍແທ່ນບູຊາ ແລະຮູບເຄົາລົບຂອງພຣະບາອານເສັງເປັນຊັ້ນໆ ແລະໄດ້ປະຫານຊີວິດປະໂຣທິດມັທ
ຕານຂອງພຣະບາອານເສັງທີ່ຫນ້າແທ່ນບູຊາ ແລະປະໂຣທິດກໍວາງຍາມໄວ້ດູແລພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າ
- 19 ທ່ານໄດ້ນຳນາຍທັບນາຍກອງຄົນກາຣີ ທະຫານຮັກສາພຣະອົງ ແລະຣາສດອນທັງສິ້ນ ແລະເຂົາທັງ
ຫລາຍໄດ້ນຳເຈົ້າຊີວິດລົງມາຈາກພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄປຕາມທາງປະຕູທະຫານຮັກສາພຣະ
ອົງໄປເຖິງພຣະຣາຊວັງ ແລະພຣະອົງກໍສະເດັດປະທັບເທິງພຣະທີ່ນັ່ງຂອງເຈົ້າຊີວິດ
- 20 ປະຊາຊົນທຸກຄົນຈຶ່ງຮ່າເຮືງ ແລະບ້ານເມືອງກໍສົງບຽບ ແລະອາທາລິຢາຊົງຖືກປະຫານດ້ວຍດາບແລ້ວທີ່
ພຣະຣາຊວັງ

ຮຸກການເຢໂຣອັສກະສັດແຫ່ງຢູດາ

21 ເມື່ອເຢໂຣອັສໄດ້ເລີ້ມປົກຄອງນັ້ນມີອາຍຸເຈັດປີ

12.

(2 ຂຄວ 24:1-14)

1 ໃນປີທີ່ເຈັດແຫ່ງຮຸກການເຢຣູ ເຢໂຣອັສໄດ້ເລີ້ມປົກຄອງ ແລະພຣະອົງຊົງປົກຄອງໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມສີລິບ
ປີ ພຣະມານດາຂອງພຣະອົງຊົງພຣະນາມວ່າສີບິຢາຊາວເບເອີເຊບາ

- 2 ເຢໂຮອັສຊົງກະທຳສິ່ງທີ່ຊອບໃນສາຍພຣະເນດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຕລອດເວລາຂອງພຣະອົງທີ່ປະໂຫິດເຢຣົວອາດາໄດ້ສັ່ງສອນແນະນຳພຣະອົງ
- 3 ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມສະຖານທີ່ຂາບໄຫວ້ຂອງຄົນຕ່າງຊາດຍັງບໍ່ໄດ້ຖືກທຳລາຍເທື່ອ ປະຊາຊົນຍັງຄົງຖວາຍສັຕບູຊາ ແລະເຜົາເຄື່ອງຫອມໃນບ່ອນນະມັສການສະຖານທີ່ສູງເຫລົ່ານັ້ນ
- 4 ເຢໂຮອັສກ່າວກັບພວກປະໂຫິດວ່າ, “ເງິນອັນເປັນຂອງຖວາຍທີ່ບໍ່ຮິສຸດທັງສິ້ນ ຊຶ່ງເຂົານຳມາໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເງິນທີ່ເອີ້ນຈາກຣາຍບຸກຄົນ ແລະເງິນຊຶ່ງປະຊາຊົນຖວາຍດ້ວຍຄວາມສມັກໃຈທີ່ຈະນຳມາໄວ້ໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 5 ໃຫ້ປະໂຫິດຮັບເງິນນັ້ນຈາກຫມູ່ຄົນທີ່ຮູ້ຈັກກັນ ໃຫ້ເຂົາສ້ອມແຊມພຣະວິຫານບ່ອນທີ່ເຂົາເຫັນວ່າຕ້ອງການສ້ອມແຊມ”
- 6 ແຕ່ເມື່ອເຖິງປີທີ່ຊາວສາມແຫ່ງຮັບການເຈົ້າຊີວິດເຢໂຮອັສ ປາກົດວ່າປະໂຫິດບໍ່ໄດ້ທຳການສ້ອມແຊມພຣະວິຫານ
- 7 ເພາະສະນັ້ນເຈົ້າຊີວິດເຢໂຮອັສຈຶ່ງໄດ້ເອີ້ນເຢຣົວອາດາ ແລະປະໂຫິດອື່ນໆແລະກ່າວກັບເຂົາວ່າ, “ເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ສ້ອມແຊມພຣະວິຫານ ເພາະສະນັ້ນຢ່າເກັບເງິນຈາກຄົນທີ່ທ່ານຮູ້ຈັກອີກຕໍ່ໄປເລີຍ ແຕ່ໃຫ້ສົ່ງໄປເພື່ອການສ້ອມແຊມພຣະວິຫານ”
- 8 ປະໂຫິດຈຶ່ງຕົກລົງວ່າຈະບໍ່ຮັບເງິນຈາກປະຊາຊົນອີກ ແລະເຂົາບໍ່ຕ້ອງທຳການສ້ອມແຊມພຣະວິຫານ
- 9 ປະໂຫິດເຢຣົວອາດານຳທິບມາອັນນຶ່ງ ເຈາະຮູ້ນຶ່ງທີ່ຝາທິບນັ້ນ ແລະຕັ້ງໄວ້ທີ່ຂ້າງໆແທ່ນບູຊາດ້ານຂວາເມື່ອເຂົ້າໄປໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະປະໂຫິດຜູ້ທີ່ເຝົ້າຢູ່ທີ່ປະຕູກຳນຳເງິນຊຶ່ງເຂົານຳມາໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງຜູ້ເປັນເຈົ້ານັ້ນໃສ່ໄວ້ໃນທິບນັ້ນ
- 10 ເມື່ອເຂົາເຫັນວ່າມີເງິນໃນທິບນັ້ນຫລາຍແລ້ວ ຣາຊເລຂາ ແລະມະຫາປະໂຫິດຈະມານັບເງິນແລະເອົາເງິນທີ່ເຂົາພົບໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້ານັ້ນໃສ່ຖົງມັດໄວ້
- 11 ແລ້ວເຂົາຈະມອບເງິນທີ່ຊຶ່ງອອກແລ້ວນັ້ນໃສ່ມືຂອງງົບຽນຜູ້ດູແລພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລ້ວເຂົາຈະຈ່າຍຕໍ່ໃຫ້ແກ່ຊ່າງໄມ້ແລະຊ່າງກໍ່ສ້າງ ຜູ້ທຳງານພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 12 ແລະໃຫ້ແກ່ຊ່າງກໍ່ ແລະຊ່າງສະກັດຫີນ ທັງຈ່າຍຊື້ໄມ້ ແລະຫີນສະກັດ ທີ່ໃຊ້ໃນການສ້ອມແຊມພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະເພື່ອຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃດໆໃນງານສ້ອມແຊມພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 13 ແຕ່ວ່າເງິນທີ່ນຳມາຖວາຍໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ນຳໄປໃຊ້ໃນການທຳຖ້ວຍເງິນ ມິດຕັດໃສ່ຕະກູງ ຊາມ ແກ ຫລືພາຊນະທອງຄຳໃດໆ ຫລືພາຊນະເງິນ
- 14 ເພາະເງິນນັ້ນເຂົາໃຫ້ແກ່ຄົນງານຊຶ່ງທຳງານສ້ອມແຊມພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 15 ແລະເຂົາບໍ່ໄດ້ຂັບຊີຈາກຄົນທີ່ເຂົາມອບເງິນໃສ່ໃນມືໃຫ້ເອົາໄປຈ່າຍແກ່ຄົນງານ ເພາະວ່າເຂົາປະຕິບັດງານດ້ວຍຄວາມຊື່ສັດ

- 16 ເງິນທີ່ໄດ້ຈາກການໄຕ່ຄວາມຜິດ ແລະເງິນທີ່ໄດ້ຈາກການໄຕ່ບາບ ບໍ່ໄດ້ນຳມາໄວ້ໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເງິນນັ້ນເປັນຂອງປະໂຫິດ
- 17 ແລ້ວຄາວນັ້ນຮາຊາເອນເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງຊີເຮັງໄດ້ຍົກຂຶ້ນໄປສູ່ຮົບກັບເມືອງກາດແລະຍົດເມືອງນີ້ ນໄດ້ ແຕ່ເມື່ອຮາຊາເອນມຸ່ງຫນ້າຈະໄປຕີກຸງເຢຣູຊາເລັມ
- 18 ເຢໂຣອັສເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງຢູດາ ຊົງນຳເອົາຂອງສິ່ງບູຊາທັງໝົດທີ່ເຢຣົວຊາຟັດ ແລະເຢໂຣອາມ ແລະອາຊາກີຢາບັນພະບຸຣຸດຂອງພຣະອົງຖວາຍໄວ້ນັ້ນ ແລະຂອງສິ່ງບູຊາຂອງພຣະອົງເອງ ແລະທັງຄຳທັງໝົດທີ່ພົບໃນຄັງພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະຂອງສຳນັກພຣະຮາຊວັງ ແລະສິ່ງສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເປັນຂອງຂວັນຮາຊາເອນເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງຊີເຮັງ ແລ້ວຮາຊາເອນກໍຖອຍທັບຈາກກຸງເຢຣູຊາເລັມ

ມໍຣະນະກັມຂອງໂຢອັສ

(2 ຂຄວ 24:23-27)

- 19 ສ່ວນພຣະຮາຊາກິຈນອກນັ້ນຂອງໂຢອັສ ແລະບັນດາສິ່ງຊຶ່ງພຣະອົງຊົງກະທຳ ບໍ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນຫນັງສືພົງສາວະດານແຫ່ງພຣະຮາຊາປະເທດຢູດາຫລື
- 20 ຂ້າຮາຊາການຂອງພຣະອົງລຸກຂຶ້ນກະທຳການທໍຣະຍົດແລະປະຫານໂຢອັສເສັງໃນວັງມິນໂລ ຕາມທາງທີ່ລົງໄປຍັງຊິນລາ
- 21 ຄືໂຢຊາກາບຸດຊີເມອາທ ແລະເຢໂຣຊາບັດ ບຸດໂຊເມີ ຂ້າຮາຊາການຂອງພຣະອົງໄດ້ປະຫານພຣະອົງພຣະອົງຈຶ່ງສິ້ນພຣະຊົນ ແລະເຂົາຝັງໄວ້ກັບບັນພະບຸຣຸດຂອງພຣະອົງໃນນະຄອນດາວິດ ແລະອາມາຊີຢາໂອຣົດຂອງພຣະອົງໄດ້ຂຶ້ນຄອງແທນ

13. ຮັຊການເຢໂຣອາຣັສ

- 1 ໃນປີທີ່ຊາວສາມແຫ່ງຮັຊການໂຢອັສຮາຊາໂອຣົດຂອງອາຣັສຊີຢາເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງຢູດາ ເຢໂຣອາຣັສໂອຣົດຂອງເຢຣູ ໄດ້ເລີ້ມປົກຄອງເຫນືອອິສຣາເອນໃນຊາມາເຮັງ ແລະຊົງປົກຄອງຢູ່ສືບເຈັດປີ
- 2 ພຣະອົງຊົງກະທຳສິ່ງທີ່ຊົ່ວຊ້າໃນສາຍພຣະເນດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະກະທຳຕາມບາບຂອງເຢໂຣໂບອາມບຸດເນບັດ ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທຳໃຫ້ອິສຣາເອນເຮັດທຳດ້ວຍ ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ພາກຈາກສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນ
- 3 ແລະພຣະພິໂຣດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍພຸ່ງຂຶ້ນຕໍ່ອິສຣາເອນ ແລະພຣະອົງຊົງມອບເຂົາທັງຫລາຍໄວ້ໃນມືຂອງຮາຊາເອນ ແລະໃນມືຂອງເບນຮາດາດໂອຣົດຂອງຮາຊາເອນເລື້ອຍໆ
- 4 ແລ້ວເຢໂຣອາຣັສໄດ້ອ້ອນວອນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງພັງທ່ານ ເພາະພຣະອົງຊົງເຫັນການບົບບັງຄັບອິສຣາເອນ ຄືທີ່ເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງຊີເຮັງບົບບັງຄັບເຂົາຢ່າງໃດ
- 5 (ເຫດສັນນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງປະຫານຜູ້ຊ່ອຍຜູ້ນຶ່ງແກ່ອິສຣາເອນ ເຂົາຈຶ່ງລອດພົ້ນຈາກມືຂອງຄົນຊີເຮັງ ແລະປະຊາຊົນອິສຣາເອນກໍອາໄສຢູ່ໃນບ້ານເຂົາຢ່າງເດີມ
- 6 ແຕ່ເຂົາກໍບໍ່ໄດ້ພາກຈາກບາບຂອງຮາຊວົງເຢໂຣໂບອາມ ຊຶ່ງພຣະອົງຊົງກະທຳໃຫ້ອິສຣາເອນເຮັດເຫມືອນກັນ ແຕ່ຊົງດຳເນີນໃນບາບນັ້ນ ແລະອາເຊຣາກໍຍັງຄົງຢູ່ໃນຊາມາເຮັງດ້ວຍ)

- 7 ເພາະບໍ່ໄດ້ເຫລືອກອງທັບໄວ້ໃຫ້ເຢໂຮອາຮັສເກີນກວ່າທະຫານມ້າທ້າສິບຄົນແລະຣົດຮົບສິບຄັນແລະທະຫານຮາບນຶ່ງຫມື່ນຄົນເພາະພຣະຣາຊາແຫ່ງຊີເຮັງໄດ້ທຳລາຍເຂົາທັງຫລາຍຖິ້ມດັ່ງຢູບຂີ້ຝຸ່ນດິນ
- 8 ສ່ວນພຣະຣາຊາກິຈນອກນັ້ນຂອງເຢໂຮອາຮັສ ແລະບັນດາສິ່ງຊຶ່ງພຣະອົງຊົງກະທຳແລະຍຸທພະລັງຂອງພຣະອົງບໍ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນຫນັງສືພິງສາວະດານແຫ່ງພຣະຣາຊາປະເທດອິສຣາເອນຫລື
- 9 ແລະເຢໂຮອາຮັສຊົງລ່າງຫລັບໄປຢູ່ກັບບັນພະບຸຣຸດຂອງພຣະອົງ ແລະເຂົາຝັງໄວ້ໃນຊາມາເຣັງ ແລະໂຢອັສໂອຣົດຂອງພຣະອົງຂຶ້ນຄອງແທນພຣະອົງ

ຮັຊການເຢໂຮອັສ

- 10 ໃນປີທີ່ສາມສິບເຈັດແຫ່ງຮັຊການໂຢອັສພຣະຣາຊາແຫ່ງຢູດາ ເຢໂຮອັສໂອຣົດເຢໂຮອາຮັສໄດ້ເລີ້ມປົກຄອງເຫນືອອິສຣາເອນໃນຊາມາເຣັງ ແລະພຣະອົງຊົງປົກຄອງສິບຫົກປີ
- 11 ພຣະອົງຊົງກະທຳສິ່ງທີ່ຊົ່ວຮ້າຍໃນສາຍພຣະເນດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ພາກຈາກບັນດາບາບຂອງເຢໂຮໂບອາມບຸດເນບັດ ຊຶ່ງພຣະອົງຊົງກະທຳໃຫ້ອິສຣາເອນທຳດ້ວຍ ແຕ່ພຣະອົງຊົງດຳເນີນໃນບາບນັ້ນ
- 12 ສ່ວນພຣະຣາຊາກິຈນອກນັ້ນຂອງໂຢອັສແລະບັນດາສິ່ງຊຶ່ງພຣະອົງຊົງກະທຳແລະຍຸດພະລັງຊຶ່ງພຣະອົງຊົງສູ້ຮົບກັບອາມາຊິຢາເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງຢູດາບໍ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນຫນັງສືພິງສາວະດານແຫ່ງພຣະຣາຊາປະເທດອິສຣາເອນຫລື
- 13 ໂຢອັສຈຶ່ງຊົງລ່ວງຫລັບໄປຢູ່ກັບບັນພະບຸຣຸດຂອງພຣະອົງ ແລະເຢໂຮໂບອາມຊົງປະທັບເທິງທີ່ນຶ່ງຂອງພຣະອົງ ແລະເຂົາຝັງພຣະລົບໂຢອັສໄວ້ໃນຊາມາເຣັງກັບພຣະຣາຊາແຫ່ງອິສຣາເອນ

ເອລີຊາສິ້ນຊີວິດ

- 14 ເມື່ອເອລີຊາໄດ້ລົ້ມເຈັບລົງດ້ວຍພຍາດຮ້າຍແຮງ ແລະໃກ້ຈະສິ້ນລົມຫາຍໃຈນັ້ນ ໂຢອັສເຈົ້າຊີວິດອິສຣາເອນໄດ້ສະເດັດມາຢັ້ງມຢາມທ່ານພຣະອົງຊົງຮ້ອງໄຫ້ທັງເວົ້າວ່າ, “ພໍ່ເອີຍ, ພໍ່ຂອງຂ້ອຍເອີຍ ທ່ານເປັນຜູ້ປ້ອງກັນຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ແຫ່ງອິສຣາເອນ”
- 15 ເອລີຊາຈຶ່ງທູນພຣະອົງວ່າ, “ຂໍຊົງເອົາຄັນທະນູແລະລູກທະນູມາ” ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງເອົາຄັນທະນູແລະລູກທະນູມາ
- 16 ແລ້ວທ່ານທູນເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງອິສຣາເອນວ່າ, “ຂໍຊົງຈັບທະນູ” ແລະພຣະອົງຊົງຈັບມາແລະເອລີຊາເອົາມືຂອງຕົນວາງເທິງພຣະຫັດຂອງເຈົ້າຊີວິດ
- 17 ແລະທ່ານທູນວ່າ, “ຂໍຊົງເປີດປ່ອງຢ້ຽມດ້ານຕາເວັນອອກ” ແລະພຣະອົງຊົງເປີດແລ້ວເອລີຊາທູນວ່າ, “ຈຶ່ງຍິງຫນ້າທະນູ” ແລະພຣະອົງກໍຊົງຍິງ ແລະທ່ານທູນວ່າ, “ລູກທະນູໄຊຊະນະຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ລູກທະນູໄຊຊະນະເຫນືອຊີເຮັງ ເພາະພຣະອົງຈະຊົງຕໍ່ສູ້ກັບຄົນຊີເຮັງທີ່ເມືອງອາເຟກ ຈົນກວ່າພຣະອົງຈະຊົງກະທຳໃຫ້ເຂົາສິ້ນໄປ”
- 18 ແລະທ່ານທູນວ່າ, “ຂໍຊົງຈັບລູກທະນູ” ແລະພຣະອົງຊົງຈັບມັນ ແລະທ່ານທູນພຣະຣາຊາແຫ່ງອິສຣາເອນວ່າ, “ເອົາລູກທະນູຟາດລົງດິນ” ແລະພຣະອົງຊົງຕີສາມຄັ້ງແລ້ວຊົງຢຸດເສັງ

- 19 ແລ້ວຄົນແຫ່ງພຣະເຈົ້າກໍໃຈຮ້າຍພຣະອົງ ແລະທູນວ່າ, “ພຣະອົງຄວນຟາດມັນລົງຈັກຫ້າຫລືຫົກຄັ້ງ ເພື່ອວ່າຈະຕິຊະນະພວກຊີເຣັງຢ່າງສິ້ນເຊີງ ສະນັ້ນພຣະອົງຈະຕິຊະນະພວກຊີເຣັງພຽງສາມເທື່ອເທົ່ານັ້ນ”
- 20 ເອລີຊາໄດ້ສິ້ນຊີວິດໄປ ເຂົາກໍທຳພິທີປົງສົບທ່ານຢ່າງສົມກຽດ ໃນຄາວນັ້ນພວກໂມອາບໄດ້ເຂົ້າປຸ້ນສະດົມແຜ່ນດິນນັ້ນທຸກໆປີ
- 21 ມີຄັ້ງໜຶ່ງ ຄົນກຸ່ມໜຶ່ງໄດ້ຫາມສົບຄົນຕາຍໄປຝັງ ກໍຫລຽວເຫັນໂຈນຫມູ່ໜຶ່ງ ເຂົາຈຶ່ງໂຍນສົບຊາຍຄົນນັ້ນລົງໄປໃນອຸບໂມງຂອງເອລີຊາ ແລ້ວກໍພາກັນແລ່ນຫນີເອົາຕົວລອດ ເມື່ອຊາກສົບຊາຍຄົນນັ້ນໄດ້ຖືກກັບກະດູກຂອງເອລີຊາ ເຂົາກໍຄືນຊີວິດລູກຢືນຂຶ້ນ
- 22 ຝ່າຍຮາຊາເອນເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງຊີເຣັງໄດ້ບົບບັງຄັບຄົນອິສຣາເອນຢູ່ຕອດຣັຊການຂອງເຢໂຮອາຮັສ
- 23 ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງພຣະກະຣຸນາຕໍ່ເຂົາ ແລະຊົງເມດຕາເຂົາ ແລະພຣະອົງຊົງຫັນມາທາງເຂົາ ເພາະຄຳຫມັ້ນສັນຍາຂອງພຣະອົງກັບອັບຣາຮາມ ອີຊາກ ແລະຢາໂຄບ ແລະຈະບໍ່ຊົງທຳລາຍເຂົາ ຫລືປະລະຖິ້ມເຂົາເສັງໃຫ້ພົ້ນພຣະພັກຈົນບັດນີ້
- 24 ເມື່ອຮາຊາເອນເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງຊີເຣັງສິ້ນພຣະຊົນ ເບນຮາດາດ ໂອຣົດຂອງພຣະອົງໄດ້ຂຶ້ນຄອງແທນພຣະອົງ
- 25 ແລ້ວໂຢອັສໂອຣົດຂອງເຢໂຮອາຮັສໄດ້ຍຶດບັນດາຫົວເມືອງຈາກເບນຮາດາດບຸດຮາຊາເອນກັບຄືນມາ ເປັນຫົວເມືອງທີ່ພຣະອົງຕີໄປໄດ້ ຈົນເຢໂຮອາຮັສບິດາຂອງໂຢອັສໄດ້ຮັບຊະນະພຣະອົງສາມຄັ້ງແລະໄດ້ຫົວເມືອງອິສຣາເອນກັບຄືນມາ

14. ຣັຊການອາມາຊີຢາ

(2 ຂຄວ 25:1-26:2)

- 1 ໃນປີທີ່ສອງແຫ່ງຣັຊການໂຢອັສ ໂອຣົດຂອງໂຢອາຮັສກະສັດແຫ່ງອິສຣາເອນ ອາມາຊີຢາໂອຣົດຂອງໂຢອັສເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງຢູດາ ໄດ້ເລີ້ມປົກຄອງ
- 2 ເມື່ອພຣະອົງຊົງເລີ້ມປົກຄອງນັ້ນ ພຣະອົງມີອາຍຸຊາວຫ້າປີ ແລະພຣະອົງຊົງປົກຄອງໃນເຢຣູຊາເລັມຊາວເກົ່າປີ ພຣະມານຂອງພຣະອົງມີພຣະນາມວ່າ ເຢໂຮອັດດິນຊາວເຢຣູຊາເລັມ
- 3 ພຣະອົງຊົງກະທຳສິ່ງທີ່ຊອບໃນສາຍພຣະເນດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແຕ່ຍັງບໍ່ເຫມືອນດາວິດບັນພະບຸຣຸດຂອງພຣະອົງ ພຣະອົງຊົງກະທຳຕາມທຸກສິ່ງຊຶ່ງໂຢອັສບິດາຂອງພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທຳ
- 4 ແຕ່ວ່າບ່ອນນະມັສການສະຖານທີ່ສູງນັ້ນຍັງບໍ່ໄດ້ຊົງຮື້ເສັງ ປະຊາຊົນຍັງຄົງຖວາຍສັຕບູຊາແລະເຜົາເຄື່ອງຫອມເທິງບ່ອນນະມັສການສະຖານທີ່ສູງເຫລົ່ານັ້ນ
- 5 ແລະຕໍ່ມາເມື່ອຮາຊາອາມາຈັກລໍຢູ່ໃນພຣະຫັດຂອງພຣະອົງຢ່າງຫມັ້ນຄົງແລ້ວ ພຣະອົງກໍຊົງປະຫານຊີວິດຂ້າຮາຊາການຂອງພຣະອົງຜູ້ທີ່ຂ້າບິດາຂອງພຣະອົງເສັງ

- 6 ແຕ່ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງປະທານຊີວິດລູກຫລານຂອງຜູ້ທີ່ຂ້ານັ້ນ ຕາມຊຶ່ງໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນຫນັງສືທັມບັນຍັດຂອງໂມເຊ ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສັ່ງວ່າ, “ຢ່າປະທານຊີວິດບິດາເພາະການກະທຳຂອງລູກຫລານ ຫລືຢ່າປະທານລູກຫລານເພາະການກະທຳຂອງບິດາ ແຕ່ທຸກຄົນຕ້ອງຕາຍເພາະບາບຂອງຕົນເອງ”
- 7 ພຣະອົງຊົງປະທານຊີວິດຄົນເອໂດມນຶ່ງຫມິ່ນຄົນໃນພູເຂົາເກືອ ແລະຍິດເມືອງເຊລາດ້ວຍການສົງຄາມ ແລະເອີ້ນເມືອງນັ້ນວ່າ ໂຢກເທເອນ ຊຶ່ງເປັນຊື່ມາເຖິງທຸກວັນນີ້
- 8 ແລະອາມາຊີຢາຊົງໃຊ້ຜູ້ສົ່ງຂ່າວໄປຫາ ເຢໂຮອັສໂອຣົດຂອງເຢໂຮອາຮັສ ໂອຣົດເຢຣູ ເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງອິສຣາເອນທູນວ່າ, “ມາເຖີດ ຂໍໃຫ້ເຮົາມາຜະເຊີນຫນ້າກັນ”
- 9 ແລະເຢໂຮອັສເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງອິສຣາເອນຊົງສົ່ງຂ່າວໄປຍັງອາມາຊີຢາເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງຢູດາວ່າ, “ຍັງມີຄັ້ງນຶ່ງພຸ່ມຫນາມທີ່ເລບານອນສົ່ງຂ່າວໄປຫາຕົ້ນສົນເທິງພູເຂົາເລບານອນວ່າ “ຈົ່ງຍົກບຸດຍິງຂອງເຈົ້າໃຫ້ເປັນພັຣຍາບຸດຊາຍຂອງເຮົາ” ແລະສັດປ່າທັງໂຕນຶ່ງແຫ່ງເລບານອນຜ່ານມາ ແລະຢຽບພຸ່ມຫນາມນັ້ນເລັ່ງ
- 10 ຈົງຢູ່ ທ່ານໄດ້ໂຈມຕີເອໂດມ ແລະພຣະທັຍຂອງທ່ານກໍທຳໃຫ້ທ່ານຜະຍອງຂຶ້ນ ຈົ່ງພໍໃຈໃນສັກສີຂອງທ່ານເຖີດ ແລະຢູ່ກັບບ້ານເພາະເຫດໃດທ່ານຈົ່ງເຮົາໃຈຕົນເອງໃຫ້ຕໍ່ສູ້ແລະຮັບອັນຕະຣາຍ ອັນຈະໃຫ້ທ່ານລົ້ມລົງ ທັງທ່ານແລະຢູດາດ້ວຍ”
- 11 ແຕ່ອາມາຊີຢາບໍ່ໄດ້ຊົງຟັງ ເຢໂຮອັສເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງອິສຣາເອນຈົ່ງຂຶ້ນໄປ ແລະພຣະອົງກັບອາມາຊີຢາເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງຢູດາກໍຜະເຊີນຫນ້າກັນທີ່ເບັດເຊເມສຊຶ່ງເປັນຂອງຢູດາ
- 12 ຢູດາກໍຜ່າຍແພ້ອິສຣາເອນ ແລະທຸກຄົນກໍຫນີກັບໄປບ້ານຂອງຕົນ
- 13 ແລະເຢໂຮອັສເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງອິສຣາເອນກໍຈັບອາມາຊີຢາເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງຢູດາໂອຣົດຂອງເຢໂຮອັສ ໂອຣົດຂອງອາຮາຊີຢາທີ່ເມືອງເບັດເຊເມສແລະໄດ້ສະເດັດມາຍັງເຢຣູຊາເລັມ ແລະໄດ້ທະລາຍກຳແພງເຢຣູຊາເລັມລົງເສັ້ງສີ່ຮ້ອຍສອກ ຕັ້ງແຕ່ປະຕູເອຟຣາອິມຈົນເຖິງປະຕູແຈຂອງກຳແພງ
- 14 ພຣະອົງຊົງຍຶດທອງຄຳ ແລະເງິນທັງຫມົດ ແລະເຄື່ອງໃຊ້ທັງຫມົດທີ່ພົບໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະໃນຄັ້ງຂອງສຳນັກພຣະຣາຊວັງພ້ອມກັບຄົນປະກັນ ແລະພຣະອົງກັບໄປຍັງຊາມາເຣັງ
- 15 ສ່ວນພຣະຣາຊກິຈນອກນັ້ນຂອງເຢໂຮອັສຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທຳ ທັງຍຸດພະລັງຂອງພຣະອົງ ແລະທີ່ພຣະອົງຊົງສູ້ຮົບກັບອາມາຊີຢາ ເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງຢູດາຢ່າງໃດນັ້ນ ບໍ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນຫນັງສືພິງສາວະດານແຫ່ງພຣະຣາຊາປະເທດອິສຣາເອນຫລື
- 16 ແລະເຢໂຮອັສຊົງລ່ວງຫລັບໄປຢູ່ກັບບັນພະບຸຣຸດຂອງພຣະອົງ ແລະເຂົາຝັງໄວ້ໃນຊາມາເຣັງກັບບັນດາພຣະຣາຊາແຫ່ງອິສຣາເອນ ແລະເຢໂຮໂບອາມໂອຣົດຂອງພຣະອົງໄດ້ປົກຄອງແທນພຣະອົງ
- 17 ອາມາຊີຢາໂອຣົດຂອງເຢໂຮອັສເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງຢູດາຊົງພຣະຊົນຢູ່ສີບຫ້າປີ ຫລັງຈາກມໍຣະນະກັມຂອງເຢໂຮອັສໂອຣົດຂອງເຢໂຮອາຮັສເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງອິສຣາເອນ
- 18 ສ່ວນພຣະຣາຊກິຈນອກນັ້ນຂອງອາມາຊີຢາ ບໍ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນຫນັງສືພິງສາວະດານແຫ່ງພຣະຣາຊາປະເທດຢູດາຫລື?

- 19 ແລະເຂົາໄດ້ຮ່ວມກັນກະບົດຕໍ່ພຣະອົງໃນເຢຣູຊາເລັມ ແລະພຣະອົງຊົງຫນີໄປຍັງລາຄິສ ແຕ່ເຂົາໃຊ້ຄົນ
ໄປຕາມພຣະອົງທີ່ລາຄິສ ແລະປະຫານຊີວິດພຣະອົງເສັງທີ່ນັ້ນ
- 20 ແລະເຂົານຳພຣະສົບບັນທຸກມ້າກັບມາແລະຝັງໄວ້ໃນເຢຣູຊາເລັມຢູ່ກັບບັນພະບຸຣຸດຂອງພຣະອົງໃນນະ
ຄອນດາວິດ
- 21 ແລະປະຊາຊົນທັງສິ້ນແຫ່ງຢູດາກໍຕັ້ງອາຊາຣິຢາ ຜູ້ຊຶ່ງມີອາຍຸສົບທົກປີ ໃຫ້ເປັນກະສັດແທນອາມາຊີ
ຢາພຣະຣາຊບິດາຂອງພຣະອົງ
- 22 ພຣະອົງຊົງສ້າງເມືອງເອລັທ ແລະໃຫ້ກັບຂຶ້ນແກ່ຢູດາ ຫລັງຈາກທີ່ເຈົ້າຊີວິດຊົງລ່ວງຫລັບໄປຢູ່ກັບບັນພະ
ບຸຣຸດຂອງພຣະອົງ

ຮຸກການເຢໂຣໂບອາມ 2

- 23 ໃນປີທີ່ສົບທ້າແຫ່ງຮຸກການອາມາຊີຢາໂອຣົດຂອງເຢໂຣອັສເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງອິສຣາເອນໄດ້ເລີ່ມປົກຄອງໃນ
ຊາມາເຣັງ ແລະຊົງປົກຄອງຢູ່ສີ່ສິບເອັດປີ
- 24 ແລະພຣະອົງຊົງກະທຳສິ່ງທີ່ຊົ່ວຮ້າຍໃນສາຍພຣະເນດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງພາກຈາກບາບທັງ
ສິ້ນຂອງເຢໂຣໂບອາມບຸດເນບັດ ຊຶ່ງພຣະອົງຊົງກະທຳໃຫ້ອິສຣາເອນທຳດ້ວຍ
- 25 ພຣະອົງຊົງຕີເອົາດິນແດນອິສຣາເອນຄົນມາຕັ້ງແຕ່ທາງເຂົ້າເມືອງຮາມັທ ໄກໄປຈົນເຖິງທະເລແຫ່ງອາຣາ
ບາຕາມພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນ ຊຶ່ງພຣະອົງກ່າວໂດຍຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະ
ອົງຄື ໂຢນາ ຜູ້ເປັນບຸດອາມິດຕັຍຜູ້ປະກາດພຣະທັມຜູ້ມາຈາກກັທເຮເພີ
- 26 ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທອດພຣະເນດເຫັນວ່າ ຄວາມທຸກໃຈຂອງອິສຣາເອນນັ້ນຂົ່ມຂຶ້ນ ເພາະບໍ່ມີຜູ້ໃດ
ເຫລືອບໍ່ວ່າທາດຫລືອິສຣະ ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດຊ່ອຍອິສຣາເອນ
- 27 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ກ່າວວ່າ ຈະຊົງລົບນາມອິສຣາເອນເສັງຈາກໃຕ້ພ້າສວັນ ແຕ່ພຣະອົງຊົງຊ່ອຍເຂົາ
ໂດຍພຣະຫັດຂອງເຢໂຣໂບອາມໂອຣົດຂອງເຢໂຣອັສ
- 28 ສ່ວນພຣະຣາຊກິຈນອກນັ້ນຂອງເຢໂຣໂບອາມ ແລະບັນດາສິ່ງຊຶ່ງພຣະອົງຊົງກະທຳ ແລະຍຸດທະສາດຂອງ
ພຣະອົງ ພຣະອົງສູ້ຮົບຢ່າງໃດແລະເຮືອງທີ່ພຣະອົງຊົງຕີເອົາດາມັສກັສ ແລະຮາບັທຄືແກ່ອິສຣາເອນ ຊຶ່ງ
ໄດ້ເຄີຍເປັນຂອງຢູດາ ບໍ່ໄດ້ບັນທຸກໄວ້ໃນຫນັງສືພິງສາວະດານແຫ່ງພຣະຣາຊາປະເທດອິສຣາເອນຫລື
- 29 ແລະເຢໂຣໂບອາມຊົງລ່ວງຫລັບໄປຢູ່ກັບບັນພະບຸຣຸດຂອງພຣະອົງ ຄືບັນດາພຣະຣາຊາແຫ່ງອິສຣາເອນ
ແລະເຊຄາຣິຢາໂອຣົດຂອງພຣະອົງຂຶ້ນຄອງແທນພຣະອົງ

15. ຮຸກການອາຊາຣິຢາ

(2 ຂຄວ 26:3-23)

- 1 ໃນປີທີ່ຊາວເຈັດແຫ່ງຮຸກການເຢໂຣໂບອາມເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງອິສຣາເອນ ອາຊາຣິຢາໂອຣົດຂອງອາມາຊີຢາ
ເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງຢູດາໄດ້ເລີ່ມປົກຄອງ

- 2 ເມື່ອພຣະອົງຊົງເລີ້ມປົກຄອງນັ້ນ ພຣະອົງຊົງມີອາຍຸສິບຫົກປີ ແລະພຣະອົງຊົງປົກຄອງຢູ່ໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມທ້າສິບສອງປີ ພຣະມານດາມີພຣະນາມວ່າເຢໂກລີຢາຊາວເຢຣູຊາເລັມ
- 3 ພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທຳສິ່ງທີ່ຊອບໃນສາຍພຣະເນດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຕາມທຸກຢ່າງທີ່ອາມາຊີຢາພຣະບິດາຂອງພຣະອົງຊົງກະທຳ
- 4 ແຕ່ບ່ອນນະມັສການສະຖານທີ່ສູງກໍຍັງບໍ່ໄດ້ຖືກກຳຈັດເສັງ ປະຊາຊົນຍັງຖວາຍສັຕບູຊາ ແລະເຜົາເຄື່ອງຫອມເທິງບ່ອນນະມັສການສະຖານທີ່ສູງເຫລົ່ານັ້ນ
- 5 ແລະພຣະອົງຊົງລົງໂທດເຈົ້າຊີວິດ ເຈົ້າຊີວິດຈຶ່ງຊົງເປັນໂຣກເຮື້ອນຈົນເຖິງວັນສິ້ນພຣະຊົນ ແລະຊົງປະທັບໃນວັງຕ່າງຫາກ ແລະໂຍທາມໂອຣົດຂອງເຈົ້າຊີວິດຄວບຄຸມສຳນັກພຣະຣາຊວັງ ແລະຊົງປົກຄອງຣາສດອນແຫ່ງແຜ່ນດິນ
- 6 ສ່ວນພຣະຣາຊກິຈນອກນັ້ນຂອງອາຊາຣີຢາ ແລະບັນດາສິ່ງຊຶ່ງພຣະອົງຊົງກະທຳ ບໍ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນຫນັງສືພິງສາວະດານແຫ່ງພຣະຣາຊາປະເທດຢູດາຫລື
- 7 ແລະອາຊາຣີຢາຊົງລ່ວງຫລັບໄປຢູ່ກັບບັນພະບຸຣຸດຂອງພຣະອົງ ແລະເຂົາຝັງໄວ້ກັບບັນພະບຸຣຸດຂອງພຣະອົງໃນນະຄອນດາວິດ ແລະໂຍທາມໂອຣົດຂອງພຣະອົງຂຶ້ນຄອງແທນພຣະອົງ

ຮຸກການເຊຄາຣີຢາ

- 8 ໃນປີທີ່ສາມສິບແປດແຫ່ງຮຸກການອາຊາຣີຢາເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງຢູດາ ເຊຄາຣີຢາໂອຣົດຂອງເຢໂຣໂບອາມຂຶ້ນຄອງເຫນືອອິສຣາເອນໃນຊາມາເຮັງທຶກເດືອນ
- 9 ພຣະອົງຊົງກະທຳສິ່ງທີ່ຊົ່ວຮ້າຍໃນສາຍພຣະເນດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ດັ່ງທີ່ບັນພະບຸຣຸດຂອງພຣະອົງຊົງກະທຳ ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງພາກຈາກບາບຂອງເຢໂຣໂບອາມບຸດເນບັດ ຊຶ່ງພຣະອົງຊົງກະທຳໃຫ້ອິສຣາເອນທຳດ້ວຍ
- 10 ຊັ້ນລູມບຸດຢາເບສຣ່ວມກັນກະບົດຕໍ່ພຣະອົງ ແລະລົ້ມພຣະອົງເສັງຕໍ່ຫນ້າປະຊາຊົນແລະປະທານພຣະອົງເສັງ ແລະຂຶ້ນຄອງແທນພຣະອົງ
- 11 ສ່ວນພຣະຣາຊກິຈນອກນັ້ນຂອງເຊຄາຣີຢາ ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນຫນັງສືພິງສາວະດານແຫ່ງພຣະຣາຊາປະເທດອິສຣາເອນ
- 12 (ເຫດການນີ້ເປັນໄປຕາມພຣະດຳຣັດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວແກ່ເຢຣູວ່າ, “ບຸດຊາຍຂອງເຈົ້າຈະນຶ່ງເທິງພຣະທີ່ນຶ່ງຂອງອິສຣາເອນເຖິງຊົ່ວຊີວິດທີ່ສິ້” ແລະເປັນໄປຢ່າງນັ້ນແຫລະ)

ຮຸກການຊັ້ນລູມ

- 13 ຊັ້ນລູມບຸດຢາເບສໄດ້ເລີ້ມປົກຄອງໃນປີທີ່ສາມສິບເກົ້າແຫ່ງຮຸກການອຸສຊີຢາເຈົ້າຊີວິດຂອງຢູດາ ແລະທ່ານຄອງໃນຊາມາເຮັງລະຫວ່າງເວລານຶ່ງເດືອນ
- 14 ແລ້ວເມນາເຮມບຸດກາດີໄດ້ຂຶ້ນມາຈາກເມືອງຕີຣ໌ຊາ ແລະມາຍັງຊາມາເຮັງ ແລະທ່ານກໍລົ້ມຊັ້ນລູມບຸດຢາເບສເສັງທີ່ໃນຊາມາເຮັງແລະປະທານຊີວິດທ່ານເສັງ ແລະໄດ້ຂຶ້ນປົກຄອງແທນທ່ານ

- 15 ສ່ວນພຣະຣາຊກິຈນອກນັ້ນຂອງຊັ້ນລູມແລະການຮ່ວມກັນຄິດກະບົດທີ່ທ່ານໄດ້ກະທຳ ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນ
ຫນັງສືພິງສາວະດານແຫ່ງພຣະຣາຊາປະເທດອິສຣາເອນ
- 16 ໃນຄາວນັ້ນເມນາເຮມບຸ້ນຕິຟສາ ແລະບັນດາຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນເມືອງນັ້ນ ແລະດິນແດນຂອງເມືອງນັ້ນຕັ້ງແຕ່ຕິຣ໌ຊາ
ໄປ ເພາະເຂົາບໍ່ໄດ້ເປີດໃຫ້ແກ່ທ່ານ ທ່ານຈຶ່ງບຸ້ນເມືອງນັ້ນ ແລະທ່ານໄດ້ຜ່າທ້ອງຍິງຖືພາໃນເມືອງນັ້ນເສັງ
ທຸກຄົນ

ຮຸກການເມນາເຮມ

- 17 ໃນປີທີ່ສາມສິບເກົ້າແຫ່ງຮຸກການອາຊາຣີຢາເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງຢູດາ ເມນາເຮມບຸດກາດີໄດ້ເລີ້ມປົກຄອງເຫນືອ
ອິສຣາເອນ ແລະພຣະອົງຊົງປົກຄອງໃນຊາມາເຮັງສິບປີ
- 18 ພຣະອົງຊົງກະທຳສິ່ງທີ່ຊົ່ວຮ້າຍໃນສາຍພຣະເນດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ພາກຈາກບາບຂອງເຢ
ໂຣໂບອາມບຸດເນບັດຕລອດຮຸກການຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງພຣະອົງຊົງກະທຳໃຫ້ອິສຣາເອນທຳດ້ວຍ
- 19 ບຸນເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງອັສຊີເຮັງໄດ້ຍົກຂຶ້ນມາຕໍ່ສູ້ແຜ່ນດິນນັ້ນ ແລະເມນາເຮມໄດ້ຖວາຍເງິນນຶ່ງພັນຕະລັນແກ່
ບຸນ ເພື່ອຈະໃຫ້ພຣະອົງນັ້ນຊ່ອຍໃຫ້ທ່ານຍິດພຣະຣາຊອານາຈັກໄວ້ໄດ້
- 20 ເມນາເຮມໄດ້ເລັ່ງເອົາເງິນນັ້ນມາຈາກອິສຣາເອນຄືຈາກຄົນຮັ່ງມີທຸກຄົນ ເງິນຄົນລະຫ້າສິບເຊເກລ ເພື່ອ
ຖວາຍແກ່ເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງອັສຊີເຮັງ ເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງອັສຊີເຮັງຈຶ່ງຍົກທັບກັບ ແລະບໍ່ໄດ້ຊົງຍັງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ
ນັ້ນ
- 21 ສ່ວນພຣະຣາຊກິຈຂອງເມນາເຮມ ແລະບັນດາສິ່ງຊຶ່ງພຣະອົງຊົງກະທຳບໍ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນຫນັງສືພິງສາວະ
ດານແຫ່ງພຣະຣາຊາປະເທດອິສຣາເອນຫລື?
- 22 ແລະເມນາເຮມກໍລ່ວງຫລັບໄປຢູ່ກັບບັນພະບຸຣຸດຂອງພຣະອົງ ແລະເປກາຣີຢາໂອຣົດກໍຂຶ້ນຄອງແທນພຣະ
ອົງ

ຮຸກການເປກາຣີຢາ

- 23 ໃນປີທີ່ຫ້າສິບແຫ່ງຮຸກການອາຊາຣີຢາເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງຢູດາ ເປກາຣີຢາໂອຣົດຂອງເມນາເຮມໄດ້ເລີ້ມປົກ
ຄອງເຫນືອອິສຣາເອນໃນຊາມາເຮັງ ແລະພຣະອົງຊົງປົກຄອງສອງປີ
- 24 ແລະພຣະອົງຊົງກະທຳສິ່ງທີ່ຊົ່ວຮ້າຍໃນສາຍພຣະເນດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງພາກຈາກບາບ
ຂອງເຢໂຣໂບອາມບຸດເນບັດ ຊຶ່ງພຣະອົງຊົງກະທຳໃຫ້ອິສຣາເອນທຳດ້ວຍ
- 25 ແລະເປກາບຸດເຣມາລີຢາ ແມ່ທັບຂອງພຣະອົງໄດ້ຮ່ວມກັນຄິດກະບົດຕໍ່ພຣະອົງ ແລະໄດ້ປະທານພຣະອົງ
ເສັງໃນຊາມາເຮັງໃນປ້ອມຂອງສຳນັກພຣະຣາຊວັງ ກັບອາຣ໌ໂກບແລະອາຣີເອ ແລະມີຄົນກິເລອາດຫ້າສິບ
ຄົນຮ່ວມກັນຄິດກະບົດກັບທ່ານ ທ່ານໄດ້ປະທານພຣະອົງແລະໄດ້ຂຶ້ນປົກຄອງແທນພຣະອົງ
- 26 ສ່ວນພຣະຣາຊກິຈນອກນັ້ນຂອງເປກາຣີຢາ ແລະບັນດາສິ່ງຊຶ່ງພຣະອົງຊົງກະທຳ ມີບັນທຶກໄວ້ໃນຫນັງສື
ພິງສາວະດານແຫ່ງພຣະຣາຊາປະເທດອິສຣາເອນ

ຮຸກການເປກາ

- 27 ໃນປີທີ່ຫ້າສິບສອງແຫ່ງຮັຊການອາຊາຣີຢາເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງຢູດາ ເປກາບຸດເຣມາລີຢາ ໄດ້ເລີ້ມປົກຄອງ ເໜືອອິສຣາເອນໃນຊາມາເຣັງ ແລະຊົງປົກຄອງຊາວປີ
- 28 ພຣະອົງຊົງກະທຳສິ່ງທີ່ຊົ່ວຮ້າຍໃນສາຍພຣະເນດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ພາກຈາກບາບຂອງເຢໂຣ ໂບອາມບຸດເນບັດ ຊຶ່ງພຣະອົງຊົງກະທຳໃຫ້ອິສຣາເອນທຳດ້ວຍ
- 29 ໃນຮັຊການຂອງເປກາເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງອິສຣາເອນ ຕີກລັທປີເລເຊີເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງອັສຊີເຣັງໄດ້ຍົກມາ ແລະ ຍິດເມືອງອີໂຢນ ອາເບນເບັດມາອາກາ ຢາໂນອາ ເກເດສ ຮາໂຊຣ໌ ກິເລອາດ ແລະຄາລີເລແຜ່ນດິນເນັພ ທາລີທັງຫມົດ ແລະກວາດຕ້ອນປະຊາຊົນເປັນຊະເລີຍໄປຍັງອັສຊີເຣັງ
- 30 ແລ້ວໂຮເຊຢາ ບຸດເອລາໄດ້ຮ່ວມຄິດກະບົດຕໍ່ເປກາບຸດເຣມາລີຢາ ແລະລົ້ມພຣະອົງລົງ ແລະປະຫານ ພຣະອົງເສັງ ແລະຂຶ້ນຄອງແທນພຣະອົງໃນປີທີ່ຊາວແຫ່ງຮັຊການໂຢທາມໂອຣົດຂອງອຸສຊີຢາ
- 31 ສ່ວນພຣະຣາຊກິຈນອກນັ້ນຂອງເປກາແລະບັນດາສິ່ງຊຶ່ງພຣະອົງຊົງກະທຳ ມີບັນທຶກໄວ້ໃນຫນັງສືພິງສາ ວະດານພຣະຣາຊາປະເທດອິສຣາເອນ

ຮັຊການໂຢທາມ

(2 ຂຄວ 27:1-9)

- 32 ໃນປີທີ່ສອງແຫ່ງຮັຊການເປກາບຸດເຣມາລີຢາເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງອິສຣາເອນ ໂຢທາມໂອຣົດຂອງອຸສຊີຢາເຈົ້າຊີ ວິດແຫ່ງຢູດາໄດ້ເລີ້ມປົກຄອງ
- 33 ເມື່ອພຣະອົງຊົງເລີ້ມປົກຄອງນັ້ນມີອາຍຸສິບຫ້າປີ ແລະພຣະອົງຊົງປົກຄອງໃນເຢຣູຊາເລັມສິບຫົກປີ ພຣະ ມານດາຂອງພຣະອົງມີພຣະນາມວ່າ ເຢຣູຊາບຸດຍິງຂອງຊາໂດກ
- 34 ແລະພຣະອົງຊົງກະທຳສິ່ງທີ່ຊອບໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຕາມທຸກຢ່າງທີ່ອຸສຊີຢາພຣະຣາຊ ບິດາຂອງພຣະອົງຊົງກະທຳ
- 35 ແຕ່ບ່ອນນະມັສການສະຖານທີ່ສູງກໍຍັງບໍ່ໄດ້ຖືກກຳຈັດເສັງ ປະຊາຊົນຍັງຖວາຍສັຕບູຊາແລະເຜົາເຄື່ອງ ຫອມເທິງບ່ອນນະມັສການສະຖານທີ່ສູງນັ້ນ ພຣະອົງຊົງສ້າງປະຕູເທິງຂອງພຣະວິຫານແຫ່ງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ
- 36 ສ່ວນພຣະຣາຊກິຈນອກນັ້ນຂອງໂຢທາມ ແລະບັນດາສິ່ງຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທຳບໍ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນຫນັງ ສືພິງສາວະດານແຫ່ງພຣະຣາຊາປະເທດຢູດາຫລື?
- 37 ໃນການຄັ້ງນັ້ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງໃຊ້ເຣຊິນເຈົ້າຊີວິດຊີເຣັງ ແລະເປກາບຸດເຣມາລີຢາໃຫ້ມາສູ້ກັບຢູດາ
- 38 ໂຢທາມໄດ້ຊົງລ່ວງຫລັບໄປຢູ່ກັບບັນພະບຸຣຸດຂອງພຣະອົງ ແລະໄດ້ຝັງໄວ້ກັບບັນພະບຸຣຸດຂອງພຣະອົງ ແລະອາຣັສໂອຣົດຂອງພຣະອົງຂຶ້ນຄອງແທນ

16. ຮັຊການອາຣັສ

(2 ຂຄວ 28:1-27)

- 1 ໃນປີທີ່ສິບເຈັດແຫ່ງຮຸກຮານເປກາບຸດເຣມາລີຢາ ອາຮັສໂອຣົດຂອງໂຍທາມເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງຢູດາໄດ້ເລີ້ມປົກຄອງ
- 2 ອາຮັສມີອາຍຸຊາວປີ ເມື່ອພຣະອົງຊົງເລີ້ມປົກຄອງ ແລະພຣະອົງຊົງປົກຄອງໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມສິບຫົກປີ ແລະພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງກະທຳສິ່ງທີ່ຊອບໃນສາຍພຣະເນດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງພຣະອົງດັ່ງດາວິດ ບັນພະບຸຣຸດຂອງພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທຳ
- 3 ແຕ່ພຣະອົງຊົງດຳເນີນຕາມທາງຂອງເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງອິສຣາເອນ ພຣະອົງເຖິງກັບຊົງຖວາຍໂອຣົດຂອງພຣະອົງໃຫ້ລຸຍໄຟເປັນເຄື່ອງບູຊາ ຕາມການກະທຳອັນຫນ້າລັງກຽດຂອງປະຊາຊາດຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຂັບໄລ່ເສັຽໃຫ້ພົ້ນຫນ້າປະຊາຊົນອິສຣາເອນ
- 4 ແລະພຣະອົງຊົງຖວາຍສັຕບູຊາ ແລະເຜົາເຄື່ອງຫອມເທິງບ່ອນນະມັສການສະຖານທີ່ສູງ ແລະໃນເນີນສູງ ແລະໃຕ້ຕົ້ນໄມ້ທຸກຕົ້ນ
- 5 ແລ້ວເຮຊິນເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງຊີເຣັຍ ແລະເປກາບຸດເຣມາລີຢາເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງອິສຣາເອນຊົງຍົກຂຶ້ນມາທຳສິ່ງຕາມກັບກຸງເຢຣູຊາເລັມ ແລະເຈົ້າຊີວິດທັງສອງໄດ້ລ້ອມອາຮັສໄວ້ ແຕ່ຊົງເອົາໄຊຊະນະຍັງບໍ່ໄດ້
- 6 ຄາວນັ້ນເຮຊິນເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງຊີເຣັຍໄດ້ເຂົ້າຍຶດເມືອງເອລັທຄິນໃຫ້ຊີເຣັຍ ແລະຊົງຂັບໄລ່ພວກຢິວເສັຽຈາກເອລັທແລະຄິນຊີເຣັຍມາທີ່ເອລັທ ແລະຢູ່ທີ່ນັ້ນຈົນທຸກວັນນີ້
- 7 ອາຮັສຈຶ່ງຊົງສົ່ງຜູ້ສົ່ງຂ່າວໄປຍັງຕີກລັທປີເລເຊີເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງອັສຊີເຣັຍວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າເປັນຄົນໃຊ້ຂອງທ່ານ ແລະເປັນບຸດຂອງທ່ານ ຂໍເຊີນຂຶ້ນມາຊ່ອຍຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ພົ້ນຈາກມືຂອງເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງຊີເຣັຍ ແລະຈາກມືຂອງເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງອິສຣາເອນ ຜູ້ຊຶ່ງລຸກຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ຂ້າພະເຈົ້າ”
- 8 ອາຮັສຊົງນຳເອົາເງິນແລະທອງຄຳຊຶ່ງມີຢູ່ໃນພຣະວິຫານແຫ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະໃນຄັງສຳນັກພຣະຣາຊວັງ ແລະສິ່ງເປັນຂອງຂວັນຖວາຍແກ່ເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງອັສຊີເຣັຍ
- 9 ເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງອັສຊີເຣັຍກໍຊົງຍົກທັບຂຶ້ນໄປຍັງດາມັສກັສແລະຍຶດໄດ້ ຈັບປະຊາຊົນເມືອງນັ້ນໄປເປັນຊະເລີຍຍັງເມືອງຄີຣ໌ ແລະຊົງປະທານເຮຊິນເສັຽ
- 10 ເມື່ອເຈົ້າຊີວິດອາຮັສສະເດັດໄປດາມັສກັສ ເພື່ອພົບກັບຕີກລັທປີເລເຊີກໍຊົງເຫັນແທ່ນທີ່ບູຊາດາມັສກັສ ແລະກະສັດອາຮັສຊົງສົ່ງທຸ່ນແທ່ນບູຊາໄປຍັງປະໂຮທິດອຸຣີຢາພ້ອມທັງແບບແຜນຕາມລັກສະນະການສ້າງ
- 11 ແລະປະໂຮທິດອຸຣີຢາໄດ້ສ້າງແທ່ນນັ້ນ ຕາມແບບທຸກປະການຊຶ່ງກະສັດອາຮັສໄດ້ສົ່ງມາຈາກດາມັສກັສ ປະໂຮທິດອຸຣີຢາຈຶ່ງໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊານັ້ນກ່ອນທີ່ກະສັດອາຮັສສະເດັດຈາກດາມັສກັສມາເຖິງ
- 12 ເມື່ອເຈົ້າຊີວິດສະເດັດຈາກດາມັສກັສເຖິງແລ້ວ ເຈົ້າຊີວິດກໍຊົງເຫັນແທ່ນບູຊາ ແລ້ວພຣະອົງຊົງເຂົ້າມາໃກ້ແທ່ນບູຊາສະເດັດຂຶ້ນເທິງນັ້ນ
- 13 ແລະຊົງເຜົາເຄື່ອງບູຊາຂອງພຣະອົງ ແລະທັນຍາບູຊາຂອງພຣະອົງ ແລະຊົງເທເຄື່ອງຕື່ມບູຊາຂອງພຣະອົງ ແລະຊົງພິມເລືອດເຄື່ອງສານຕິບູຊາຂອງພຣະອົງລົງເທິງແທ່ນນັ້ນ

- 14 ພຣະອົງຊົງຍ້າຍແທ່ນບູຊາທອງສຳຣິດ ຊຶ່ງຢູ່ຕໍ່ຫນ້າພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອອກເສັງຈາກຂ້າງຫນ້າພຣະວິ
ທານຈາກສະຖານທີ່ລະຫວ່າງແທ່ນບູຊາຂອງພຣະອົງ ແລະພຣະວິທານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະຕັ້ງໄວ້
ທາງດ້ານເໜືອແຫ່ງແທ່ນບູຊາຂອງພຣະອົງ
- 15 ກະສັດອາຣັສຊົງສັ່ງກັບປະໂຮທິດອຸຣິຢາວ່າ, “ເທິງແທ່ນໃຫຍ່ນີ້ ທ່ານຈົ່ງເຜົາເຄື່ອງເຜົາບູຊາຕອນເຊົ້າແລະ
ທັນຍາບູຊາຕອນແລງ ແລະເຄື່ອງເຜົາບູຊາຂອງເຈົ້າຊີວິດ ແລະເຄື່ອງທັນຍາບູຊາຂອງພຣະອົງພ້ອມກັບ
ເຄື່ອງເຜົາບູຊາຂອງບັນດາຣາສດອນ ແລະທັນຍາບູຊາຂອງເຂົາທັງຫລາຍ ແລະເຄື່ອງດື່ມບູຊາຂອງເຂົາ
ທັງຫລາຍແລະຈົ່ງຊິດເລືອດທັງຫມົດຂອງເຄື່ອງເຜົາບູຊາເທິງນັ້ນ ແລະເລືອດທັງຫມົດຂອງເຄື່ອງສັຕບູຊາ
ແຕ່ແທ່ນບູຊາທອງສຳຣິດໃຫ້ເປັນບ່ອນທີ່ເຮົາຈະທູນຖາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ”
- 16 ອຸຣິຢາໄດ້ກະທຳການເຫລົ່ານີ້ທັງສິ້ນຕາມພຣະບັນຊາຂອງກະສັດອາຣັສ
- 17 ເຈົ້າຊີວິດອາຣັສຊົງຕັດແຜງແທ່ນນັ້ນອອກ ແລະຊົງຍົກຂັນອອກໄປຈາກແທ່ນເສັງ ແລະພຣະອົງຊົງເອົາ
ຂັນໃຫຍ່ລົງມາເສັງຈາກງົວທອງສຳຣິດທີ່ຮອງຢູ່ນັ້ນ ຊົງວາງໄວ້ເທິງພື້ນດິນ
- 18 ແລະສາລາວັນສະບາໂຕຊຶ່ງເຂົາໄດ້ສ້າງໄວ້ໃນພຣະວິທານ ແລະທາງເຂົ້າພຣະວິທານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ຂັ້ນນອກສຳລັບເຈົ້າຊີວິດນັ້ນ ພຣະອົງຊົງປ່ຽນເສັງ ເພາະເຫັນແກ່ເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງອັສຊີເຣັຍ
- 19 ສ່ວນພຣະຣາຊກິຈນອກນັ້ນຂອງອາຣັສ ຊຶ່ງພຣະອົງຊົງກະທຳບໍ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນຫນັງສືພົງສາວະດານແຫ່ງ
ພຣະຣາຊາປະເທດຢູດາຫລື?
- 20 ແລະອາຣັສຊົງລ່ວງຫລັບໄປຢູ່ກັບບັນພະບຸຣຸດຂອງພຣະອົງ ແລະເຂົາຝັງໄວ້ກັບບັນພະບຸຣຸດຂອງພຣະອົງ
ໃນນະຄອນດາວິດ ແລະເຮເຊຄີຢາໂອຣົດຂອງພຣະອົງຂຶ້ນປົກຄອງແທນພຣະອົງ

17. ຮັຊການໂຮເຊອາ

- 1 ໃນຮັຊການປີທີ່ສິບສອງຂອງເຈົ້າອາຣັສ ເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງຢູດາ ໂຮເຊອາບຸດເອລາ ໄດ້ຂຶ້ນເປັນເຈົ້າຊີວິດປະ
ເທດອິສຣາເອນ ແລະປົກຄອງກຸງຊາມາເຣັງຢູ່ເກົ້າປີ
- 2 ພຣະອົງໄດ້ທຳຜິດຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຕ່ກໍຍັງບໍ່ສຳບັນດາເຈົ້າຊີວິດທີ່ປົກຄອງອິສຣາເອນອົງກ່ອນໆ
- 3 ເຈົ້າຊີວິດຂັນມາເນເຊີແຫ່ງອັສຊີເຣັຍໄດ້ທຳເສິກຕໍ່ສູ້ພຣະອົງ ຝ່າຍໂຮເຊອາຈຶ່ງຍອມຢູ່ໃຕ້ອຳນາດແລະເສັງ
ສ່ວຍປະຈຳປີໃຫ້ທຸກໆປີ
- 4 ແຕ່ຢູ່ມາໂຮເຊອາໄດ້ທຳຣະຍົດຕໍ່ອັສຊີເຣັຍ ຄືພຣະອົງໄດ້ລົງທູດໄປຫາໂສເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງເອຢິບ ແລະບໍ່ຍອມ
ເສັງສ່ວຍປະຈຳປີໃຫ້ອັສຊີເຣັຍ ເມື່ອຂັນມາເນເຊີຮູ້ຂ່າວພຣະອົງກໍຈັບໂຮເຊອາໄປຂັງຄຸກໄວ້

ກຸງຊາມາເຣັງແຕກ

- 5 ແລ້ວຂັນມາເນເຊີເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງອັສຊີເຣັຍ ໄດ້ບຸກເຂົ້າໂຈມຕີປະເທດອິສຣາເອນ ແລະໄດ້ອ້ອມເມືອງຊາມາ
ເຣັງເປັນເວລາສາມປີ

- 6 ໃນປີທີ່ເກົ້າຂອງຮັຊການເຈົ້າໂຮເຊອາ ເຈົ້າຊີວິດອັສຊີເຣັງໄດ້ຍຶດເອົາກຸງຊາມາເຣັງ ແລະນຳເອົາຊາວອິສຣາເອນໄປເປັນຊະເລີຍທີ່ອັສຊີເຣັງ ພຣະອົງໄດ້ໃຫ້ບາງຄົນໃນພວກເຂົາອາໄສຢູ່ທີ່ເມືອງ ຮາລາ ຢູ່ໃກ້ແມ່ນ້ຳຮາໂບຣ໌ ໃນເຂດໂກຊານແລະຢູ່ໃນເມືອງຂອງຊາວເມເດສ
- 7 ກຸງຊາມາເຣັງຫລົ້ມຈົນກໍຍ້ອນຊາວອິສຣາເອນທຳຜິດຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ ຜູ້ຊົງນຳເຂົາອອກຈາກປະເທດເອຢິບ ຈາກກຳມີຂອງຟາຣາໂອ ເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງເອຢິບ ຄືພວກເຂົາໄປຂາບໄຫວ້ພຣະອື່ນ
- 8 ແລະເຮັດຕາມປະເພນີຂອງຊົນຊາດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຂັບໄລ່ໜີໄປຈາກພວກເຂົາ ແລະຖືເອົາທັມມຸມທີ່ປະດິດຄິດຂຶ້ນໂດຍບັນດາກະສັດອິສຣາເອນ
- 9 ພວກອິສຣາເອນໄດ້ພາກັນກະທຳໃນສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ພຶງປາຖນາ ພວກເຂົາໄດ້ສ້າງບ່ອນນະມັສການໄວ້ເທິງບ່ອນສູງທົ່ວເມືອງຂອງພວກເຂົາ ຕັ້ງແຕ່ຫມູ່ບ້ານນ້ອຍໆເຖິງເມືອງໃຫຍ່ໆ
- 10 ພວກເຂົາໄດ້ຕັ້ງເສົາສັກສິດ ແລະຮູບພຣະອາເຊຣິມໄວ້ເທິງພູສູງທຸກໆໜ່ວຍ ແລະຢູ່ໃຕ້ຕົ້ນໄມ້ໃຫຍ່ທຸກແຫ່ງ
- 11 ພວກເຂົາຖວາຍບູຊາຢູ່ຕາມບ່ອນເຫລົ່ານີ້ ຕາມແບບຂອງຊົນຊາດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຂັບໄລ່ໜີໄປຈາກພວກເຂົານັ້ນ ແລະພວກເຂົາໄດ້ທຳໃນສິ່ງທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ ຊຶ່ງເປັນການກະທຳໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງພຣະພິໂຣດ
- 12 ພວກເຂົາຂາບໄຫວ້ຮູບເຄົາຣົບຊຶ່ງເປັນການຂຶ້ນຄຳສັ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 13 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສັ່ງພວກຜູ້ສັ່ງຂ່າວ ແລະພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມໄປເຕືອນອິສຣາເອນ ແລະຢູດາວ່າ, “ຈົ່ງຫັນໜີຈາກທາງຊົ່ວແລະຖືຮັກສາຄຳສັ່ງຂອງເຮົາ ຕາມບົດບັນຍັດທີ່ເຮົາໄດ້ໃຫ້ໄວ້ແກ່ບັນພະບຸຣຸດຂອງພວກເຈົ້າ ເຮົາໄດ້ໃຫ້ບົດບັນຍັດນີ້ແກ່ພວກເຈົ້າ ໂດຍຜ່ານຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ຄື ຜູ້ປະກາດພຣະທັມ”
- 14 ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ຟັງ ພວກເຂົາຕື່ດ້ານເຫມືອນດັ່ງປູ່ຍ່າຕາຍາຍຂອງພວກເຂົາ ທີ່ບໍ່ມີຄວາມເຊື່ອໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ
- 15 ພວກເຂົາໄດ້ປະຖິ້ມຄຳສັ່ງສອນ ແລະຄຳຫມັ້ນສັນຍາທີ່ພຣະອົງຊົງມີໄວ້ກັບບັນພະບຸຣຸດຂອງພວກເຂົາ ແລະທັງຄຳເຕືອນທີ່ພຣະອົງຊົງເຕືອນພວກເຂົາ ພວກເຂົາຂາບໄຫວ້ຮູບເຄົາຣົບທີ່ໄຮ້ສາຣະຈົນກາຍເປັນຜູ້ທີ່ອັບໂຍດ ເຂົາຕິດຕາມແບບຢ່າງຂອງຊົນຊາດທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບເຂົາ ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສັ່ງເຂົາແລ້ວວ່າ ບໍ່ໃຫ້ເຂົາກະທຳຄືຊົນຊາດເຫລົ່ານັ້ນ
- 16 ພວກເຂົາປະຖິ້ມຂໍ້ຄຳສັ່ງທຸກຢ່າງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຜູ້ຊົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຂົາ ແລະໄດ້ໃຊ້ໂລຫະຫລໍ່ເປັນຮູບງົວສອງໂຕຂຶ້ນເປັນທີ່ສັກກາຣະບູຊາ ໄດ້ທຳຫລັກສັກສິດ ໄດ້ນະມັສການດວງດາວ ຕລອດທັງຮັບໃຊ້ພຣະບາອານ
- 17 ພວກເຂົາເອົາບຸດຊາຍແລະບຸດຍິງມາຖວາຍບູຊາ ພວກເຂົາດູໂຫນ ດູມໍ ແລະຕັ້ງໜ້າຕັ້ງຕາທຳໃນສິ່ງທີ່ຊົ່ວຊ້າຕໍ່ສາຍພຣະເນດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຊຶ່ງເປັນການຍົວະເຍົ້າໃຫ້ພຣະອົງຊົງພຣະພິໂຣດ
- 18 ດ້ວຍເຫດນີ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງພິໂຣດພວກອິສຣາເອນ ແລະຊົງຂັບໄລ່ເຂົາໜີຈາກພຣະພັກຂອງພຣະອົງໂດຍຈົ່ງໄວ້ແຕ່ສຄົນໃນຮາຊອານາຈັກຢູດາເທົ່ານັ້ນ

- 19 ຊາວຢູດາບໍ່ຖືຮັກສາຂໍ້ຄຳສັ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຊັ່ນດຽວກັນ ເຂົາປະຕິບັດຕາມຮີດຄອງປະເພນີຂອງພວກອິສຣາເອນ
- 20 ດັ່ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງຊົງປະຖິ້ມຊາວອິສຣາເອນທຸກຄົນ ພຣະອົງຊົງທຳໃຫ້ພວກເຂົາຫລົ້ມຈົມ ແລະຊົງມອບເຂົາໄວ້ໃນກຳມີຂອງພວກສັດຕູຮູ້ໂຫດຮ້າຍ ຈົນໃນທີ່ສຸດພຣະອົງກໍໄດ້ຊົງຂັບໄລ່ເຂົາໜີໃຫ້ໄກຈາກພຣະພັກຂອງພຣະອົງ
- 21 ຫລັງຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງແຍກອິສຣາເອນອອກຈາກຢູດາແລ້ວ ພວກອິສຣາເອນກໍໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງເຢໂຮໂບອາມບຸດເນບັດໃຫ້ເປັນເຈົ້າຊີວິດ ເຢໂຮໂບອາມໄດ້ຊັກຊວນຊາວອິສຣາເອນໃຫ້ປະລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລເນ່າພາພວກເຂົາກະທຳຄວາມຜິດຢ່າງຮ້າຍແຮງ
- 22 ພວກອິສຣາເອນໄດ້ທຳບາບເໝືອນດັ່ງ ເຢໂຮໂບອາມ ແລະໄດ້ກະທຳຄວາມຜິດຄວາມບາບນັ້ນຕໍ່ໄປ
- 23 ຈົນຜົນສຸດທ້າຍ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຂັບໄລ່ພວກເຂົາໜີໃຫ້ໄກຈາກພຣະພັກຂອງພຣະອົງ ຕາມທີ່ພຣະອົງຊົງບອກຜ່ານມາທາງພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ຊຶ່ງເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ ພຣະອົງຊົງກວາດເອົາພວກອິສຣາເອນຈາກບ້ານເກີດເມືອງນອນຂອງເຂົາ ໄປເປັນຊະເລີຍທີ່ປະເທດອັສຊີເຮັງຈົນເຖິງເທົ່າທຸກວັນນີ້

ຊາວອັສຊີເຮັງຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ໃນອິສຣາເອນ

- 24 ເຈົ້າຊີວິດອັສຊີເຮັງໄດ້ນຳປະຊາຊົນຈາກທົ່ວເມືອງຕ່າງໆ ໃນປະເທດບາບີໂລນ ຄືກຸທາ ອາວວາ ຮາມັທ ເຊຟາຣ໌ວາອິມ ມາຢູ່ໃນປະເທດຊາມາເຮັງແທນພວກອິສຣາເອນ ພວກເຂົາໄດ້ເຂົ້າມາຄອບຄອງ ແລະອາໄສຢູ່ຕາມທົ່ວເມືອງຕ່າງໆ
- 25 ຕອນທີ່ພວກເຂົາມາຢູ່ໃຫມ່ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ນະມັສການພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ດັ່ງນັ້ນ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງສັ່ງຜູ້ສົງມາກັດກິນພວກເຂົາເປັນຈຳນວນຫລາຍ
- 26 ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ທູນຕໍ່ເຈົ້າຊີວິດອັສຊີເຮັງວ່າ ຊົນຊາດທີ່ພຣະອົງໃຫ້ມາອາໄສຢູ່ໃນເມືອງຊາມາເຮັງບໍ່ຮູ້ຈັກພິທີນະມັສການພຣະປະຈຳປະເທດ ພຣະນັ້ນຈຶ່ງສັ່ງສົງມາກັດກິນພວກເຂົາ
- 27 ແລ້ວເຈົ້າຊີວິດອັສຊີເຮັງຈຶ່ງໄດ້ຊົງອອກຄຳສັ່ງວ່າ, “ຈົ່ງສັ່ງປະໂຮທິດຜູ້ນຶ່ງ ທີ່ຕົກເປັນຊະເລີຍຂອງເຮົານັ້ນ ໃຫ້ໄປສອນພິທີນະມັສການພຣະປະຈຳປະເທດໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ”
- 28 ສະນັ້ນປະໂຮທິດຜູ້ນຶ່ງໃນຈຳນວນພວກທີ່ຕົກກວາດມາແຕ່ຊາມາເຮັງກໍໄປຢູ່ໃນເມືອງເບັດເອນ ແລະໄດ້ສອນພິທີນະມັສການພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ
- 29 ແຕ່ວ່າພວກເຂົາຍັງຄົງສ້າງຮູບເຄົາຣົບເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຂົາແຕ່ລະຊົນຊາດຢູ່ ພວກເຂົາໄດ້ເອົາຮູບເຄົາຣົບໄວ້ໃນບ່ອນສັກສິດທີ່ຊາວຊາມາເຮັງໄດ້ກໍ່ສ້າງໄວ້ ພວກເຂົາໄດ້ທຳເຊັ່ນນີ້ໃນທຸກໆທົ່ວເມືອງທີ່ເຂົາອາໄສຢູ່
- 30 ຊາວເມືອງບາບີໂລນໄດ້ສ້າງຮູບພຣະຊຸກໂກທເບໂນທ ຊາວເມືອງກຸທາໄດ້ສ້າງຮູບພຣະເນຣ໌ການ ຊາວເມືອງຮາມັທໄດ້ສ້າງຮູບພຣະອາຊີມາ

- 31 ຊາວເມືອງອາວວາໄດ້ສ້າງຮູບພຣະນິບຣັສ ແລະພຣະຕາຣ໌ຕັກ ສ່ວນຊາວເຊຟາຣ໌ວາອີມໄດ້ເຜົາລູກຂອງ
ຕົນຖວາຍບູຊາຮູບພຣະອັດຣາມເມເລກ ແລະຮູບພຣະອານາມເມເລກ ຊຶ່ງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງຊາວເຊຟາຣ໌
ວາອີມ
- 32 ແຕ່ພວກເຂົາເຫລົ່ານີ້ກໍ່ນະມັສການພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຫມືອນກັນ ແລະພວກເຂົາໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງກັນໃນພວກເຂົາ
ເອງໃຫ້ເປັນປະໂຫຍດປະຈຳບ່ອນສັກສິດເພື່ອຖວາຍເຄື່ອງບູຊາຢູ່ທີ່ນັ້ນ
- 33 ພວກເຂົານະມັສການພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລະທັງໄດ້ຮັບໃຊ້ພຣະຂອງພວກເຂົາ ຕາມຮີດຄອງຂອງປະເທດທີ່
ເຂົາເຄີຍຢູ່ມາກ່ອນນັ້ນ
- 34 ທຸກວັນນີ້ພວກເຂົາຍັງຄົງປະຕິບັດຕາມຮີດຄອງເກົ່າຢູ່ໂດຍບໍ່ໄດ້ນະມັສການພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະບໍ່ໄດ້ປະຕິ
ບັດຕາມພຣະທັມ ຫລືກົດຂໍ້ຄຳສັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງມີໄວ້ແກ່ເຊື້ອສາຍຂອງຢາໂຄບ ຜູ້ຊຶ່ງພຣະອົງຊົງໃຫ້
ຊື່ວ່າອິສຣາເອນ
- 35 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງທຳຄຳຫມັ້ນສັນຍາກັບເຂົາ ແລະສັ່ງເຂົາວ່າ, “ພວກເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງຮັບໃຊ້ ບໍ່ຕ້ອງຂາບໄຫວ້
ຫລືຖວາຍບູຊາແກ່ພຣະອື່ນ
- 36 ແຕ່ພວກເຈົ້າຕ້ອງຍຳເກງເຮົາ ຜູ້ເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ໄດ້ນຳພວກເຈົ້າອອກມາຈາກປະເທດເອຢິບດ້ວຍອຳ
ນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງເຮົາ
- 37 ພວກເຈົ້າຕ້ອງເຊື່ອຟັງພຣະທັມ ແລະກົດຂໍ້ຄຳສັ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ຈາຣຶກໄວ້ໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ
- 38 ພວກເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງນະມັສການພຣະອື່ນ ຢ່າລືມຄຳຫມັ້ນສັນຍາທີ່ເຮົາມີໄວ້ກັບພວກເຈົ້າ
- 39 ຈົ່ງເຄົາລົບຍຳເກງເຮົາຜູ້ເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ແລະເຮົາຈະໄຖ່ພວກເຈົ້າອອກຈາກອຳນາດຂອງ
ພວກສັດຕູ”
- 40 ແຕ່ປະຊາຊົນເຫລົ່ານີ້ບໍ່ຍອມຟັງ ແລະຍັງຄົງປະຕິບັດຕາມຮີດຄອງເກົ່າຢູ່
- 41 ສະນັ້ນພວກຊົນຊາດເຫລົ່ານີ້ ຈຶ່ງນະມັສການພຣະເຈົ້າພ້ອມທັງຮັບໃຊ້ຮູບເຄົາລົບຂອງພວກເຂົາອີກດ້ວຍ
ທຸກວັນນີ້ພວກລູກຫລານເຫລັ້ນຂອງພວກເຂົາຍັງສືບຕໍ່ປະຕິບັດເຫມືອນພໍ່ແມ່ຂອງເຂົາຢູ່

18. ຮັຊການຂອງເຈົ້າເຮເຊກີຢາ

(2 ຂຄວ 29:1-2; 31:1)

- 1 ໃນຮັຊການປີທີ່ສາມຂອງ ໂຮເຊອາ ໂອຣົດຂອງເອລາເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງອິສຣາເອນ ເຮເຊກີຢາ ໂອຣົດຂອງ
ອາຣັສໄດ້ເປັນເຈົ້າຊີວິດຢູ່ດາ
- 2 ເມື່ອພຣະອົງຂຶ້ນຄອງຣາຊສົມບັດ ຊົງມີອາຍຸຢູ່ຊາວຫ້າປີ ແລະຊົງປົກຄອງຢູ່ທີ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມເປັນເວລາ
ຊາວເກົ້າປີ ມານດາຂອງພຣະອົງຊື່ວ່າ ອາບີ ເປັນບຸດສາວຂອງເຊຄາຣີຢາ
- 3 ພຣະອົງປະພຶດທຸກສິ່ງຕາມນ້ຳພຣະທັຍຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ດັ່ງດຽວກັນກັບດາວິດບັນພະບຸຣຸດທີ່ໄດ້ປະຕິ
ບັດມາ

- 4 ພຣະອົງໄດ້ທຳລາຍບ່ອນສັກສິດໃນສະຖານທີ່ສູງສຸດ ໄດ້ທັບເສົາສັກສິດ ໄດ້ຕັດຫລັກໄມ້ສັກສິດ ແລະໄດ້ ຕີຮູບທູທອງທີ່ໂມເຊໄດ້ຫລໍ່ຂຶ້ນ ງູທອງນີ້ມີຊື່ວ່າ ເນຮູສຕານ
- 5 ໃນສະໄຫມນັ້ນພວກອິສຣາເອນໄດ້ບູຊາຮູບນັ້ນ ເຈົ້າເຮເຊກີຢາໄດ້ໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງອິສຣາ ເອນ ບັນດາເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງຢູດາທີ່ຂຶ້ນຄອງຣາຊສົມບັດກ່ອນພຣະອົງ ຫລືຂຶ້ນຄອງຣາຊສົມບັດຫລັງພຣະອົງ ບໍ່ມີອົງໃດເທົ່າທຽມກັບພຣະອົງໄດ້
- 6 ພຣະອົງມີຄວາມຈົ່ງຮັກພັກດີຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢ່າງບໍ່ລົດລະ ຊົງຖືຮັກສາຂໍ້ຄຳສັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ໄວ້ ກັບໂມເຊ
- 7 ດັ່ງນັ້ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງຊົງສະຖິດຢູ່ກັບພຣະອົງ ແລະທຸກສິ່ງທີ່ພຣະອົງອາສາທຳກໍສຳເຣັດຜົນ ພຣະອົງໄດ້ກະບົດຕໍ່ສູ້ເຈົ້າຊີວິດອັສຊີເຣັງ ແລະບໍ່ຍອມເສັງສ່ວຍໃຫ້
- 8 ຊົງປາບປາມພວກຟິລິສຕິນຕັ້ງແຕ່ຫມູ່ບ້ານນ້ອຍໆຈົນເຖິງຫົວເມືອງໃຫຍ່ໆ ຮ່ວມທັງເມືອງກາຊາ ແລະທົ່ວ ທັງເຂດແດນນັ້ນ
- 9 ໃນຣັຊການປີທີ່ສີ່ຂອງເຈົ້າເຮເຊກີຢາ ຊຶ່ງເປັນຣັຊການປີທີ່ເຈັດຂອງເຈົ້າໂຮເຊອາບຸດຂອງເອລາ ເຈົ້າຊີວິດ ແຫ່ງອິສຣາເອນ ຊັນມາເນເຊີ ເຈົ້າຊີວິດອັສຊີເຣັງໄດ້ບຸກຮຸກກຸງຊາມາເຣັງໂດຍໄດ້ປົດລ້ອມເມືອງໄວ້
- 10 ພາຍໃນສາມປີເຈົ້າຊີວິດອັສຊີເຣັງກໍຍຶດເມືອງນີ້ໄດ້ ຊຶ່ງເປັນປີທີ່ທັກຂອງຣັຊການເຈົ້າຊີວິດເຮເຊກີຢາ ແລະ ເປັນປີທີ່ເກົ້າຂອງຣັຊການເຈົ້າຊີວິດໂຮເຊອາເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງອິສຣາເອນ
- 11 ເຈົ້າຊີວິດອັສຊີເຣັງໄດ້ກວາດຕ້ອນເອົາປະຊາຊົນອິສຣາເອນໄປເປັນຊະເລີຍທີ່ເມືອງອັສຊີເຣັງ ພຣະອົງໄດ້ ໃຫ້ບາງຄົນໃນພວກເຂົາອາໄສຢູ່ທີ່ເມືອງຣາລາແລະອີກພວກນຶ່ງໃຫ້ຢູ່ໃກ້ແມ່ນ້ຳຮາໂບຣ ໃນເຂດໂກຊານ ແລະຢູ່ໃນເມືອງຂອງຊາວເມເດສ
- 12 ກຸງຊາມາເຣັງຫລົ້ມຈົນກໍເພາະວ່າ ພວກອິສຣາເອນບໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຕົນ ພວກເຂົາລະເມີດຄຳ ສັນຍາຄື ບໍ່ປະຕິບັດຕາມສິ່ງທີ່ໂມເຊ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບົ່ງໄວ້

ອັສຊີເຣັງຂົ່ມຂູ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມ
(ອຊຢ 36:1-22; 2 ຂຄວ 32:1-19)

- 13 ໃນຣັຊການປີທີ່ສິບສີ່ຂອງເຈົ້າເຮເຊກີຢາ ເຊນນາເກຣີບເຈົ້າຊີວິດອັສຊີເຣັງ ໄດ້ໂຈມຕີບ້ອມປ້ອງກັນເມືອງ ຕ່າງໆໃນປະເທດຢູດາ ແລະຍຶດເອົາໄວ້ໄດ້ສຳເຣັດ
- 14 ແລ້ວເຮເຊກີຢາ ເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງຢູດາໄດ້ມີພຣະຣາຊສານໄປຍັງເຈົ້າຊີວິດອັສຊີເຣັງທີ່ເມືອງລາຄິສວ່າ, “ຂ້າ ພະເຈົ້າໄດ້ທຳຜິດແລ້ວ ຂໍໃຫ້ເອີ້ນກອງທັບຖອນຄືນເສັງ ຂ້າພະເຈົ້າຍອມທຳຕາມທຸກສິ່ງທີ່ທ່ານຕ້ອງການ” ເຈົ້າຊີວິດອັສຊີເຣັງໄດ້ຮຽກຮ້ອງເອົາເງິນສາມຮ້ອຍຕະລັນແລະທອງຄຳສາມສິບຕະລັນຈາກເຮເຊກີຢາເຈົ້າຊີ ວິດແຫ່ງຢູດາ
- 15 ດັ່ງນັ້ນເຈົ້າເຮເຊກີຢາ ຈຶ່ງໄດ້ເອົາເງິນທັງຫມົດຈາກພຣະວິຫານພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະຈາກຄັງພຣະຣາຊວັງ ມອບໃຫ້

- 16 ພຣະອົງໄດ້ລອກເອົາຄຳຈາກປະຕູພຣະວິຫານພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະຈາກຂອບປ່ອງຢ້ຽມທີ່ພຣະອົງໄດ້ໂອບໄວ້ ແລ້ວສົ່ງໄປໃຫ້ເຈົ້າຊີວິດອັສຊີເຣັຍ
- 17 ເຈົ້າຊີວິດອັສຊີເຣັຍໄດ້ຮັບສິ່ງໃຫ້ ທາຣ໌ຕານ ຮັບຊາຣິສ ຮັບຊາເກ ໄປພ້ອມກັບກອງທັບໃຫຍ່ຈາກເມືອງລາຄິສເຖິງກຸງເຢຣູຊາເລັມ ເຂົາເຝົ້າເຈົ້າຊີວິດເຮເຊກີຢາ ເມື່ອມາຮອດກຸງເຢຣູຊາເລັມ ພວກເຂົາກໍຕັ້ງທີ່ຫມັ້ນຢູ່ໃກ້ຮ່ອງນ້ຳເບື້ອງເໜືອຢູ່ຕິດຖນົນໄປຫາບ່ອນຊັກຜ້າ
- 18 ແລ້ວພວກເຂົາກໍຖືກສົ່ງໄປຫາເຈົ້າເຮເຊກີຢາ ແລະໄດ້ມີຂ້າຮາຊການຊັ້ນຜູ້ໃຫຍ່ສາມທ່ານອອກມາພົບພວກເຂົາ ຄື ເອລີອາກິນ ບຸດຮິນກີຢາ ຜູ້ຮັບຜິດຊອບໃນພຣະຣາຊວັງ ເຊັບນາ ພຣະຣາຊເລຂານຸການ ແລະໂຢອາ ບຸດອາສາພູຊຶ່ງບັນທຶກຣາຍງານວຽກທົ່ວໄປ
- 19 ຜູ້ນຶ່ງໃນບັນດານາຍທະຫານອັສຊີເຣັຍເວົ້າຕໍ່ບຸກຄົນທັງສາມວ່າ, “ເຈົ້າຊີວິດຍິ່ງໃຫຍ່ແຫ່ງອັສຊີເຣັຍມີພຣະປະສົງຢາກຈະຮູ້ວ່າ ດ້ວຍເຫດໃດເຈົ້າເຮເຊກີຢາຈຶ່ງມີຄວາມເຊື່ອຫມັ້ນໃນພຣະທັຍແທ້
- 20 ທ່ານຄິດວ່າຄຳເວົ້ານັ້ນເປັນຍຸດທະພັນ ແລະກຳລັງທະຫານໄດ້ຊັ້ນບໍ່? ພວກເຈົ້າຄິດວ່າ ໃຜຈະເປັນຜູ້ຊ່ອຍໃນການກະບົດຕໍ່ຕ້ານເຮົາ
- 21 ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ພວກທ່ານກຳລັງອາໄສປະເທດເອຢິບຊຶ່ງເປັນປະເທດທີ່ປຽບເໝືອນໄມ້ອັ້ທີ່ໃຊ້ເຮັດໄມ້ເທົ່າມີແຕ່ມັນຈະຫັກແລະສຽບແທງມີຜູ້ທີ່ໃຊ້ ເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງເອຢິບກໍປຽບເໝືອນດັ່ງທີ່ກ່າວມານີ້ແຫລະ”
- 22 ນາຍທະຫານຜູ້ນັ້ນເວົ້າຕໍ່ໄປວ່າ, “ບາງທີທ່ານອາດຈະບອກຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ພວກທ່ານເພິ່ງພາອາໄສພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກທ່ານ ແຕ່ເຈົ້າເຮເຊກີຢາເປັນຜູ້ທຳລາຍບ່ອນສັກສິດແລະແທ່ນບູຊາທັງຫມົດ ທັງໄດ້ເວົ້າຕໍ່ປະຊາຊົນຢູດາ ແລະເຢຣູຊາເລັມໃຫ້ນະມັສການແທ່ນບູຊາໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມເທົ່ານັ້ນ
- 23 ຂ້າພະເຈົ້າຂໍທຳທາຍຕໍ່ທ່ານດ້ວຍພຣະນາມຂອງເຈົ້າຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ຄັນຂ້າພະເຈົ້າຈະເອົາມ້າໃຫ້ສອງພັນໂຕ ພວກທ່ານຈະຊອກຄົນມາຂີ່ໄດ້ບໍ່?
- 24 ພວກທ່ານນັ້ນ ແມ່ນແຕ່ຈະຕີກັບທະຫານຜູ້ນ້ອຍຂອງອັສຊີເຣັຍກໍຍັງບໍ່ໄຫວແລ້ວ ປານນັ້ນຍັງຈະໃຫ້ພວກເອຢິບສິ່ງຣົດຣົບ ແລະທະຫານມ້າມາຊ່ອຍຢູ່ບໍ່?
- 25 ພວກທ່ານຄົງຄິດວ່າ ພວກຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າມາໂຈມຕີແລະທຳລາຍປະເທດຂອງທ່ານ ໂດຍປາສຈາກຄວາມຊ່ອຍເຫລືອຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊັ້ນບໍ່? ແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເອງທີ່ໄດ້ຊົງບອກໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າໂຈມຕີແລະທຳລາຍປະເທດຂອງພວກທ່ານ”
- 26 ຕໍ່ມາ ເອລີອາກິນ ເຊັບບາ ແລະໂຢອາ ໄດ້ເວົ້າຕໍ່ນາຍທະຫານຜູ້ນັ້ນວ່າ, “ຢ່າເວົ້າເປັນພາສາເຮັບເຮີເລີຍກະຣຸນາເວົ້າເປັນພາສາອາຣາມ ເພາະພວກຂ້າພະເຈົ້າເຂົ້າໃຈຢູ່ ແລະເພື່ອບໍ່ໃຫ້ປະຊາຊົນຢູ່ເທິງກຳແພງຮູ້ເຮືອງນຳ
- 27 ແຕ່ນາຍທະຫານເວົ້າຕອບວ່າ, “ພວກທ່ານຄິດວ່າ ເຈົ້າຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າສົ່ງຂ້າພະເຈົ້າມານີ້ ເພື່ອບອກເຮືອງນີ້ແກ່ເຈົ້າຊີວິດຫລືຕົວພວກທ່ານເອງເທົ່ານັ້ນບໍ່? ຂ້າພະເຈົ້າຢາກເວົ້າໃຫ້ປະຊາຊົນທີ່ນັ່ງເທິງກຳແພງນັ້ນໄດ້ຍິນນຳ ເພາະວ່າພວກເຂົາຈະກິນຂີ້ ແລະດື່ມນ້ຳງຽວຂອງຕົນເອງດັ່ງດຽວກັນກັບພວກທ່ານ”

- 28 ແລ້ວນາຍທະຫານຜູ້ນັ້ນກໍຍືນຂຶ້ນຮ້ອງສຽງດັງ ເປັນພາສາເຮັບເຮົາວ່າ,
- 29 “ຈົ່ງຟັງຄໍາບອກເລົ່າຂອງເຈົ້າຊີວິດອັດສະຊິເຣັງອົງຍິ່ງໃຫຍ່ວ່າ ຢ່າໃຫ້ເຈົ້າເຮເຊກີຢາຕົບຕາພວກທ່ານເລີຍ ທ່ານຈະບໍ່ມີອຳນາດໃດໆຊ່ອຍເຫລືອພວກທ່ານໃຫ້ພົ້ນໄດ້ດອກ
- 30 ຢ່າຍອມໃຫ້ເຈົ້າເຮເຊກີຢາຈູງດັງພວກທ່ານເຂົ້າເພິ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເລີຍ ຢ່າຄິດວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊ່ອຍ ພວກທ່ານໃຫ້ພົ້ນໄພໄດ້ ແລະຈະບໍ່ໃຫ້ເມືອງນີ້ຕົກຢູ່ໃນອຳນາດຂອງເຈົ້າຊີວິດອັດສະຊິເຣັງໄດ້
- 31 ຢ່າເຊື່ອຟັງເຈົ້າເຮເຊກີຢາເລີຍ ເຈົ້າຊີວິດອັດສະຊິເຣັງໄດ້ອອກຄໍາສັ່ງໃຫ້ພວກທ່ານອອກມາຍອມຈຳນົນ ແລ້ວ ພວກທ່ານກໍຈະມີສ່ວນໄດ້ກິນຫມາກອະງຸ່ນ ແລະຫມາກເຕືອ ແລະກໍຈະໄດ້ດື່ມນໍ້າໃນສ້າງຂອງຕົນເອງ
- 32 ຈົນກວ່າພຣະອົງຈະໄດ້ນໍາພວກທ່ານໄປສູ່ປະເທດທີ່ເປັນເຫມືອນປະເທດຂອງພວກທ່ານເອງ ຄືປະເທດທີ່ມີ ເຂົ້າບເລ ແລະນໍ້າອະງຸ່ນຢ່າງດີ ມີເຂົ້າຈີ່ ມີນໍ້າອະງຸ່ນ ມີນໍ້າມັນແລະນໍ້າເຜິ້ງ ເພື່ອວ່າພວກທ່ານຈະມີຊີວິດ ແລະຈະບໍ່ຕາຍ ຂໍຢ່າຟັງຄໍາຫລອກລວງຂອງເຈົ້າເຮເຊກີຢາທີ່ບອກວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງຊ່ອຍຊີວິດ ຂອງພວກທ່ານໄວ້
- 33 ມີພຣະເຈົ້າຂອງຊົນຊາດໃດທີ່ຈະຊ່ອຍເຫລືອປະເທດໃຫ້ພົ້ນຈາກອຳນາດຂອງເຈົ້າຊີວິດອັດສະຊິເຣັງໄດ້?
- 34 ພຣະເຈົ້າຂອງເມືອງຮາມັທ ເມືອງອາຣັບັດ ເມືອງເຊຟາຣ໌ວາອິມ ເມືອງເຮນາ ແລະເມືອງອີວວານັ້ນຢູ່ໃສ ແລ້ວດຽວນີ້? ບໍ່ເຫັນວ່າມີອົງໃດຊ່ອຍເມືອງຊາມາເຣັງໄດ້ແມ່ນບໍ່?
- 35 ຈົ່ງບອກຂ້າພະເຈົ້າແດ່ວ່າ ມີພຣະເຈົ້າຂອງປະເທດໃດໃນຈຳນວນພຣະເຈົ້າເຫລົ່ານີ້ທີ່ໄດ້ຊ່ອຍປະເທດຂອງ ຕົນໃຫ້ພົ້ນຈາກກຳມີຂອງເຈົ້າຊີວິດອັດສະຊິເຣັງໄດ້ ແລ້ວເຫດໃດພວກເຈົ້າຈຶ່ງຄິດວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງຈະສາ ມາດຊ່ອຍກູງເຢຣູຊາເລັມໃຫ້ພົ້ນໄພໄດ້?”
- 36 ປະຊາຊົນໄດ້ພາກັນມົດຢູ່ ເພາະວ່າເຈົ້າເຮເຊກີຢາໄດ້ສັ່ງບໍ່ໃຫ້ພວກເຂົາຕອບຫຍັງຫມົດ
- 37 ເອລີອາກິມ ເຊັບນາ ແລະໂຢອາ ຕ່າງກໍຈົກເສື້ອຜ້າຂອງຕົນເອງດ້ວຍຄວາມເສັງໃຈ ແລະພາກັນເຂົ້າໄປ ຂາບທູນຖ້ອຍຄໍາຂອງຮັບຊາເກ

19. ເຮເຊກີຢາຂໍຄໍາປຶກສາຈາກເອຊາຢາ

(ອຊຍ 37:1-7)

- 1 ເມື່ອເຈົ້າເຮເຊກີຢາໄດ້ຍິນຄໍາຮາຍງານ ພຣະອົງກໍຊົງຈົກເຄື່ອງນຸ່ງແລະຊົງໃສ່ເຄື່ອງໄວ້ທຸກ ແລ້ວສະເດັດ ໄປຍັງພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 2 ພຣະອົງໄດ້ສົ່ງເອລີອາກິມຜູ້ຮັບຜິດຊອບວຽກງານທີ່ໄປໃນພຣະຮາຊວັງ ເຊັບນາຮາຊເລຂານຸການ ພ້ອມ ທັງພວກມະຫາປະໂຮທິດ ໄປຫາຜູ້ປະກາດພຣະທັມເອຊາຢາ ບຸດອາໂມສ ທຸກຄົນທີ່ພຣະອົງສົ່ງໄປນັ້ນຸ່ງ ເຄື່ອງໄວ້ທຸກ

- 3 ພວກນີ້ໄດ້ເວົ້າຕໍ່ເອຊາຢາວ່າ, “ເຮເຊກີຢາໄດ້ບອກດັ່ງນີ້ ວັນນີ້ເປັນວັນທີ່ທົນທຸກທໍຣະມານ ເປັນວັນແຫ່ງ ການລົງໂທດແລະເປັນວັນອັບອາຍຂາຍຫນ້າ ພວກຂ້າພະເຈົ້າເປັນເຫມືອນຍິງທີ່ກຳລັງຈະອອກລູກຊຶ່ງບໍ່ມີ ແຮງພໍຈະເບິ່ງລູກອອກ
- 4 ເຈົ້າຊີວິດອັສຊີເຮັງໄດ້ສົ່ງທະຫານຂອງພຣະອົງມາ ເພື່ອເວົ້າຫມິ່ນປມາດພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່ ຂໍໃຫ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງທ່ານຊົງຮັບຟັງຄຳນີ້ ແລະລົງໂທດແກ່ຜູ້ທີ່ກ່າວນັ້ນ ຂໍໃຫ້ທ່ານຈົ່ງອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ ເພື່ອບ່າວໄພຂອງເຮົາຈະໄດ້ມີຊີວິດສືບຕໍ່ໄປ”
- 5 ເມື່ອເອຊາຢາຮັບຂ່າວຈາກເຈົ້າຊີວິດເຮເຊກີຢາແລ້ວ ທ່ານກໍຝາກຄຳຂາບທູນກັບເມືອວ່າ,
- 6 “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງບໍ່ໃຫ້ພຣະອົງຫວັ່ນໄຫວຕໍ່ຄຳກ່າວຫາທີ່ວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ສາມາດຊ່ອຍໃຫ້ພວກເຮົາ ພົ້ນໄພໄດ້
- 7 ເຮົາຈະບັນຈຸຈິດໃຈຢ່າງນຶ່ງໃນເຂົາ ເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ຍິນເລົ່າລື ແລ້ວພຣະອົງກໍຈະກັບຄືນເມືອປະເທດຂອງ ພຣະອົງເອງ ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະໃຫ້ພຣະອົງຖືກຂ້າໃນປະເທດນັ້ນ”

ອັສຊີເຮັງສົ່ງຄົນມາຂົ່ມຂູ່ອີກ

(ອຊຢ 37:8-13)

- 8 ຮັບຊາເກໄດ້ກັບໄປ ແລະໄດ້ພົບເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງອັສຊີເຮັງສູ້ຮົບຢູ່ທີ່ເມືອງລິບມາ ເພາະເຂົາໄດ້ຍິນວ່າເຈົ້າຊີ ວິດອອກຈາກລາຄິສແລ້ວ
- 9 ແລະເມື່ອກະສັດຊົງຊາບກ່ຽວກັບຕິຣ໌ຮາ ຊາວເອທິໂອເປັງກຳລັງມຸ່ງຫນ້າມາໂຈມຕີພວກຕົນ ພຣະອົງຈຶ່ງສົ່ງ ພວກຜູ້ສົ່ງຂ່າວໄປເຝົ້າເຈົ້າເຮເຊກີຢາທູນວ່າ,
- 10 “ຢ່າໃຫ້ພຣະເຈົ້າຜູ້ທີ່ທ່ານເພິ່ງພາອາໄສນັ້ນຫລອກລວງທ່ານເລີຍ ວ່າກຸງເຢຣູຊາເລັມຈະບໍ່ຕົກຢູ່ໃນອຳນາດ ຂອງເຮົາ
- 11 ດຽວນີ້ທ່ານກໍໄດ້ຍິນແລ້ວວ່າ ບັນດາເຈົ້າຊີວິດອັສຊີເຮັງໄດ້ປະຕິບັດຢ່າງໃດຕໍ່ປະເທດທັງຫລາຍ ທີ່ພຣະອົງ ມຸ່ງຫວັງທຳລາຍ ທ່ານຄິດວ່າຈະຫນີພົ້ນໄປໄດ້ຂັ້ນບໍ່?
- 12 ພວກບັນດາບັນພະບຸຣຸດຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ທຳລາຍຫົວເມືອງຕ່າງໆ ເຊັ່ນ ເມືອງໂກຊານ ເມືອງຮາຣານ ເມືອງເຮເຊຟ ແລະໄດ້ຂ້າຊາວເອເດນທີ່ໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນເມືອງເຕລັສຊາຣ໌ ແຕ່ບໍ່ເຫັນມີພຣະເຈົ້າອົງໃດຊ່ອຍ ຊົນຊາດຕ່າງໆນັ້ນໃຫ້ພົ້ນໄດ້
- 13 ສ່ວນເຈົ້າຊີວິດເມືອງຮາມັທ ເມືອງອາຣ໌ບັດ ເມືອງເຊຟາຣ໌ວາອິມ ເມືອງເຮນາ ແລະເມືອງອີວວາໄປໃສ ຫມິດ?”

ເຮເຊກີຢາອ້ອນວອນ

(ອຊຢ 37:14-35)

- 14 ເຈົ້າເຮເຊກີຢາຊົງຮັບເອົາພຣະຣາຊສານຈາກມືຂອງຜູ້ຖືສານມາອ່ານ ພຣະອົງໄດ້ຂຶ້ນໄປພຣະວິຫານຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລ້ວແຜ່ແບຣາຊສານນັ້ນຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

- 15 ເຈົ້າເຮເຊກີຢາອ້ອນວອນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ, “ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນ ຜູ້ຊົງປະທັບຢູ່ພຣະທີ່ນັ່ງໃນພຣະວິຫານອັນສຶກສິດນີ້ ພຣະອົງເທົ່ານັ້ນທີ່ຊົງພຣະເຈົ້າຂອງຣາຊອານາຈັກທັງປວງໃນໂລກນີ້
- 16 ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂໍຊົງຫລົງແລເບິ່ງເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບພວກຂ້າພຣະອົງໃນເວລານີ້ ຂໍຊົງຟັງຖ້ອຍຄຳຂອງເຊນເນເກຣີບທີ່ເວົ້າຫມິ່ນປມາດພຣະອົງ ຜູ້ເປັນພຣະເຈົ້າອົງຊົງພຣະຊົນຢູ່
- 17 ພວກຂ້າພຣະອົງຮູ້ດີວ່າ ເຈົ້າຊີວິດອັສຊີເຮັງໄດ້ທຳລາຍລ້າງຊົນຊາດຕ່າງໆໃຫ້ຫມົດສິ້ນໄປ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຜົນແຜ່ນດິນຮ້າງເປົ່າ
- 18 ແລະໂຍນພຣະຂອງພວກເຂົາເຂົ້າໃນກອງໄຟ ພຣະເຫລົ່ານັ້ນບໍ່ແມ່ນພຣະແທ້ ແຕ່ມະນຸດໄດ້ສ້າງຂຶ້ນມາດ້ວຍໄມ້ແລະຫີນ
- 19 ແຕ່ວ່າດຽວນີ້ ຂໍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຊ່ອຍພວກຂ້າພຣະອົງໃຫ້ພົ້ນຈາກພວກອັສຊີເຮັງ ເພື່ອວ່າທຸກຊົນຊາດໃນໂລກນີ້ຈະຮູ້ຈັກວ່າ ພຣະອົງເທົ່ານັ້ນທີ່ເປັນພຣະເຈົ້າອົງຍິ່ງໃຫຍ່“
- 20 ແລ້ວເອຊາຢາບຸດອາໂມສກໍສົ່ງຄວາມໄປທູນເຈົ້າເຮເຊກີຢາວ່າ “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນ ຊົງກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ “ເຮົາໄດ້ຍິນຄຳອ້ອນວອນຂອງເຈົ້າເຮືອງເຊນນາເກຣີບ ເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງອັສຊີເຮັງແລ້ວ
- 21 ຕໍ່ໄປນີ້ເປັນຖ້ອຍຄຳທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວກ່ຽວກັບທ່ານນັ້ນວ່າ, “ທິດາພົມມະຈາຣີແຫ່ງຊີໂອນ ຫມິ່ນປມາດເຈົ້າ ແລະເຍັຍເຈົ້າ ທິດາແຫ່ງເຢຣູຊາເລັມສັນທິວຕາມຫລັງໃສ່ເຈົ້າ
- 22 ເຈົ້າເຍັຍແລະກ່າວຄຳຫຍາບຊ້າຕໍ່ຜູ້ໃດ ເຈົ້າຂຶ້ນສຽງຂອງເຈົ້າຕໍ່ຜູ້ໃດ ແລ້ວເບິ່ງຕາຂອງເຈົ້າຢ່າງອວດໂອທັງຕໍ່ຜູ້ໃດ ຕໍ່ອົງບໍ່ຮິສຸດແຫ່ງອິສຣາເອນຊັ້ນບໍ່?
- 23 ເຈົ້າໄດ້ເຍັຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ດ້ວຍຜູ້ລົງຂ່າວຂອງເຈົ້າ ແລະເຈົ້າໄດ້ວ່າ “ດ້ວຍຣົດຮີບທີ່ຫລວງຫລາຍຂອງຂ້າ ຂ້າໄດ້ຂຶ້ນໄປພູທີ່ສູງ ເຖິງທີ່ໂກສຸດຂອງເລບານອນ ຂ້າໄດ້ຕັດຕົ້ນສົນທີ່ສູງທີ່ສຸດຂອງມັນລົງ ແລະຕົ້ນແປກຕົ້ນທີ່ງາມທີ່ສຸດນັ້ນລົງ ຂ້າເຂົ້າໄປໃນເຖິງປ່າບ່ອນໄກແສນໄກ
- 24 ຂ້າໄດ້ຊຸດນ້ຳສ້າງ ແລະໄດ້ດື່ມນ້ຳຢູ່ຕ່າງແດນ ຂ້າເອົາຕີນຂອງຂ້າກວາດທານນ້ຳທັງສິ້ນຂອງເອຍິບໃຫ້ແຫ້ງໄປ”
- 25 ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຍິນບໍ່ວ່າ ເຮົາໄດ້ຕຽມແຜນການໄວ້ແຕ່ດົນແລ້ວແລະດຽວນີ້ ເຮົາໄດ້ປະຕິບັດຕາມແຜນການນັ້ນຄື ເຮົາໃຫ້ເຈົ້າມີອຳນາດເພື່ອທຳລາຍກຳແພງອັນແຫນ້ນຫນາໃຫ້ຫັກເພພັງລົງ
- 26 ຊາວເມືອງນັ້ນບໍ່ມີກຳແພງຕໍ່ສູ້ ມີແຕ່ຍ້ານກົວຕົວສັ່ນ ພວກເຂົາປຽບເໝືອນຫຍ້າທີ່ຢູ່ໃນທົ່ງນາ ຫລືຫຍ້າອ່ອນທີ່ປົ່ງຂຶ້ນຢູ່ເທິງຫລັງຄາເຮືອນ ທີ່ຖືກກະແສລົມຮ້ອນຈາກທິດຕາເວັນອອກພັດປົວໄປ
- 27 ແຕ່ເຮົາຮູ້ທຸກຢ່າງກ່ຽວກັບເຈົ້າ ບໍ່ວ່າເຈົ້າເຮັດຫຍັງຫລືໄປໃສ ເຮົາຮູ້ວ່າເຈົ້າຄຽດຊັງເຮົາຫລາຍ
- 28 ເພາະເຈົ້າໄດ້ຄຽດຊັງແລະອວດຈອງຫອງ ດັ່ງນັ້ນເຮົາຈະເອົາຂອງເກາະດັງເຈົ້າແລະເອົາໄຍໃສ່ປາກເຈົ້າ ແລະຈະໃຫ້ເຈົ້າກັບຄືນເມືອທາງເສັ້ນເກົ່າ”

- 29 ແລ້ວເອຊາຢາກຳເວົ້າຕໍ່ເຈົ້າເຮເຊກີຢາວ່າ, “ເຫດການສຳຄັນທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນມີດັ່ງນີ້ຄື ໃນປີນີ້ແລະປີຫນ້າ ພຣະອົງແລະປະຊາຊົນຈະໄດ້ກິນແຕ່ພືດຜົນທີ່ເກີດຂຶ້ນຕາມປ່າໄມ້ເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ໃນປີຕໍ່ໄປຈະໄດ້ຫວ່ານພືດແລະເກັບກ່ຽວ ຈະໄດ້ປູກສວນອະງຸ່ນ ແລະໄດ້ກິນຫມາກຂອງມັນ
- 30 ຊາວຢູດາທີ່ຍັງເຫລືອຢູ່ນັ້ນ ຈະເປັນເຫມືອນຕົ້ນໄມ້ທີ່ຍັງຮາກເຖິງເລິກລົງພື້ນດິນ ແລະຈະເກີດດອກອອກຜົນ
- 31 ທີ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມແລະເທິງພູຊີໂອນຈະມີຄົນເຫລືອຢູ່ ຍ້ອນຄວາມກະຕືຮືລົ້ນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະກະທຳການນີ້
- 32 “ເຫດສັນນັ້ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວກ່ຽວກັບເຈົ້າຊີວິດອັສຊີເຣັງວ່າ, “ທ່ານຈະເຂົ້າໄປໃນເມືອງນີ້ ຫລືຈະຍົງລູກຫນ້າທະນູໃສ່ກໍບໍ່ໄດ້ ທະຫານທີ່ມີແຜ່ນເຫລັກຕ້ານທານຈະເຂົ້າໃກ້ເມືອງນີ້ບໍ່ໄດ້ ແລະຈະກອງດິນປົນຂຶ້ນເມືອງນີ້ກໍບໍ່ໄດ້
- 33 ເຂົາຈະກັບຄືນເມືອຕາມທາງເສັ້ນເກົ່າທີ່ເຂົາມາ ແລະເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນເມືອງນີ້ ເພື່ອກຽດແລະສັກສີຂອງເຮົາ
- 34 ແລະເພື່ອເຫັນແກ່ດາວິດຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ເຮົາຈະປ້ອງກັນແລະປົກປັກຮັກສາໄວ້” ເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງໄດ້ກ່າວໄວ້ດັ່ງນີ້
- 35 ໃນຄືນດຽວກັນນັ້ນ ທູດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ລົງມາປະທານຊີວິດພວກທະຫານ ນຶ່ງແສນແປດຫມື່ນທ້າພັນຄົນທີ່ຄ້າຍທະຫານອັສຊີເຣັງ ຕື່ນເຂົ້າມີ້ໃຫມ່ມາໄດ້ມີຊາກສົບນອນເດັ່ງຣະດາດ
- 36 ແລ້ວເຊນນາເກຣີບ ເຈົ້າຊີວິດອັສຊີເຣັງໄດ້ຖອຍທັບກັບຄືນສູ່ນະຄອນນິເນເວ
- 37 ວັນນຶ່ງ ເມື່ອພຣະອົງກຳລັງຂາບໄຫວ້ທີ່ວິຫານຂອງ ພຣະນິສຣົກພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ ອັດຣາມເມເລກແລະຊາເຣເຊີໂອຣິດຂອງພຣະອົງໄດ້ໃຊ້ດາບປົງພຣະຊົນພຣະອົງເສັງ ແລ້ວປົບຫນີໄປປະເທດອາຣາຣັດ ຕໍ່ມາໂອຣິດອີກອົງນຶ່ງຂອງພຣະອົງທີ່ຊົງພຣະນາມວ່າ ເອຊາຣັດໂດນກໍຂຶ້ນຄອງຣາຊສົມບັດແທນ

20. ເອເຊກີຢາຊົງປະຊວນ

(2 ຂຄວ 32:24-26; ອຊຍ38:1-8)

- 1 ຄັ້ງນັ້ນເຮເຊກີຢາຊົງປະຊວນໃກ້ຈະສິ້ນພຣະຊົນ ແລະເອຊາຢາຜູ້ປະກາດພຣະທັມບຸດອາໂມສເຂົ້າມາເຝົ້າພຣະອົງ ແລະທູນພຣະອົງວ່າ, “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ “ຈົ່ງຈັດການບ້ານການເມືອງຂອງເຈົ້າໃຫ້ຮຽບຮ້ອຍ ເຈົ້າຈະຕ້ອງຕາຍ ເຈົ້າຈະບໍ່ພື້ນ”
- 2 ແລ້ວເຮເຊກີຢາຊົງຫັນພຣະພັກເຂົ້າຂ້າງຝາ ແລະອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ,
- 3 “ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂໍຊົງຣະລຶກເຖິງວ່າ ຂ້າພຣະອົງດຳເນີນຢູ່ຕໍ່ເບື້ອງພຣະພັກພຣະອົງດ້ວຍຄວາມຊື່ສັດ ແລະດ້ວຍສິ້ນສຸດໃຈ ແລະໄດ້ກະທຳສິ່ງທີ່ດີໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະອົງ” ແລະເຮເຊກີຢາກໍຮ້ອງໄຫ້

- 4 ຕໍ່ມາກ່ອນທີ່ເອຊາຢາຈະອອກໄປເຖິງລານ ພຣະຄໍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມາເຖິງທ່ານວ່າ,
- 5 “ຈົ່ງກັບໄປບອກເຮເຊກີຢາເຈົ້ານາຍແຫ່ງປະຊາກອນຂອງເຮົາວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງດາວິດບັ
ນພະບຸຣຸດຂອງເຈົ້າ ກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ເຮົາໄດ້ຍິນຄໍາອ້ອນວອນຂອງເຈົ້າແລ້ວ ເຮົາໄດ້ເຫັນນໍ້າຕາຂອງເຈົ້າ
ແລ້ວ ເຮົາຈະຮັກສາເຈົ້າໃນວັນທີ່ສາມເຈົ້າຈະເຂົ້າໄປໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 6 ເຮົາຈະເພີ່ມຊີວິດຂອງເຈົ້າອີກສິບຫ້າປີ ເຮົາຈະຊ່ວຍເຈົ້າໃຫ້ພົ້ນ ແລະເມືອງນີ້ຈາກມືຂອງເຈົ້າຊີວິດອັດສະ
ຮັງ ແລະປ້ອງກັນເມືອງນີ້ໄວ້ ເພື່ອເຫັນແກ່ເຮົາເອງ ແລະເພື່ອເຫັນແກ່ດາວິດຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ”
- 7 ແລະເອຊາຢາບອກວ່າ, “ເອົາຂະຫນົມຫມາກເຕືອມາອັນນຶ່ງ ໃຫ້ເຂົາເອົາມາວາງໄວ້ເທິງພຣະຍອດນັ້ນເພື່ອ
ພຣະອົງຈະຊົງຫາຍເປັນປົກກະຕິ”
- 8 ເຮເຊກີຢາກ່າວກັບເອເຊຢາວ່າ, “ອັນໃດຈະເປັນຫມາຍສໍາຄັນວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງຮັກສາຂ້າພະເຈົ້າ
ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງກະທໍາຕາມທີ່ພຣະອົງຊົງສັນຍາໄວ້ ຄືວ່າຈະໃຫ້ເງົາຄືບຫນ້າໄປສືບຂັ້ນ ຫລືກັບຄືນ
ມາສືບຂັ້ນ”
- 9 ເຮເຊກີຢາກ່າວຕອບວ່າ, “ເປັນການງ່າຍທີ່ເງົາຈະຍາວອອກໄປອີກສືບຂັ້ນ ແຕ່ໃຫ້ເງົາກັບຄືນມາສືບຂັ້ນ
ຕ່າງຫາກ
- 10 ແລະເອຊາຢາຜູ້ປະກາດພຣະທັມກໍຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະພຣະອົງຊົງນໍາເງົາກັບຄືນມາສືບຂັ້ນ
ຊຶ່ງເງົານັ້ນໄດ້ເລີຍໄປໃນໂມງແດດຂອງອາຮັສ
- 11 ຄາວນັ້ນ ເມໂຣດັກບາລາດານ ໂອຣົດຂອງບາລາດານເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງບາບີໂລນຊົງສົ່ງຣາຊສານແລະເຄື່ອງ
ບັນນາການມາຍັງເຮເຊກີຢາ ເພາະພຣະອົງຊົງຊາບວ່າເຮເຊກີຢາຊົງປະຊວນ

ເອເຊກີຢາຊົງຮັບຄນະທູດຈາກກຸງບາບີໂລນ

(ອຊຢ 39:1-8)

- 12 ແລະເຮເຊກີຢາໄດ້ຊົງຕ້ອນຮັບເຂົາແລະພຣະອົງຊົງພາເຂົາຊົມຄັງຊັບທັງຫມົດຂອງພຣະອົງ ໃຫ້ຊົມເງິນ
ທອງຄໍາ ແລະເຄື່ອງເທດ ແລະນໍ້າມັນປະເສີດແລະຄັງພຣະແສງຂອງພຣະອົງທຸກຢ່າງຊຶ່ງມີໃນທ້ອງພຣະ
ຄັງ ບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ໃນພຣະຣາຊວັງຫລືໃນຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະອົງທັງສິ້ນຊຶ່ງພຣະອົງບໍ່ໄດ້ສໍາແດງແກ່
ພຣະອົງ
- 13 ແລະເອຊາຢາຜູ້ປະກາດພຣະທັມກໍເຂົ້າເຝົ້າກະສັດເຮເຊກີຢາ ແລະທູນພຣະອົງວ່າ, “ຄົນເຫລົ່ານີ້ທູນສິ່ງໃດ
ແດ່ ແລະເຂົາມາເຝົ້າພຣະອົງແຕ່ໃສ? ແລະເຮເຊກີຢາກ່າວວ່າ, “ເຂົາໄດ້ມາຈາກເມືອງໄກ ຈາກບາບີ
ໂລນ”
- 14 ທ່ານທູນວ່າ, “ເຂົາເຫັນຫຍັງແດ່ໃນພຣະຣາຊວັງຂອງພຣະອົງ? ແລະເຮເຊກີຢາກ່າວຕອບວ່າ, “ເຂົາເຫັນ
ທຸກຢ່າງໃນວັງຂອງເຮົາ ບໍ່ມີສິ່ງໃດໃນພຣະຄັງຂອງເຮົາຊຶ່ງເຮົາບໍ່ໄດ້ສໍາແດງແກ່ເຂົາ”
- 15 ແລ້ວເອເຊຢາທູນເຮເຊກີຢາວ່າ, “ຂໍຊົງຟັງພຣະຄໍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 16 ວັນເວລາກໍາລັງຢ່າງເຂົ້າມາເມື່ອສັ່ງທັງສິ້ນໃນວັງຂອງເຈົ້າ ແລະສິ່ງຊຶ່ງບັນພະບຸຣຸດຂອງເຈົ້າໄດ້ສະສົມ
ຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້ຈະຕ້ອງຖືກເອົາໄປຍັງບາບີໂລນ ບໍ່ມີສິ່ງໃດເຫລືອເລີຍ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ແຫລະ

- 17 ແລະລູກບາງຄົນຊຶ່ງຖືກກຳເນີດຈາກເຈົ້າ ຜູ້ຊຶ່ງເກີດແກ່ເຈົ້າຈະຖືກນຳເອົາໄປ ແລະເຂົາຈະໄປເປັນຂັ້ນທີໃນ ພຣະຣາຊວັງຂອງເຈົ້າຊີວິດບາບິໂລນ”
- 18 ແລ້ວເຮເຊກີຢາກ່າວກັບເອຊາຢາວ່າ, “ພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊຶ່ງທ່ານກ່າວນັ້ນກໍດີຢູ່” ເພາະພຣະອົງ ດຳຣິວ່າ, “ກໍດີແລ້ວບໍ່ແມ່ນຫລື” ໃນເມື່ອມີຄວາມຢູ່ເຢັນເປັນສຸກ ແລະຄວາມປອດພັຍໃນວັນເວລາຂອງ ເຮົາ”
- 19 ສ່ວນພຣະຣາຊກິຈນອກນັ້ນຂອງເຮເຊກີຢາ ແລະຍຸດພະລັງທັງສິ້ນຂອງພຣະອົງ ແລະທີ່ພຣະອົງຊົງສ້າງ ສະ ແລະຮາງລະບາຍນ້ຳນຳນ້ຳເຂົ້າມາໃນກຸງຢ່າງໃດ ບໍ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນຫນັງສືພິງສາວະດານແຫ່ງພຣະ ຣາຊາປະເທດຢູດາຫລື

ມໍຣະກັມຂອງເຮເຊກີຢາ

(2 ຂຄວ 32:32-33)

- 20 ແລະເຮເຊກີຢາຊົງລ່ວງຫລັບໄປຢູ່ກັບບັນພະບຸຣຸດຂອງພຣະອົງ ແລະມານັສເຊໂອຣົດຂອງພຣະອົງຂຶ້ນປົກ ຄອງແທນພຣະອົງ

21. ຣັຊການມານັສເຊ

(2 ຂຄວ 33:1-20)

- 1 ມານັສເຊມີອາຍຸສິບສອງປີ ເມື່ອພຣະອົງຂຶ້ນປົກຄອງ ແລະພຣະອົງຊົງຄອບຄອງໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມທ້າສິບ ຫ້າປີ ພຣະມານດາຂອງພຣະອົງມີພຣະນາມວ່າເຮຟຊີບາ
- 2 ພຣະອົງຊົງກະທຳສິ່ງທີ່ຊົ່ວຮ້າຍໃນສາຍພຣະເນດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຕາມການກະທຳອັນຫນ້າກຽດຊັງແຫ່ງ ປະຊາຊາດຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຂັບໄລ່ໃຫ້ອອກໄປໃຫ້ພົ້ນຫນ້າປະຊາຊົນອິສຣາເອນ
- 3 ເພາະພຣະອົງຊົງສ້າງບ່ອນນະມັສການສະຖານທີ່ສູງ ຊຶ່ງເຮເຊກີຢາພຣະຣາຊບິດາຂອງພຣະອົງຊົງທຳ ລາຍເສັງນັ້ນຂຶ້ນໃຫມ່ ແລະພຣະອົງຊົງສ້າງແທ່ນບູຊາສຳລັບພຣະບາອານ ແລະຊົງສ້າງອາເຊຣາ ດັ່ງທີ່ອາ ຮັບເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງອິສຣາເອນຊົງກະທຳ ແລະຊົງນະມັສການບໍຣິວານທັງສິ້ນຂອງພ້າສວັນ ແລະບົວຣະບັດ ພຣະເຫລົ່ານັ້ນ
- 4 ພຣະອົງຊົງສ້າງແທ່ນບູຊາໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ, “ເຮົາຈະ ບັນຈຸຊື່ຂອງເຮົາໄວ້ໃນເຢຣູຊາເລັມ”
- 5 ພຣະອົງໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊາສຳລັບບໍຣິວານແຫ່ງພ້າສວັນໃນເດີນທັງສອງຂອງພຣະວິຫານແຫ່ງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ
- 6 ພຣະອົງໄດ້ຊົງເຜົາໂອຣົດຂອງພຣະອົງເປັນເຄື່ອງບູຊາ ຖືຣິກຖືຍາມເວດມົນ ຄົນຝຶກເວດມົນກິນຄາຖາ ແລະແມ່ມົດ ພຣະອົງຊົງກະທຳຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງໃນສາຍພຣະເນດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ກະທຳ ໃຫ້ພຣະອົງຊົງພຣະພິໂຣດ

- 7 ສ່ວນອາເຊຣາອັນເປັນຮູບເຄົາຣົບສລັກນັ້ນ ພຣະອົງຊົງຕັ້ງໄວ້ໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຜູ້ຊົ່ງກ່າວກັບດາວິດແລະໂຊໂລໂມນໂອຣົດຂອງພຣະອົງວ່າ, “ໃນພຣະວິຫານນີ້ແລະໃນເຢຣູຊາເລັມ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ເລືອກອອກຈາກເຜົາທັງສິ້ນຂອງອິສຣາເອນ ເຮົາຈະບັນຈຸນາມຂອງເຮົາໄວ້ເປັນນິດ
- 8 ເຮົາຈະບໍ່ໃຫ້ເປັນເຫດໃຫ້ຕີນຂອງອິສຣາເອນພະເນຈອນອອກໄປຈາກແຜ່ນດິນຊຶ່ງເຮົາໄດ້ໃຫ້ກັບບັນພະບຸຣຸດຂອງເຂົາອີກ ຖ້າເຂົາພຽງແຕ່ລະມັດລະວັງທີ່ຈະກະທຳຕາມທຸກຢ່າງ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ບັນຊາເຂົາແລະຕາມທັມບັນຍັດທັງສິ້ນ ຊຶ່ງໂມເຊຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາບັນຊາເຂົາ
- 9 ແຕ່ເຂົາບໍ່ໄດ້ຟັງ ແລະມານັສເຊໄດ້ຊັກຈູງເຂົາໃຫ້ທຳຊົ່ວຫລາຍຢິ່ງໄປກວ່າບັນດາປະຊາຊາດຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງທຳລາຍເສັງຕໍ່ຫນ້າປະຊາຊົນອິສຣາເອນໄດ້ເຄີຍກະທຳແລ້ວເສັງອີກ
- 10 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວໂດຍຜູ້ປະກາດພຣະທັມຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງວ່າ,
- 11 “ເພາະມານັສເຊເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງຢູດາໄດ້ກະທຳການຫນ້າກຽດຊັງເຫລົ່ານີ້ ແລະໄດ້ກະທຳສິ່ງຊົ່ວຮ້າຍຫລາຍຢິ່ງກວ່າຄົນອາໂມຣົດໄດ້ກະທຳທັງສິ້ນ ຜູ້ຊຶ່ງຢູ່ກ່ອນພຣະອົງ ແລະໄດ້ຊົງກະທຳໃຫ້ຢູດາທຳບາບຫລາຍດ້ວຍຮູບເຄົາຣົບຂອງພຣະອົງ
- 12 ເຫດສັນນັ້ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ເຮົາກຳລັງນຳເຫດຮ້າຍມາເຖິງເຢຣູຊາເລັມແລະຢູດາ ຢ່າງທີ່ທຸກຄົນຊຶ່ງໄດ້ຍິນແລ້ວຫຼັງສອງຂອງເຂົາຈະອີ້ໄປ
- 13 ແລະເຮົາຈະເອົາເຊືອກຢ່າງທີ່ວັດກຸງຊາມາເຮັງຄົງເຫນືອກຸງເຢຣູຊາເລັມ ແລະໃຊ້ລູກກະດັງຢ່າງທີ່ວັດຣາຊວົງອາຮາບ ແລະເຮົາຈະລ້າງເຢຣູຊາເລັມຢ່າງເຂົາລ້າງຊາມແລະພິກຄວ່າ
- 14 ແລະເຮົາຈະແກວ່ງມໍຣະດົກສ່ວນທີ່ເຫລືອຂອງເຮົາອອກໄປເສັງ ແລະມອບເຂົາໄວ້ໃນມືສັດຕູຂອງເຂົາ ແລະເຂົາທັງຫລາຍຈະເປັນເຫຍື່ອແລະເປັນຂອງຍຶດຂອງສັດຕູທັງສິ້ນຂອງເຂົາ
- 15 ເພາະເຂົາໄດ້ກະທຳສິ່ງທີ່ຊົ່ວຮ້າຍໃນສາຍຕາຂອງເຮົາ ແລະໄດ້ກະທຳໃຫ້ເຮົາໂກດ ຕັ້ງແຕ່ວັນທີ່ບັນພະບຸຣຸດຂອງເຂົາອອກຈາກເອຢິບ ຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້”
- 16 ນອກຈາກນີ້ມານັສເຊໄດ້ຊົງກະທຳໃຫ້ໂລຫິດບໍ່ມີຄວາມຜິດຕົກຫລາຍຈົນເຕັມເຢຣູຊາເລັມຈາກຂ້າງນຶ່ງເຖິງອີກຂ້າງນຶ່ງ ນອກເຫນືອຈາກບາບທີ່ພຣະອົງຊົງກະທຳໃຫ້ຢູດາທຳດ້ວຍ ໂດຍປະພຶດສິ່ງທີ່ຊົ່ວຮ້າຍໃນສາຍພຣະເນດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 17 ສ່ວນພຣະຣາຊກິຈນອກນັ້ນຂອງມານັສເຊ ແລະບັນດາສິ່ງຊຶ່ງພຣະອົງຊົງກະທຳ ແລະບາບຊຶ່ງພຣະອົງຊົງກະທຳ ບໍ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນຫນັງສືພິງສາວະດານແຫ່ງພຣະຣາຊາປະເທດຢູດາຫລື
- 18 ແລະມານັສເຊຊົງລ່ວງຫລັບໄປຢູ່ກັບບັນພະບຸຣຸດຂອງພຣະອົງ ແລະເຂົາຝັງໄວ້ໃນພຣະອຸທຍານແຄມວັງຂອງພຣະອົງໃນສວນຂອງອຸສຊາ ແລະອາໂມນໂອຣົດຂອງພຣະອົງໄດ້ຂຶ້ນປົກຄອງແທນພຣະອົງ

ຮຸກການອາໂມນ
(2 ຂຄວ 33:21-25)

19 ອາໂມນມີອາຍຸຊາວສອງປີ ເມື່ອພຣະອົງເລີ້ມປົກຄອງແລະພຣະອົງຊົງປົກຄອງໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມສອງປີ ພຣະມານດາຂອງພຣະອົງມີພຣະນາມວ່າເມຊຸນເລເມທ ບຸດຕຣີຂອງຮາຣຸສຊາວໂຢດບາ

- 20 ພຣະອົງຊົງກະທຳສິ່ງທີ່ຊົ່ວຮ້າຍໃນສາຍພຣະເນດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຢ່າງມານັສເຊບິດາຂອງພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທຳ
- 21 ພຣະອົງຊົງດຳເນີນໃນທາງທັງສິ້ນຊຶ່ງບິດາຂອງພຣະອົງຊົງດຳເນີນ ແລະບົວລະບັດຮູບເຄົາຣົບຊຶ່ງບິດາຂອງພຣະອົງຊົງບົວລະບັດ ແລະນະມັສການຮູບເຫລົ່ານັ້ນ
- 22 ພຣະອົງຊົງປະຖິ້ມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນຂອງພຣະອົງແລະບໍ່ໄດ້ຊົງດຳເນີນໃນທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 23 ແລະຂ້າຣາຊການຂອງອາໂມນໄດ້ຮ່ວມກັນຄິດກະບົດຕໍ່ພຣະອົງ ແລະປະຫານເຈົ້າຊີວິດໃນພຣະຣາຊວັງຂອງພຣະອົງເສັງ
- 24 ແຕ່ປະຊາຊົນໄດ້ປະຫານທຸກຄົນທີ່ຮ່ວມກັນຄິດກະບົດຕໍ່ກະສັດອາໂມນ ແລະປະຊາຊົນໄດ້ຕັ້ງໂຢຊີຢາໂອຣົດຂອງພຣະອົງໃຫ້ເປັນເຈົ້າຊີວິດແທນພຣະອົງ
- 25 ສ່ວນພຣະຣາຊກິຈນອກນັ້ນຂອງອາໂມນຊຶ່ງພຣະອົງຊົງກະທຳ ບໍ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນຫນັງສືພິງສາວະດານແຫ່ງພຣະຣາຊາປະເທດຢູດາຫລື?
- 26 ແລະເຂົາຝັງໄວ້ໃນອຸບໂມງຂອງພຣະອົງໃນສວນຂອງອຸສຊາ ແລະໂຢຊີຢາໂອຣົດຂອງພຣະອົງໄດ້ປົກຄອງແທນພຣະອົງ

22. ຣັຊການຂອງໂຢຊີຢາ

(2 ຂຄວ 34:1-2)

- 1 ໂຢຊີຢາຂຶ້ນເປັນກະສັດຢູດາ ເມື່ອພຣະອົງມີອາຍຸໄດ້ແປດປີ ພຣະອົງຊົງປົກຄອງພຣະຣາຊບັນລັງເຢຣູຊາເລັມສາມສິບເອັດປີ ມານດາຂອງພຣະອົງຊົງພຣະນາມວ່າ ເຢດີດາ ເປັນຣາຊທິດາຂອງອາດັຍຢາ ແລະເປັນຊາວເມືອງໂບສຣັທ
- 2 ພຣະອົງປະຕິບັດຕົນຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຊົງນັບຖືແລະດຳເນີນຕາມແບບຢ່າງ ດາວິດ ຜູ້ເປັນບັນພະບຸຣຸດຂອງພຣະອົງ ແລະເຊື່ອຟັງພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າທຸກຢ່າງ

ປະໂຣທິດຮິນກີຢາພົບປຶ້ມພຣະທັມ

(2 ຂຄວ 34:8-28)

- 3 ໃນຣັຊການປີທີ່ສິບແປດຂອງເຈົ້າຊີວິດໂຢຊີຢາ ພຣະອົງໄດ້ສົ່ງຣາຊເລຂາ ຊາຟານ ຜູ້ເປັນບຸດອາຊາລີຢາບຸດເມຊຸນລາມໄປຍັງພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຮັບສັ່ງວ່າ,
- 4 “ເຈົ້າຈົ່ງໄປຫາຮິນກີຢາມະຫາປະໂຣທິດ ແລະບອກໃຫ້ທ່ານຣາຍງານເງິນທີ່ພວກປະໂຣທິດໄດ້ເກັບຈາກປະຊາຊົນໃນທາງເຂົ້າວິຫານ
- 5 ບອກໃຫ້ທ່ານເອົາເງິນໃຫ້ພວກຫົວຫນ້າຄົນງານປະຈຳພຣະວິຫານ ເພື່ອໃຫ້ພວກຄົນງານສ້ອມແຊມພຣະວິຫານ
- 6 ເຊັ່ນພວກຊ່າງໄມ້ ຊ່າງກໍ່ ແລະຊ່າງປູນ ໄປຊື້ໄມ້ ແລະກ້ອນຫີນສຳລັບສ້ອມແຊມພຣະວິຫານໃຫມ່

- 7 ບໍ່ຕ້ອງໃຫ້ເຂົາເຮັດບັນຊີຮາຍຈ່າຍເງິນນີ້ ເພາະພວກເຂົາທີ່ເຮັດວຽກຢູ່ບ່ອນນັ້ນເປັນຄົນສັດຊື່”
- 8 ຊາຟານໄດ້ນຳເອົາຄຳສັ່ງຂອງເຈົ້າຊີວິດໄປບອກປະໂຫຍດສິນກີຢາ ແລ້ວສິນກີຢາເລີຍບອກຊາຟານວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພົບປຶ້ມພຣະທັມຢູ່ໃນພຣະວິທານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ” ແລ້ວສິນກີຢາກໍໄດ້ເອົາປຶ້ມຫົວນັ້ນໃຫ້ຊາຟານອ່ານ
- 9 ຊາຟານໄດ້ກັບຄືນເມື່ອຮາຍງານຕໍ່ເຈົ້າຊີວິດວ່າ, “ຂ້າໃຊ້ຂອງພຣະອົງໄດ້ເອົາເງິນທີ່ຢູ່ໃນພຣະວິທານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໃຫ້ແກ່ຫົວໜ້າຄົນງານທີ່ປະຈຳການຢູ່ທີ່ນັ້ນແລ້ວ”
- 10 ແລ້ວຊາຟານຂາບທູນຕໍ່ໄປອີກວ່າ, “ປະໂຫຍດສິນກີຢາໄດ້ເອົາປຶ້ມນີ້ໃຫ້ຂ້ານ້ອຍ” ແລ້ວທ່ານກໍອ່ານໃຫ້ເຈົ້າຊີວິດຟັງ
- 11 ເມື່ອເຈົ້າຊີວິດໄດ້ຍິນເນື້ອຄວາມໃນພຣະທັມ ພຣະອົງກໍຊົງຈັກເຄື່ອງສລອງຂອງພຣະອົງຍ້ອນເສັງພຣະທັຍ
- 12 ແລ້ວຊົງຮັບສັ່ງປະໂຫຍດສິນກີຢາ ອາຮິກາມບຸດຊາຟານ ອັກໂບຣ໌ ບຸດມີກັຍຢາ ຊາຟານຮາຊເລຂາ ແລະອາຊັຍຢາຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຈົ້າຊີວິດ ຮັບສັ່ງວ່າ,
- 13 “ຈົ່ງພາກັນທູນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແທນເຮົາ ແລະປະຊາຊົນຢູ່ດາທຸກຄົນກ່ຽວກັບຄຳສອນທີ່ມີຢູ່ໃນປຶ້ມນັ້ນ ເຮືອງໃຫຍ່ແທ້ແມ່ນພຣະເຈົ້າຊົງພຣະພິໂຣດພວກເຮົາ ຍ້ອນວ່າບັນພະບຸຣຸດຂອງພວກເຮົາບໍ່ປະຕິບັດຕາມຖ້ອຍຄຳທີ່ຂຽນໄວ້ໃນປຶ້ມນີ້”
- 14 ປະໂຫຍດສິນກີຢາ ອາຮິກາມ ອັກໂບຣ໌ ຊາຟານ ແລະອາຊັຍຢາກໍພາກັນໄປຫາຜູ້ປະກາດພຣະທັມຍິ່ງທີ່ຊື່ວ່າ ຮຸນດາພັຣຍາຂອງຊັນລູມ ບຸດຂອງຕິກວາ ບຸດຮາຣ໌ຣັສ ເປັນຜູ້ຮັກສາເຄື່ອງນຸ່ງຖືປະຈຳພຣະວິທານ ເວລານັ້ນນາງຢູ່ໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມເຂດເມືອງໃຫມ່ ແລະເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ສົນທະນາກັບນາງ
- 15 ແລະນາງຕອບເຂົາວ່າ, “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ “ຈົ່ງໄປບອກຊາຍຄົນທີ່ໃຊ້ເຈົ້າມາຫາເຮົານັ້ນວ່າ
- 16 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ “ເຮົາຈະລົງໂທດກຸງເຢຣູຊາເລັມຕລອດທັງປະຊາຊົນທຸກຄົນ ຕາມເນື້ອຄວາມຢູ່ໃນປຶ້ມທີ່ເຈົ້າຊີວິດຢູ່ດາໄດ້ອ່ານນັ້ນ
- 17 ພວກເຂົາໄດ້ເຫັນທ່າງເຮົາໄປຖວາຍບູຊາພຣະອື່ນ ຊຶ່ງເປັນການຍິວະເຍົ້າໃຫ້ເຮົາຄຽດຮ້າຍເຂົາ ຄວາມຄຽດຮ້າຍຂອງເຮົາໄດ້ຕົກໃສ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມໂດຍຈະບໍ່ເຊົາງ່າຍ
- 18 ສ່ວນເຈົ້າຊີວິດ ເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ເມື່ອເຈົ້າໄດ້ຟັງຖ້ອຍຄຳທຸກຂໍ້ທີ່ຂຽນໄວ້ໃນປຶ້ມນີ້ແລ້ວ
- 19 ເຈົ້າມີຄວາມແຫນງໃຈ ແລະຖ່ອມຕົວລົງຕໍ່ໜ້າເຮົາ ທັງໄດ້ຈັກເສື້ອຜ້າແລະຮ້ອງໄຫ້ ໃນເມື່ອເຈົ້າໄດ້ຍິນວ່າ ເຮົາຈະລົງໂທດກຸງເຢຣູຊາເລັມຕລອດທັງປະຊາຊົນ ເຮົາຈະທຳໃຫ້ສະຖານທີ່ນີ້ເປັນໜ້າລັງກຽດແລະຖືກສາບແຊ່ງ
- 20 ຍ້ອນວ່າ ເຮົາໄດ້ຍິນຄຳອ້ອນວອນຂອງເຈົ້າແລ້ວ ເຮົາຈະບໍ່ໃຫ້ມີການລົງໂທດແບບນີ້ຕລອດຊົ່ວຊີວິດຂອງເຈົ້າ ເຈົ້າຈະຕາຍໄປຢ່າງສງົບສຸກ” ພວກເຂົາໄດ້ນຳເອົາຄຳຕອບນີ້ເມື່ອກາບບັງຄົມທູນເຈົ້າຊີວິດ

23. ການປະຕິຍານຕົວຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຈົ້າ

(2 ຂຄວ 34:29-33)

- 1 ເຈົ້າຊີວິດຊົງປ່າວປະກາດເອີ້ນເອົາພວກເຖົ້າແກ່ຊາວຢູດາແລະຊາວເຢຣູຊາເລັມມາ
- 2 ແລ້ວພຣະອົງພ້ອມທັງພວກເຖົ້າແກ່ ພວກປະໂຮທິດພ້ອມພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ແລະປະຊາຊົນທຸກຄົນທັງຜູ້ທຸກຍາກແລະຮັ່ງມີ ກໍຂຶ້ນໄປຍັງພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະອົງຊົງອ່ານຖ້ອຍຄຳທຸກຂໍ້ທີ່ກ່າວໄວ້ໃນປຶ້ມ ຄຳຫມັ້ນສັນຍາທີ່ຄົ້ນພົບຢູ່ໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສູ່ທຸກຄົນພັງ
- 3 ເຈົ້າຊີວິດຊົງຍືນຢູ່ຂ້າງເສົາແລະໄດ້ໃຫ້ຄຳຫມັ້ນສັນຍາຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ ຈະຖືຮັກສາຄຳສັ່ງແລະພຣະທັມຂອງພຣະອົງດ້ວຍສຸດຈິດສຸດໃຈ ເພື່ອເຮັດຕາມຂໍ້ຄວາມໃນຄຳຫມັ້ນສັນຍາທີ່ຂຽນໄວ້ໃນປຶ້ມທົ່ວນັ້ນ ປະຊາຊົນທຸກຄົນກໍພາກັນໃຫ້ຄຳປະຕິຍານວ່າ ຈະຖືຮັກສາຄຳຫມັ້ນສັນຍານັ້ນ
- 4 ຕໍ່ມາເຈົ້າຊີວິດໄດ້ຊົງຮັບສັ່ງ ຮິນກີຢາມະຫາປະໂຮທິດ ພວກປະໂຮທິດຜູ້ຮອງແລະພວກຜູ້ເຝົ້າປະຕູ ໃຫ້ຍົກຍ້າຍສິ່ງຂອງທຸກຢ່າງທີ່ໃຊ້ສຳລັບຂາບໄຫວ້ພຣະບາອານ ພຣະອາເຊຣາ ແລະດວງດາວຕ່າງໆອອກຈາກພຣະວິຫານໄປ ພຣະອົງໄດ້ເຜົາສິ່ງຂອງເຫລົ່ານີ້ຢູ່ໃກ້ຮ່ອມພູກິດໂຮນນອກກຸງເຢຣູຊາເລັມ ແລ້ວຊົງໃຫ້ເຂົາທຸກເອົາຂີ້ຝຸ່ນຂອງມັນໄປເມືອງເບັດເອນ
- 5 ພຣະອົງໄດ້ຂັບໄລ່ພວກປະໂຮທິດຈອມປອມ ທີ່ເຈົ້າຊີວິດຢູດາໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ຖວາຍເຄື່ອງບູຊາ ຢູ່ໃນບ່ອນສັກສິດຕ່າງໆຢູ່ໃນເມືອງຢູດາ ແລະຢູ່ໃນບ້ານໃກ້ຄຽງກຸງເຢຣູຊາເລັມ ຄືພວກທີ່ຖວາຍເຄື່ອງບູຊາແກ່ພຣະບາອານ ພຣະອາທິດ ພຣະຈັນ ແລະດວງດາວຕ່າງໆ
- 6 ທ່ານໄດ້ຍ້າຍເສົາຫີນສັກສິດໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອອກຈາກກຸງເຢຣູຊາເລັມ ແລ້ວເອົາໄປໄວ້ໃນຮ່ອມພູກິດໂຮນ ແລະໄດ້ເຜົາມັນຢູ່ທີ່ນັ້ນແລ້ວໄດ້ໃຫ້ມັນມຸ່ນເປັນຂີ້ເທົ່າໂຮຍໃສ່ຊຸມຝັງສົບຄົນທຳມະດາ
- 7 ພຣະອົງໄດ້ທຳລາຍບ່ອນຢູ່ຂອງພວກໂສເພນີ ໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ (ຊຶ່ງເປັນບ່ອນທີ່ພວກຜູ້ຍິງຕ່ຳເສື້ອໃຫ້ອາເຊຣາ)
- 8 ພຣະອົງນຳເອົາພວກປະໂຮທິດທຸກຄົນໃນເມືອງຢູດາແລະທົ່ວປະເທດມາຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມ ແລ້ວທຳລາຍສະຖານທີ່ສັກສິດໃຫ້ເສັຽຄວາມສັກສິດ ຄືບ່ອນທີ່ພວກປະໂຮທິດເຫລົ່ານັ້ນຖວາຍເຄື່ອງບູຊາຕັ້ງແຕ່ເມືອງເກບາເຖິງເບເອີເຊບາ ພຣະອົງຍັງໄດ້ທຳລາຍທໍ່ຜີຮ້າຍຢູ່ໃກ້ປະຕູເມືອງທີ່ໂຢຊວຍ ຜູ້ປົກຄອງເມືອງໄດ້ສ້າງໄວ້ທໍ່ຜີນັ້ນຢູ່ທາງເບື້ອງຊ້າຍຂອງປະຕູໃຫຍ່ທາງເຂົ້າເມືອງ
- 9 ພວກປະໂຮທິດເຫລົ່ານີ້ໄປຮັບໃຊ້ທີ່ພຣະວິຫານບໍ່ໄດ້ ແຕ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ກິນເຂົ້າຈີ່ໃສ່ເຊື້ອແປ້ງເຫມືອນດັ່ງປະໂຮທິດອື່ນໆໄດ້
- 10 ພຣະອົງໄດ້ທຳລາຍເຕົາເຜົາບູຊາໃນຮ່ອມພູ ເບນຮິນໂນມ ເພື່ອວ່າຈະບໍ່ມີຜູ້ໃດເອົາລູກຫລານ ຫລືບຸດສາວຂອງຕົນໄປເຜົາຖວາຍບູຊາ ພຣະໂມເລກ

- 11 ພຣະອົງໄດ້ເອົາມ້າທີ່ເຈົ້າຊີວິດຢູ່ດາໄດ້ອຸທິດຖວາຍແກ່ພຣະອາທິດນັ້ນຫນີ ພ້ອມທັງເຜົາຣົດທີ່ໃຊ້ໃນເວລາຂາບໄຫວ້ພຣະອາທິດ ມ້າກັບຣົດນີ້ໄດ້ຢູ່ໃນເດີນພຣະວິຫານໃກ້ໆປະຕູ ແລະໃກ້ບ່ອນຢູ່ຂອງກົມມະວັງນາທານເມເລກ
- 12 ພຣະອົງໄດ້ທຳລາຍແທ່ນບູຊາທີ່ເຈົ້າຊີວິດຢູ່ດາ ໄດ້ສ້າງໄວ້ເທິງຫລັງຄາພຽງພຣະຣາຊວັງ ຢູ່ເຫນືອພຣະຣາຊສຳນັກຂອງເຈົ້າຊີວິດ ອາຮັສພ້ອມທັງແທ່ນບູຊາສອງບ່ອນທີ່ ມານັສເຊໄດ້ສ້າງໄວ້ໃນເດີນພຣະວິຫານ ພຣະອົງໄດ້ທຳລາຍມັນເສັງຫາຍຫມົດ ແລ້ວເອົາໄປຖິ້ມລົງໃນຮ່ອມພູກິດໂຣນ
- 13 ແລະເຈົ້າຊີວິດໄດ້ທຳລາຍແທ່ນບູຊາທີ່ໂຊໂລໂມນໄດ້ສ້າງຂຶ້ນຢູ່ທາງທິດຕາເວັນອອກຂອງກຸງເຢຣູຊາເລັມ ຢູ່ທາງທິດໃຕ້ຂອງພູຫມາກກອກເທດ ແທ່ນນີ້ເຂົາໄດ້ສ້າງໄວ້ສຳລັບຂາບໄຫວ້ ຮູບເຄົາຣົບທີ່ຫນ້າກຽດຊັງ ຄືພຣະອັສຕາຣ໌ເຕຂອງຊາວຊີໂດນ ພຣະເກໂມສຂອງຊາວໂມອາບ ແລະພຣະໂມເລກຂອງຊາວອັມໂມນ
- 14 ພຣະອົງຍັງໄດ້ທຳລາຍເສົາຫິນສັກສິດລົງ ແລະຕັດຫລັກໄມ້ສັກສິດອີກ ແລ້ວເອົາກະດູກຄົນຖິ້ມໄວ້ໃນບ່ອນນັ້ນທັງຫມົດ
- 15 ນອກຈາກນີ້ພຣະອົງຍັງໄດ້ທຳລາຍບ່ອນນະມັສການທີ່ເບັດເອນ ຊຶ່ງເປັນສະຖານທີ່ເຢໂຣໂບອາມບຸດເນບັດໄດ້ສ້າງໄວ້ ແລະພາຊາວອິສຣາເອນທໍ່ຢູ່ທີ່ນັ້ນ ພຣະອົງໄດ້ທຳລາຍແທ່ນບູຊາຈົນມຸ່ນແລະຈູດຫລັກສັກສິດທີ່ສ້າງບູຊາພຣະອາເຊຣາ
- 16 ເມື່ອໂຢຊີຢາຫລຽວອ້ອມໄປມາກໍຊົງເຫັນຊຸມຝັງສົບຢູ່ຂ້າງພູນ້ອຍ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງເອົາກະດູກຄົນຈາກຊຸມຝັງສົບນັ້ນມາເຜົາເທິງແທ່ນບູຊາ ເພື່ອໃຫ້ແທ່ນບູຊານັ້ນເສັງຄວາມສັກສິດ ຊຶ່ງເປັນໄປຕາມພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊຶ່ງຄົນແຫ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ປະກາດໄວ້ໃນສະໄຫມກ່ອນໆ ຜູ້ຊຶ່ງປ່າວຮ້ອງທຳນວາຍເຖິງສິ່ງເຫລົ່ານີ້
- 17 ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງຖາມວ່າ, “ບ່ອນນີ້ແມ່ນຊຸມຝັງສົບຂອງໃຜ?” ຊາວເມືອງເບັດເອນຈຶ່ງທູນຕອບວ່າ, “ແມ່ນຊຸມຝັງສົບຜູ້ປະກາດພຣະທັມຊາວຢູດາ ຊຶ່ງເປັນຜູ້ທຳນວາຍສິ່ງທີ່ພຣະອົງກຳລັງທຳຢູ່ນີ້”
- 18 ເຈົ້າຊີວິດຈຶ່ງສັ່ງວ່າ, “ຖ້າເຊັ່ນນັ້ນ ປະໄວ້ທັນແຫລະ, ຍ່າໃຫ້ໃຜໄປລົບກວນກະດູກຂອງທ່ານເດີ” ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ແຕະຕ້ອງກະດູກນັ້ນ ພ້ອມທັງກະດູກຂອງຜູ້ປະກາດພຣະທັມຊາວຊາມາເຣັງ
- 19 ໂຢຊີຢາຍັງໄດ້ທຳລາຍບ່ອນສັກກາຣະບູຊາທັງຫມົດຢູ່ເທິງບ່ອນສັກສິດທີ່ເຈົ້າຊີວິດອິສຣາເອນໄດ້ສ້າງໄວ້ໃນທຸກໆທິວເມືອງ ເພາະການນີ້ເປັນເຫດໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງພຣະພິໂຣດ ພຣະອົງໄດ້ທຳລາຍບ່ອນເຫລົ່ານີ້ເຫມືອນດັ່ງໄດ້ທຳລາຍທີ່ເບັດເອນ
- 20 ພຣະອົງໄດ້ຂ້າພວກປະໂຣທິດຈອມປອມທຸກຄົນ ທີ່ຢູ່ຕາມບ່ອນສັກສິດເທິງແທ່ນບູຊານັ້ນ ແລະໄດ້ເຜົາກະດູກຄົນໃສ່ເທິງແທ່ນບູຊາທຸກວັນ ແລ້ວໄດ້ກັບຄືນເມືອກຸງເຢຣູຊາເລັມ

ຖືເທສການປັສຄາ
(2 ຂຄວ 35:1-19)

21 ແລະເຈົ້າຊີວິດຊົງອອກຄຳສັ່ງແກ່ບ່າວໄພ່ຣາສດອນທຸກຄົນວ່າ, “ຈົ່ງສະເຫລີມສະຫລອງວັນປັສຄາ ເພື່ອເປັນການຖວາຍກຽດແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຕາມຄຳແນະນຳທີ່ມີໄວ້ໃນປຶ້ມຄຳຫມັ້ນສັນຍານັ້ນ

22 ນັບຕັ້ງແຕ່ວັນທີ່ພວກຜູ້ປົກຄອງໄດ້ປົກຄອງອິສຣາເອນ ເຖິງສະໄໝຂອງເຈົ້າຊີວິດອິສຣາເອນ ແລະເຈົ້າຊີວິດຢູດາບໍ່ເຄີຍມີການສະຫລອງປັດສະດາດັ່ງນີ້ເລີຍ

23 ຕົກມາໃນຮັຊການປີທີ່ສິບແປດຂອງເຈົ້າຊີວິດໂຢຊີຢາ ຈຶ່ງມີການສະເຫລີມສະຫລອງປັດສະດາອີກທີ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມ ເພື່ອຖວາຍພຣະກຽດແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

ການປ່ຽນແປງອື່ນໆໂດຍເຈົ້າໂຢຊີຢາ

24 ນອກຈາກນີ້ ເພື່ອໃຫ້ເປັນໄປຕາມພຣະຄຳທີ່ຂຽນໄວ້ໃນປຶ້ມທີ່ປະໂຣຫິດ ອິນກີຢາໄດ້ພົບຢູ່ໃນພຣະວິຫານໂຢຊີຢາໄດ້ກຳຈັດຂັບໄລ່ຫມໍ່ຜີ ຫມໍ່ດູໂຊກຊະຕາ ຫມໍ່ເວດມິນກິນຄາຖາ ຮ້ານພຣະແລະຮູບເຄົາຣົບອື່ນໆຕລອດທັງສິ່ງຂອງທີ່ໃຊ້ນະມັສການພຣະຕ່າງໆໃນປະເທດຢູດາ ແລະກຸງເຢຣູຊາເລັມ

25 ບໍ່ເຄີຍມີເຈົ້າຊີວິດອົງໃດທີ່ຂຶ້ນຄອງຣາຊສົມບັດກ່ອນພຣະອົງໄດ້ຮັບໃຊ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຫມືອນດັ່ງພຣະອົງຄືພຣະອົງໄດ້ຮັບໃຊ້ຢ່າງສຸດອີກສຸດໃຈ ສຸດກຳລັງວັງຊາ ຍ້ອນວ່າພຣະອົງໄດ້ເຊື່ອຟັງພຣະທັມທີ່ໂມເຊໄດ້ຂຽນໄວ້ ເຈົ້າຊີວິດອົງຕໍ່ມາບໍ່ເຫມືອນພຣະອົງເລີຍ

26 ເຖິງປານນີ້ກໍຕາມ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຍັງບໍ່ເຊົາພຣະພິໂຣດປະເທດຢູດາ ຍ້ອນການກະທຳບາບຂອງມານັສເຊ

27 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສັ່ງວ່າ, “ເຮົາຈະກຳຈັດພວກຢູດາໃຫ້ຫນີຈາກເຮົາດັ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ທຳຕໍ່ອິສຣາເອນ ເຮົາຈະປະຖິ້ມກຸງເຢຣູຊາເລັມ ເມືອງທີ່ເຮົາເລືອກໄວ້ນີ້ພ້ອມທັງພຣະວິຫານທີ່ເຮົາໄດ້ບອກວ່າ ເປັນບ່ອນຢູ່ຂອງເຮົາ”

ມໍຣະນະກັມຂອງໂຢຊີຢາ

(2 ຂຄວ 35:20-36:1)

28 ສ່ວນພຣະຣາຊກິຈນອກນັ້ນຂອງໂຢຊີຢາແລະບັນດາສິ່ງທີ່ຊຶ່ງພຣະອົງຊົງກະທຳ ບໍ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນຫນັງສືພົງສາວະດານພຣະຣາຊາແຫ່ງປະເທດຢູດາຫລື?

29 ໃນສະໄໝຂອງພຣະອົງຟາຣາໂອເນໂກເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງເອຢິບ ໄດ້ນຳກອງທັບໄປຊ່ອຍເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງອັສຊີເຮັງທີ່ແມ່ນ້ຳເອີຟຣາດ ໂຢຊີຢາພຍາຍາມຢັບຢັ້ງກອງທັບເອຢິບໄວ້ທີ່ເມກິດໂດ ຈົນພຣະອົງຖືກຂ້າໃນສະຫນາມຣົບ

30 ພວກຂ້າຣາຊການໄດ້ນຳເອົາສົບຂອງພຣະອົງໃສ່ຣົດມ້າອອກມາຈາກເມກິດໂດໄປຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມ ແລະຝັງໄວ້ໃນອຸບໂມງຂອງພຣະອົງ ແລະຣາສດອນນັ້ນກໍຮັບເຢໂຣອາຮັສໂອຣົດໂຢຊີຢາທົດສົງທ່ານໄວ້ ແລະຕັ້ງທ່ານໃຫ້ເປັນເຈົ້າຊີວິດແທນຣາຊບິດາຂອງທ່ານ

ຮັຊການເຢໂຣອາຮັສແລະການຖືກປົດ

(2 ຂຄວ 36:1-4)

31 ເຢໂຣອາຮັສມີອາຍຸຊາວສາມປີ ເມື່ອພຣະອົງຊົງເລີ້ມປົກຄອງ ແລະພຣະອົງຊົງປົກຄອງໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມສາມເດືອນ ພຣະມານດາຂອງພຣະອົງມີພຣະນາມວ່າຮາມຸຕານບຸດຕຣີຂອງເຢເຣມີຢາ ຊາວລິບນາ

32 ພຣະອົງຊົງກະທຳສິ່ງທີ່ຊົ່ວຮ້າຍໃນສາຍພຣະເນດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຕາມທຸກຢ່າງຊຶ່ງບັນພະບຸຣຸດຂອງພຣະອົງໄດ້ກະທຳ

- 33 ຟາຣາໂອເນໂກກໍຈັບພຣະອົງຂັງໄວ້ທີ່ ຮິບນາໃນແຜ່ນດິນຮາມັທ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ພຣະອົງປົກຄອງໃນເຢຣູຊາເລັມ ແລະກໍານົດລັບນາການຈາກແຜ່ນດິນນັ້ນເປັນເງິນນຶ່ງຮ້ອຍຕະລັນ ແລະທອງຄໍານຶ່ງຕະລັນ
- 34 ແລະຟາຣາໂອເນໂກຊົງຕັ້ງເອລິຢາກິມ ບຸດໂຍຊີຢາເປັນເຈົ້າຊີວິດແທນໂຍຊີຢາບິດາຂອງທ່ານ ແລະປ່ຽນຊື່ຂອງທ່ານເປັນເຢຣົວອາກິມ ແຕ່ໄດ້ພາເຢໂຮອາຣັສໄປເສັງ ແລະທ່ານມາເຖິງເອຢິບແລະສິ້ນຊີວິດເສັງທີ່ນັ້ນ
- 35 ແລະເຢຣົວອາກິມກໍມອບເງິນ ແລະທອງຄໍາແກ່ຟາຣາໂອແຕ່ພຣະອົງຊົງເກັບພາສີຈາກຊາວແຜ່ນດິນ ເພື່ອມອບເງິນຕາມບັນຊາຂອງຟາຣາໂອພຣະອົງຊົງເລັ່ງເອົາເງິນແລະທອງຄໍາຂອງຣາສດອນນັ້ນຈາກທຸກຄົນຕາມການປະເມີນເພື່ອມອບແກ່ຟາຣາໂອເນໂກ

ຮຸກການເຢຣົວອາກິມ

(2 ຂຄວ 36:5-8)

- 36 ເຢຣົວອາກິມມີອາຍຸຊາວຫ້າປີ ເມື່ອພຣະອົງຊົງເລີ້ມປົກຄອງ ແລະພຣະອົງຊົງປົກຄອງໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ ສິບເອັດປີ ພຣະມານດາຂອງພຣະອົງມີພຣະນາມວ່າເຊບິດາບຸດຕຣີເປດັຍຢາຊາວຣູມາ
- 37 ພຣະອົງຊົງກະທຳສິ່ງທີ່ຊົ່ວຮ້າຍໃນສາຍພຣະເນດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕາມທຸກຢ່າງຊຶ່ງບັນພະບຸຣຸດຂອງພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທຳ

24.

- 1 ໃນຮຸກການຂອງພຣະອົງ ເນບຸກາດເນສຊາຣ໌ເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງບາບີໂລນຍົກຂຶ້ນມາ ແລະເຢຣົວອາກິມເປັນຄົນໃຊ້ຂອງພຣະອົງສາມປີ ແລ້ວທ່ານກໍກັບກະບົດຕໍ່ພຣະອົງ
- 2 ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງໃຊ້ພວກຄົນຄັນເດອານ ແລະພວກຄົນຊີເຣັງ ແລະຄົນໂມອາບ ແລະພວກຄົນອັມໂມນມາຕໍ່ສູ້ກັບທ່ານ ແລະຊົງໃຊ້ເຂົາທັງຫລາຍໄປຕໍ່ສູ້ຢູ່ດາເພື່ອຈະທຳລາຍເສັງ ຕາມພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊຶ່ງພຣະອົງກ່າວໂດຍບັນດາຜູ້ປະກາດພຣະທັມຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ
- 3 ແທ້ຈິງເຫດການນີ້ເກີດຂຶ້ນກັບຢູດາຕາມພຣະບັນຊາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເພື່ອຈະໃຫ້ເຂົາອອກໄປເສັງຈາກສາຍພຣະເນດຂອງພຣະອົງ ເພາະບັນດາບາບຂອງມານັສເຊຕາມທຸກຢ່າງຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທຳ
- 4 ແລະເພາະໂລຫິດທີ່ບໍ່ມີຄວາມຜິດຊຶ່ງທ່ານໄດ້ທຳໃຫ້ຫລັງນັ້ນດ້ວຍ ເພາະທ່ານໄດ້ກະທຳໃຫ້ໂລຫິດທີ່ບໍ່ມີຄວາມຜິດຕົກເຕັມເຢຣູຊາເລັມ ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ຊົງອະພັຍ
- 5 ສ່ວນພຣະຣາຊກິຈນອກນັ້ນຂອງເຢຣົວອາກິມ ແລະບັນດາສິ່ງຊຶ່ງພຣະອົງຊົງກະທຳ ບໍ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນຫນັງສືພິງສາວະດານແຫ່ງພຣະຣາຊາປະເທດຢູດາຫລື?
- 6 ເຢຣົວອາກິມຈຶ່ງຊົງລ່ວງຫລັບໄປຢູ່ກັບບັນພະບຸຣຸດຂອງພຣະອົງ ແລະເຢຣົວອາຄິນໂອຣົດຂອງພຣະອົງຂຶ້ນປົກຄອງເທນພຣະອົງ
- 7 ແລະເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງເອຢິບບໍ່ໄດ້ຊົງຍົກອອກມາຈາກແຜ່ນດິນຂອງພຣະອົງອີກ ເພາະເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງບາບີໂລນໄດ້ຍຶດແດນທັງສິ້ນຊຶ່ງເປັນຂອງເຈົ້າຊີວິດເອຢິບຕັ້ງແຕ່ລຳທານເອຢິບເຖິງແມ່ນ້ຳເອີຟຣາດ

ເຢຣົວອາຄິນແລະເຈົ້ານາຍຖືກຈັບໄປເປັນຊະເລີຍຍັງບາບິໂລນ

(2 ຂຄວ 36:9-10)

- 8 ເຢຣົວອາຄິນມີອາຍຸສິບແປດປີ ເມື່ອພຣະອົງຊົງເລີ່ມປົກຄອງ ແລະພຣະອົງຊົງປົກຄອງໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມສາມເດືອນ ພຣະມານດາຂອງພຣະອົງມີພຣະນາມວ່າເນຣູສຕາບຸດຕຣີຂອງເອນນາທານ ຊາວເຢຣູຊາເລັມ
- 9 ເຢຣົວອາຄິນໄດ້ທຳສິ່ງທີ່ຊົ່ວຮ້າຍໃນສາຍພຣະເນດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຕາມທຸກຢ່າງຊຶ່ງພຣະບິດາຂອງພຣະອົງຊົງກະທຳ
- 10 ຄາວນັ້ນຂ້າຣາຊການຂອງເນບຸກາດເນສຊາເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງບາບິໂລນຍົກຂຶ້ນມາຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມລ້ອມກຸງໄວ້
- 11 ເນບຸກາດເນສຊາເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງບາບິໂລນສະເດັດມາທີ່ເມືອງນັ້ນຂນະເມື່ອຂ້າຣາຊການຂອງພຣະອົງຍັງອ້ອມເມືອງຢູ່
- 12 ແລ້ວເຢຣົວອາຄິນເຈົ້າຊີວິດຢູດາພ້ອມທັງພຣະມານດາ ແລະພຣະຣາຊວົງ ພວກນາຍທະຫານແລະພວກເຈົ້ານາຍກໍຍອມຈຳນົນຕໍ່ເຈົ້າຊີວິດກຸງບາບິໂລນ ທຸກຄົນຈຶ່ງຖືກເນບຸກາດເນສຊາຈັບໄປເປັນຊະເລີຍ ຊຶ່ງເປັນປີທີ່ແປດແຫ່ງຣັຊການຂອງພຣະອົງ

ຢູດາເປັນຊະເລີຍ

- 13 ເນບຸກາດເນສຊາໄດ້ກວາດເອົາຊັບສິນເງິນຄຳໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະໃນພຣະຣາຊວັງໄປຫມົດ ພຣະອົງໄດ້ທັບເອົາເຄື່ອງໃຊ້ທີ່ໂຊໂລໂມນໄດ້ທຳດ້ວຍຄຳໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຊຶ່ງການນີ້ເປັນໄປຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງໄດ້ບອກລ່ວງໜ້າແລ້ວ
- 14 ພຣະອົງໄດ້ກວາດເອົາຊາວກຸງເຢຣູຊາເລັມ ບັນດາພວກເຈົ້ານາຍທີ່ມີຊື່ສຽງທຸກຄົນໄປເປັນຊະເລີຍ ທັງຫມົດນີ້ມີຢູ່ນຶ່ງຫມື່ນຄົນ ນອກຈາກນີ້ພຣະອົງຍັງໄດ້ເອົາຊ່າງຝີມິດີ ແລະຊ່າງໂລຫະໄປນຳດ້ວຍ ແລະໄດ້ປະໄວ້ແຕ່ຄົນທຸກຍາກເຫລືອໄວ້ໃນປະເທດ
- 15 ພຣະອົງໄດ້ຈັບເຢຣົວອາຄິນ ພ້ອມທັງພຣະມານດາແລະຣາຊວົງ ພວກມະເຫສີ ແລະພວກເຈົ້ານາຍທຸກຄົນຢູ່ໃນປະເທດໄປສູ່ກຸງບາບິໂລນ
- 16 ຜູ້ທີ່ມີໜ້າທີ່ສຳຄັນມີເຈັດພັນຄົນ ຊ່າງຝີມິດີ ແລະຊ່າງໂລຫະນຶ່ງພັນຄົນ ບຸກຄົນເຫລົ່ານີ້ມີຄວາມແຂງແຮງ ແລະສາມາດເປັນທະຫານໄດ້
- 17 ເຈົ້າຊີວິດບາບິໂລນໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງມັດຕານິຢາ ລຸງຂອງເຢຣົວອາກິນຂຶ້ນເປັນເຈົ້າຊີວິດຂອງຢູດາ ໂດຍປ່ຽນຊື່ໃຫ້ໃຫມ່ວ່າ ເຊເດກິຢາ

ຣັຊການເຊເດກິຢາ

(2 ຂຄວ 36:11-14; ຢຣມ 52:1-3)

- 18 ເຊເດກິຢາຂຶ້ນຄອງຣາຊສົມບັດທີ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມ ເມື່ອອາຍຸຊາວເອັດປີ ແລະເປັນເຈົ້າຊີວິດຢູ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມເປັນເວລາສິບເອັດປີ ພຣະມານດາຂອງພຣະອົງມີພຣະນາມວ່າຮາມູຕານເປັນຣາຊທິດາຂອງເຢເຣມີຢາຊາວລິບນາ

- 19 ພຣະອົງຊົງກະທຳສິ່ງທີ່ຊົ່ວຮ້າຍໃນສາຍພຣະເນດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຕາມທຸກຢ່າງຊຶ່ງເຢຣ໌ວອາກົມຊົງກະທຳ
- 20 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງພຣະພິໂຣດ ໂກດເຄືອງຊາວກຸງເຢຣູຊາເລັມແລະຊາວຢູດາຫລາຍ ພຣະອົງຊົງຂັບໄລ່ໃຫ້ພວກເຂົາໜີພົ້ນຈາກສາຍພຣະເນດພຣະອົງ

ຖືກຈັບໄປເປັນຊະເລີຍທີ່ກຸງບາບິໂລນ

(2 ຂຄວ 36:15-21; ຢຣມ 52:3-30)

ເຊເດກີຢາໄດ້ກະບົດຕໍ່ສູ້ເຈົ້າຊີວິດບາບິໂລນ

25.

- 1 ເມື່ອວັນທີ່ສິບເດືອນສິບປີທີ່ເກົ້າແຫ່ງຮັຊການຂອງພຣະອົງ ແລະຢູ່ມາເນບຸກາດເນສຊາຣ໌ເຈົ້າຊີວິດບາບິໂລນໄດ້ຍົກທັບມາພ້ອມກັບກອງທັບທັງສິ້ນຂອງພຣະອົງເຂົ້າສູ່ຮົບກຸງເຢຣູຊາເລັມ ພຣະອົງໄດ້ມາຕັ້ງຄ້າຍຢູ່ນອກເມືອງ ແລະໄດ້ກອງດິນຂຶ້ນຕາມກຳແພງເພື່ອບຸກໂຈມຕີ
- 2 ກຸງນີ້ໄດ້ຖືກອ້ອມໄວ້ມາຈົນຮອດປີທີ່ສິບເອັດແຫ່ງຮັຊການຂອງເຊເດກີຢາ
- 3 ຕໍ່ມາໃນວັນທີ່ເກົ້າຂອງເດືອນສີ່ປີດຽວກັນນັ້ນ ໄດ້ມີການອິດຢາກຢ່າງຮ້າຍແຮງ ຈົນປະຊາຊົນບໍ່ມີອາຫານການກິນ ແລະກຳແພງເມືອງບາງບ່ອນກໍຖືກສັດຕູທຳລາຍລົງ
- 4 ສະນັ້ນເຈົ້າຊີວິດແລະພວກທະຫານຈຶ່ງໄດ້ຫລົບໜີອອກໄປໃນຕອນກາງຄືນທັງໆທີ່ພວກບາບິໂລນກຳລັງອ້ອມເມືອງຢູ່ ພວກເຂົາໄດ້ອອກໄປທາງປະຕູເມືອງລະຫວ່າງກຳແພງທັງສອງຂ້າງ ຊຶ່ງເປັນບ່ອນທີ່ໃກ້ກັບສວນຂອງເຈົ້າຊີວິດ ແລ້ວມຸ່ງໜ້າໄປທາງຮ່ອມພູຈໍແດນ
- 5 ພວກທະຫານບາບິໂລນໄດ້ໄລ່ຕິດຕາມເຈົ້າຊີວິດເຊເດກີຢາໄປ ແລະທັນພຣະອົງໄດ້ທີ່ທົ່ງນາໃກ້ເມືອງເຢຣິໂກ ສ່ວນພວກທະຫານຂອງພຣະອົງໄດ້ປະພຣະອົງໜີໄປ
- 6 ພວກບາບິໂລນຈັບເຊເດກີຢາໄປໃຫ້ເນບຸກາດເນສຊາຣ໌ຢູ່ເມືອງຮິບລາ ແລະພຣະອົງກໍຖືກຕັດສິນຄະດີຢູ່ທີ່ນັ້ນ
- 7 ເຈົ້າຊີວິດບາບິໂລນໄດ້ຂ້າຮາຊ໌ໂອຣິດຂອງເຊເດກີຢາ ຕໍ່ໜ້າຕໍ່ຕາຂອງພຣະອົງເອງ ແລ້ວເຈາະໜ່ວຍຕາເຊເດກີຢາອອກ ລ່າມໄສ້ພຣະອົງໄວ້ແລະນໍາພຣະອົງໄປຍັງກຸງບາບິໂລນ
- 8 ໃນຮັຊການປີທີ່ສິບເກົ້າວັນທີສິບເຈັດເດືອນທ້າຂອງເນບຸກາດເນສຊາ ເຈົ້າຊີວິດບາບິໂລນ ເນບຸຊາຣາດານທີ່ປຶກສາແລະຜູ້ບັນຊາການຄົນນຶ່ງຂອງພຣະອົງ ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ
- 9 ແລະຈູດພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈູດພຣະຣາຊວັງ ແລະເຮືອນຊານທຸກໆຫລັງຂອງເຈົ້ານາຍຜູ້ສຳຄັນ
- 10 ພວກທະຫານຂອງພຣະອົງໄດ້ທຳລາຍກຳເມືອງ
- 11 ເນບຸກາດເນສຊາໄດ້ຈັບປະຊາຊົນທີ່ຍັງຄ້າງເຫລືອຢູ່ໃນເມືອງພ້ອມທັງພວກຊ່າງຝີມິດີ ຕລອດທັງພວກທີ່ອອກມາສະຫວາມີພັກຕໍ່ຊາວບາບິໂລນໄປເປັນຊະເລີຍທີ່ກຸງບາບິໂລນ

- 12 ແຕ່ເຂົາໄດ້ປະໃຫ້ຄົນທຸກຍາກທີ່ສຸດທີ່ບໍ່ມີໄຮ່ນາໄວ້ໃນປະເທດ ເພື່ອເປັນຄົນເຮັດສວນອະງຸ່ນ ແລະເຮັດໄຮ່ໄຖນາ
- 13 ຊາວບາບີໂລນໄດ້ທັບເສົາທອງ ທັບດິນເສົາແລະຂັນນ້ຳທອງສຳຮິດໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລ້ວເອົາທອງເຫລົ່ານັ້ນໄປຍັງກຸງບາບີໂລນ
- 14 ພວກເຂົາຍັງໄດ້ຂົນເອົາເຄື່ອງໃຊ້ສຳລັບທຳຄວາມສະອາດແທ່ນບູຊາ ຄື ສຽມ ຊວ້ານ ຄູ່ໃສ່ຂີ້ເທົ່າໄຟ ຖາດ ແລະມິດຕັດ ໃສ່ຕະກຽງ ໂອໃສ່ເລືອດເວລາຂ້າສັຕຖວາຍບູຊາ ຫມໍ່ສຳລັບເຄື່ອງຫອມເຜົາບູຊາ ແລະ ເຄື່ອງທອງສຳຮິດທັງຫມົດທີ່ໃຊ້ໃນພິທີການຂອງວິຫານ
- 15 ພວກເຂົາໄດ້ຂົນເອົາທຸກສິ່ງທີ່ເຮັດດ້ວຍຄຳ ຫລືເງິນໄປ ຄື ຫມໍ່ນ້ອຍ ແລະອ່າງໃສ່ຖ່ານຫີນ
- 16 ເຄື່ອງທອງສຳຮິດທີ່ກະສັດໂຊໂລໂມນເຮັດໄວ້ໃນວິຫານຄື ເສົາສອງເສົາ ຕີນເສົາ ອ່າງໃຫຍ່ໃສ່ນ້ຳ
- 17 ເຄື່ອງເຫລົ່ານີ້ຫນັກຫລາຍຈົນຊັງບໍ່ໄດ້ ເສົາສອງເສົານັ້ນ ແຕ່ລະເສົາສູງສິບແປດສອກ ຢູ່ເທິງເສົາມີບົວ ທອງສຳຮິດ ບົວແຕ່ລະດອກສູງສາມສອກ ມີຮູບພວງມາລາແລະຮູບຫມາກພິລາອັອມຮອບບົວນັ້ນ
- 18 ເນບຸກາດເນສຊາຣ໌ຜູ້ບັນຊາການທະຫານໄດ້ຈັບມະຫາປະໂຮທິດເຊຣັຍຢາແລະປະໂຮທິດເຊຟັນຢາຜູ້ຮອງ ພ້ອມທັງຜູ້ມີຫນ້າທີ່ດູແລພຣະວິຫານສາມຄົນໄປນຳ
- 19 ພາຍໃນເມືອງທ່ານໄດ້ຈັບຜູ້ບັນຊາການທະຫານ ທີ່ປຶກສາພຣະມະຫາກະສັດທ້າຄົນ ຮອງຜູ້ບັນຊາການທະ ຫານ ຜູ້ຮັບຜິດຊອບທະບຽນພົນ ແລະຄົນສຳຄັນອື່ນໆອີກຫນຶ່ງສິບຄົນທີ່ຍັງຢູ່ໃນເມືອງ
- 20 ເນບຸກາດາດານໄດ້ຈັບເອົາພວກເຫລົ່ານີ້ໄປຫາເຈົ້າຊີວິດບາບີໂລນທີ່ຮິບລາ
- 21 ໃນເຂດແດນຮາມັທຢູ່ທີ່ນັ້ນເຈົ້າຊີວິດໄດ້ທໍຣະມານ ແລະໄດ້ຂ້າພວກເຂົາເສັງ ດັ່ງນັ້ນແຫລະ ຊາວຢູດາຈິ່ງ ຖືກເນລະເທດອອກຈາກປະເທດຂອງຕົນ

ເກດາລີຢາຮັບຕຳແຫນ່ງເປັນຜູ້ປົກຄອງຢູດາ
(ຍຣມ 40:5-41:18)

- 22 ເຈົ້າເນບຸກາດເນສຊາຣ໌ເຈົ້າຊີວິດບາບີໂລນໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງເກດາລີຢາ ບຸດອາຮິກາມ ບຸດຊາຟານ ເປັນຜູ້ປົກ ຄອງປະເທດຢູດາ ແລະໃຫ້ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບທຸກຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກຈັບໄປກຸງບາບີໂລນ
- 23 ເມື່ອພວກນາຍແລະພົນທະຫານທີ່ຢູ່ນອກເມືອງໄດ້ຍິນວ່າ ເຈົ້າຊີວິດບາບີໂລນໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງເກດາລີຢາເປັນຜູ້ ປົກຄອງ ພວກເຂົາກໍພາກັນໄປຫາເກດາລີຢາທີ່ເມືອງມິສປາ ຄືອີຊມາເອນບຸດເນທານິຢາ ໂຢຮານານ ບຸດ ກາເຣອາ ເຊຣັຍຢາບຸດຕັນຮູເມທ ຊາວເນໂທຟາ ແລະຢາອາຊານິຢາບຸດຄົນຕະກູນມາອາກາ
- 24 ສ່ວນກາດາລີຢາກໍເວົ້າຕໍ່ພວກເຫລົ່ານີ້ວ່າ, “ພວກທ່ານບໍ່ຕ້ອງຍ້ານຊາວບາບີໂລນດອກ ຈົ່ງຢູ່ໃນປະເທດນີ້ ແລະຮັບໃຊ້ເຈົ້າຊີວິດບາບີໂລນ ແລ້ວພວກທ່ານຈະມີຄວາມສຸກ”
- 25 ແຕ່ວ່າໃນເດືອນທີ່ເຈັດຂອງປີນັ້ນ ອີຊມາເອນບຸດເນທານິຢາບຸດເອລີຊາມາ ຜູ້ເປັນເຊື້ອກະສັດພ້ອມທັງທະ ຫານສິບຄົນ ໄດ້ເຂົ້າມາຂ້າເກດາລີຢາພ້ອມທັງຊາວອີສຣາເອນ ແລະຊາວບາບີໂລນທີ່ຢູ່ນຳທ່ານໃນເມືອງມິ ສປານັ້ນ

26 ແລ້ວປະຊາຊົນອິສຣາເອນທັງຫມົດ ທັງຄົນຮຸ່ງມີແລະຄົນຈົນ ພ້ອມທັງພວກນາຍທະຫານກໍພາກັນປົບຫນີ
ໄປຍັງປະເທດເອຢິບເພາະຢ້ານຊາວບາບີໂລນ

ເຢຣົວອາຄົນໄດ້ຮັບອະພັຍໂທດ

(ຍຣມ 52:31-34)

27 ໃນປີທີ່ສາມສິບເຈັດທີ່ເຢຣົວອາຄົນ ເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງຢູດາຕົກເປັນຊະເລີຍ ເປັນປີທີ່ເອວິນເມໂຣດັກຂຶ້ນເປັນ
ເຈົ້າຊີວິດ ພຣະອົງໄດ້ໃຫ້ອະພັຍໂທດແກ່ເຢຣົວອາຄົນເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງຢູດາ ແລະໄດ້ປ່ອຍພຣະອົງອອກຈາກ
ຄຸກ

28 ໃນວັນທີ່ຊາວເຈັດຂອງເດືອນສິບສອງ ເອວິນເມໂຣດັກໄດ້ລ້ຽງດູພຣະອົງຢ່າງມີເມດຕາຈິດ ທັງໄດ້ອະນຸ
ຍາດໃຫ້ມີກຽດກວ່າເຈົ້າຊີວິດອົງອື່ນໆທີ່ຖືກຈັບມາຢູ່ກຸງບາບີໂລນ

29 ດັ່ງນັ້ນເຢຣົວອາຄົນຈຶ່ງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ຖອດເຄື່ອງນຸ່ງນັກໂທດອອກ ແລະໄດ້ຮັບປະທານອາຫານຮ່ວມ
ໂຕະກັບເຈົ້າຊີວິດຕລອດມາ

30 ເຈົ້າຊີວິດເປັນຜູ້ອຸປຸ້ມ ແລະຮັບຜິດຊອບຈົນຊົ່ວຊີວິດຂອງທ່ານ